Kućna bibloteka

U ZAŠTITI GOSPODARA SVJETOVA
Preventivna zaštita i liječenje Kur'anom i Sunetom

-preventivna zaštita i liječenje sihira,uroka, džinskog dodira
-liječenje raka, neplodnosti, pobačaja, uboda, bolova, očiju, teškog poroda itd...
-liječenje došaptvanja, šejtanskog dodira, nesanice, tjeskobe u prsima itd...

Uvod

Hvala neka je Allahu, od Njega pomoć i oprost tražimo i Njemu se od zla naših duša utječemo. Koga Allah, dželle šanuhu, uputi niko ga u zabludu odvesti neće, a koga u zabludi ostavi niko ga uputiti neće. Svjedočim da nema istinskog boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Njegov poslanik. O vjernici:» I Allaha se bojte - s imenom čijim jedni druge molite - i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi.»1 «O vjernici, bojte se Allaha onako kako ga se treba bojati i umirite samo kao muslimani! »2« O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehe vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao -postići će ono što bude želio. »3 Ljudske bolesti ma koliko bile teške ne mogu odoljeti Allahovom govoru, govoru Gospodara nebesa i Zemlje, Gospodara svih svjetova, koji u svojoj Knjizi kaže:» Da ovaj Kur'an kakvom brdu objavimo, ti bi vidio kako je strahopoštovanja puno i kako bi se od straha pred Allahom raspalo. Takve primjere navodimo ljudima da bi razmislili. »4 Ne postoji bolest a da u Allahovoj Knjizi i sunnetu Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, ne postoji put ka njenom lijeku. Ne preostaje nam nego da temeljito prostudiramo Kur'an i sunnet u kojima su lijek i izlječenje uz Allahovu pomoć. Kaže Uzvišeni:» Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast. »5 « Reci-.'On je vjernicima uputstvo i lijek.' »6 « O ljudi, već vam je stigla poruka od Gospodara vašeg i lijek za vaša srca i uputstvo i milost vjernicima. »7 Govoreći
O Svojoj Knjizi, koju je objavio svome poslaniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, odnosno Kur'anu časnome, koji je objava od Mudrog i Hvaljenog, Uzvišeni kaže kako je on lijek i milost vjernicima i da iz srca otklanja bolesti poput sumnje, licemjerja, mnogoboštva i zablude. Kur'an liječi sve ove bolesti i uz to je milost u kojoj se nalazi vjerovanje, mudrost, dobro i posticaj na dobro i to samo za onoga ko u njega potpuno povjeruje i slijedi ga. Međutim, nevjerniku koji se prema sebi ogriješio, slušanje Kur'ana neće povećati ništa osim zabludu i nevjerstvo. Uzrok toga je u nevjerniku, a ne u Kur'anu. Kaže Uzvišeni:» Reci:'On je vjernicima uputstvo i lijek. A oni koji neće da vjeruju - i gluhi su i slijepi, kao da se iz daleka mjesta dozivaju.' »1«A kad bude objavljena neka sura, ima ih koji govore:' Kome je od vas ova učvrstila vjerovanje?' Što se tiče vjernika, njima je učvrstila vjerovanje, i oni se raduju; a što se tiče onih čija su srca bolesna, ona im je nevjerovanje dodala na nevjerovanje koje već imaju, i oni kao nevjernici umiru. »2 Ajeta na ovu temu ima veoma mnogo.

1 Sura En-Nisa, 1.
2 Sura Ali-Imran, 102.
3 Sura El-Ahzab, 70-71.
4 Sura El-Hašr,21.

5 Sura El-Isra', 82.
6 Sura Fussilet, 44.
7 Sura Junus, 57.

Rekao je Katada u komentaru ajeta (Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek
i milost vjernicima): Kada vjernik čuje Kur'an okoristi se i biva sačuvan. (A nevjernicima on samo povećava propast), znači, ne koristi mu i ne čuva ga, jer je Allah, dželle šanuhu, ovaj Kur'an učinio lijekom i milošću samo za vjernike. Bilježi Ibn-Madže u svome « Sunenu », u hadisu od Alije, radijallahu anhu, da je rekao: » Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:' Kur'an je najbolji lijek.' »3 Poznato je da određeni govor ima svoje posebne odlike i oprobane koristi; a šta je tek sa govorom Gospodara svijetova, koji se odlikuje nad ostalim govorima kao što se Allah odlikuje nad svojim stvorenjima ? Kur'an je potpuni lijek, korisna zaštita, umirujuće svjetlo i opća milost, koja, da je kakvom brdu objavljena, brdo bi se srušilo od njegove veličine i visosti. Šta misliš o kur'anskoj suri El-Fatiha, kojoj nešto ravno nije objavljeno ni u jednoj drugoj nebeskoj knjizi ? U Buharijinom i Muslimovom « Sahihu » zabilježen je hadis od Ebu-Seida El-Hudrija koji kaže:» Grupa Vjerovijesnikovih, sallallahu alejhi ve sellem, ashaba je otišla na put. Idući, stigli su u jedno arapsko pleme. Zatražili su da im ukažu gostoprimstvo, ali im ovi to odbiše učiniti. U tom momentu je plemenskog starješinu ubola škorpija, pa su pohitali sa svim što su imali kako bi mu pomogli, ali uzalud. Neki od njih se dosjetiše da upitaju goste da li bi neko od njih šta pomogao. Došli su i zamolili: Našeg starješinu je ubola škorpija.
1 Sura Fussilet, 44.
2 Sura Et-Tevbe, 124-125.
3 Pogledaj Kitabut-Tibbi, 2/1158.

Pokušavali smo mu pomoći svim snagama, ali uzalud. Ima li neko od vas neki lijek ? Javi se neko i reče kako liječi rukjom, ali sa obzirom da su tražili gostoprimstvo i nisu ga dobili nećemo učiti dok nam ne platite.
Ovi prihvatiše i dadoše im nekoliko ovaca. Potom je ovaj otišao i pušući prema bolesniku, učio El-Fatihu. Nakon toga, kao da se oslobodio okova. Ustao je i otišao. Neki predložiše da međusobno podijele naknadu. Onaj što je učio reče kako neće ništa uraditi dok ne dođu do Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i o svemu što se dogodilo ga obavijeste, pa da vide šta će on reći. Došli su Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i obavijestili ga o svemu što se desilo, na što im on reče:» To je rukja. Dobro ste postupili. Podijelite nagradu među sobom i meni ostavite jedan dio.» El-Fatiha je uputa, koristan i djelotvoran lijek koji dobavlja korist i otklanja štetu. To je i praktično dokazano učenjem El-Fatihe na vodu Zemzem, koju bi bolesnik nakon toga pio, što se pokazalo kao efikasan lijek protiv mnogih bolesti.

Bilježi Ibn Ebi-Šejbe u svome «Musnedu» u hadisu od Abdullaha b. Mes'uda, radijallahu anhu, da je rekao:» Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je klanjao i dok je bio na sedždi ubo ga je škorpion u predjelu prsta. Izišao je govoreći:' Allah prokleo škorpiona koji ne ostavlja na miru poslanika niti druge ljude.' Kaže Abdullah b. Mesud: Zatim je zatražio posudu sa slanom vodom i mjesto uboda zamočio u vodu učeči suru El-lhlas, El-Felek i En-Nas. Činio je tako sve dok bolovi nisu prestali.« U prethodnom hadisu se spominje lijek sačinjen od dvije komponente : prirodne i božanske. U suri El-Ihlas je oličena potpunost naučnog i vjerskog jedinstva i potvrda božije jednoće koja iziskuje negiranje svakog vida idolatrije. Sure El-Felek i En-Nas sadrže utočište i zaštitu od zla šejtana ljudi i zla šejtana džina. One su zaštita od svih vrsta zla i igraju važnu ulogu u preventivnoj zaštiti i liječenju od zla. Bilježi Muslim u svome «Sahihu» od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, da je rekao:»Došao je čovjek Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i požalio mu se kako ga je sinoć ubo skorpion.Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je rekao:' Da si rekao kada si omrknuo - utječem se Allahovim potpunim riječima od zla kojeg stvara-, ništa ti nebi naudilo.'» Božanski lijek je efikasan kao preventiva bolesti i u toku bolesti, prilikom čega umanjuje njenu opasnost i neprijatnost. Za razliku od božanskih, prirodni lijekovi su od koristi samo u toku bolesti. Božanski lijek će, dakle, ili spriječiti da dođe do bolesti, ili će je ublažiti, shodno jačini ili slabosti zaštite. Rukja i dove za zaštitu, služe u očuvanju zdravlja i liječenju bolesti. Buharija i Muslim bilježe u svome «Sahihu» hadis od Aiše, radijallahu anha, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prilikom lijeganja u postelju učio i pri tom puhao u ruke, sure El-Ihlas, El-Felek i En-Nas. Nakon toga bi potirao lice i ostale dijelove tijela dokle su ruke dosezale. Zatim, dova koja se bilježi u merfu' hadisu od Avzeta b. Ebi-Derda.» (Allahu, Ti si moj gospodar. Nema boga osim Tebe. Na Tebe se oslanjam i Ti si Gospodar arša veličanstvenog.) Ko ovu dovu prouči početkom dana, neće ga toga dana zadesiti nikakva nevolja sve dok ne omrkne. A onaj ko je prouči na kraju dana, neće mu nauditi ništa sve dok ne osvane.» Također, u Buharijinom i Muslimovom «Sahihu» stoji da onaj ko naveče prouči dva posljednja ajeta sure El-Bekare, to mu jedovoljno. Bilježi Muslim u svome Sahihu od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da onaj ko zanoćivši kaže:» Utječem se Allahovim potpunim riječima od zla kojeg stvara; neće mu nauditi ništa sve dok ne ode s tog mjesta.» Iz prakse Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u liječenju straha i besanice, je i predaja koju bilježi Tirmizi u svome «Džamiu» od Burejdeta, od njegovog oca, kaže.» Požalio se Halid b. Velid El-Mahzumijj Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, rekavši: Allahov Poslaniče, ne mogu noću da zaspim. Reče Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: Kada legneš u svoju postelju reci:' Gospodaru sedam nebesa i onoga što pokrivaju, Gospodaru zemalja, Gospodaru šejtana i onoga u što zavode, budi mi zaštitnik od zla svih stvorenja Tvojih. Zaštiti me

od njihovog nasilja i požude. Divan li si Ti zaštitnik. Hvaljen Ti si, nema boga osim Tebe i samo si Ti bog.'» Također, u istom djelu bilježi se predaja od Amra b. Šuajba, od njegovog oca, a ovaj od svog oca, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Kada se neko od vas probudi iz sna neka kaže: Utječem se Allahovim potpunim riječima od Njegove srdžbe, od Njegove kazne, od zla robova Njegovih, od šejtanskih spletki i uznemiravanja, i neće mu ništa nauditi.»
El-Fatiha je ključ Kur'ana, potpun i efikasan lijek, rukja, ključ bogatstva,i uspjeha, zaštita snage, eliminator brige, tuge, straha i žalosti, za onoga ko spozna njenu veličinu, poštuje njena prava i na najbolji način je primijeni. Kur'an je univerzalni lijek za duhovne i tjelesne, ovosvjetske i onosvjetske bolesti. Međutim, da bi Kur'an bio djelotvoran na nekoga neophodno je da ga adekvatno primijeni, vjeruje u njegovu istinitost, potpuno prihvati i ispuni njegove zahtjeve, i tada mu ni jedna bolest neće biti prepreka. Ne postoji ni jedna duhovna niti tjelesna bolest, a da u Kur'anu ne postoji put ka njenom izlječenju, uzrocima izlječenja, zaštiti od nje, i to samo za onoga koga Allah nadahne razumijevanjem njegove Knjige.[1] U ovoj knjizi namjeravam pojasniti četiri vrlo bitne stvari (bolesti), koje su svakodnevnica jednog muslimana, a mnogi ne znaju put i način liječenja ili zaštite od njih. Sve to sam potkrijepio dokazima iz Allahove Knjige i autentične prakse Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, navodeći pri tom izvor svakog spomenutog hadisa, onoliko koliko sam mogao. Prethodno spomenute četiri stvari su sljedeće :

Prva: Džini i šejtani

Njih sam obradio u posebnom poglavlju i svaku vrstu ponaosob definisao, pojašnjavajući uz to i stav pripadnika Ehlus-sunneta ve-l-džemata prema njima. Također, spomenuo sam sedamnaest vrsta zaštite kojom se musliman može zaštititi od džina i šejtana, i uz svaki oblik zaštite priložio odgovarajući dokaz iz Kur'ana i sunneta. Pojasnio sam liječenje vesvesa i malo opširnije govorio o dodiru (Sar'u), pojasnivši uz to njegove uzroke i načine liječenja u skladu sa šerijatom, uz naglasak na šerijatski neutemeljene načine liječenja, prilikom kojih se potpomaže džinima i šejtanima. Naravno, ovo poglavlje ne oskudijeva korisnim uputstvima poput načina odgonjenja zmija ili džina iz domova.

Druga: Sihr

U ovom poglavlju sam govorio o sihru, njegovoj definiciji, stvarnosti i propisu, uz kraći historijski pregled tokom kojeg sam pojasnio borbu islama protiv sihra i vraćanja. Također, spomenuo sam vrste sihra uz malu koncentraciju na sihr koji je napravljen Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, podupirući stav Ehlus-sunneta po tom pitanju. Poglavlje sam završio pojasnivši načine zaštite i liječenja od sihra.

Treća: Zavist

Ovo poglavlje sam posvetio zavisti. U njemu sam pojasnio značenje, propis, uzroke i metode liječenja zavisti.

1 Pogledaj Zadu-l-Mead, 3/121, 122, 123, 124.

Četvrta: Urok

U ovom poglavlju sam obradio urok. Pojasnio sam njegovu stvarnost i štetan uticaj koji, uz Allahovo dopuštenje, ostvaruje na urečenom. Također, spomenuo sam autentične zikrove koji predstavljaju zaštitu i lijek od uroka. Odvojio sam posebno poglavlje u kome sam pojasnio nekoliko načina liječenja koji se odnose na stvari koje su svakodnevnica jednog muslimana poput nevolje, brige, tuge, nesanice, straha, zmijskog ujeda, uboda škorpije, povišene temperature i sl... Na kraju, nadam se da će uvaženi čitalac naći korist u ovom skromnom djelu. Molim Allaha, dželle šanuhu, da ovo djelo stavi na vagu naših dobrih djela onoga dana kada Ga sretnemo. On sve čuje i kod Njega je ključ uspjeha. Neka je mir i spas na našeg poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu porodicu i prijatelje.

ZAŠTITA I LIJEČENJE OD DŽINA I ŠEJTANA STVARNOST DŽINA I ŠEJTANA

Definicija džina Jezička definicija

Riječ džin (duh) je izvedenica iz arapske riječi idžtinan što znači istitar (skrivanje, zastiranje). Džini su na ovom svijetu zastrti i nedokučivi za ljudski pogled, i zato su i nazvani tim imenom. Kažu, prekrila ga je noć, tj. zastrla ga. Sve što je zastrto, ustvari je skriveno. Na osnovu toga, u arapskom jeziku za plod u utrobi majke koristi se naziv dženin, jer je skriven u utrobi svoje majke. Kaže Uzvišeni:» .. i otkad ste bili zameci (edžinnetun) u utrobama majki vaših..»(En-Nedžm, 32)1

1 Pogledaj El-Kamusu-l-Muhit od El-Fejruzabadija str. 1533, Lisanu-l-Arab: Predmet džinn, Bedaiu-l-Fevaid od Ibnul Kajjima El-Dževzija, 2/163.

Terminološka definicija

Nepobitni dokazi iz Kur'ana i sunneta ukazuju da su džini stvoreni od vatre. Kaže Uzvišeni:» On je čovjeka od sasušene ilovače, kao što je grnčarija, stvorio a džinna od plamene vatre.»(Er-Rahman, 15) Najistaknutiji tumači Kur'ana;Ibn-Abbas, Ikrima, Mudžahid i Dahhak, riječi (min maridžin min nar) tumače da je to od plamena vatre. U drugoj predaji od Ibn-Abbasa stoji:» Od vrhova plamena.1

Bilježi Muslim u svome «Sahihu» i Imam Ahmed u svome «Musnedu», hadis od Aiše, radijallahu anha, da je rekla:» Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu

alejhi ve sellem:' Meleki su stvoreni od svjetlosti, džini su stvoreni od plamena vatre, a Adem je stvoren od onoga što vam je već opisano.»2 Također, Kur'an ukazuje da je stvaranje džina prethodilo stvaranju čovjeka. Kaže Uzvišeni:» Mi smo stvorili Adema od ilovače, od blata ustajalog, a još prije smo stvorili džinnove od vatre užarene.» (El-Hidžr, 26, 27)
U Kur'anu su spomenuta i neka svojstva, odnosno vrste, džina. Od toga je Ifrit tj. džinski pokvarenjak. Kaže Uzvišeni:» 'Ja ću ti ga donijeti' - reče Ifrit, jedan od džinnova - 'prije nego iz ove sjednice svoje ustaneš, ja sam za to snažan i pouzdan'.» (En-Neml, 39) Zatim, Marid tj. prkosnik. Kaže Uzvišeni:» .. i čuvamo ga od svakog šejtana prkosnoga.» (Es-Saffat, 7) Zatim, Murid tj. prkosnik. Kaže Uzvišeni;» Oni se mimo Allah ženskim kumirima klanjaju, a ne klanjaju se drugom do šejtanu-prkosniku..»(En-Nisa, 117) Sva od prethodno spomenutih imena upućuju na nevjerstvo i buntovništvo.

Definicija šejtana

Riječ šejtan je termin kojim se prilikom upotrebe misli na Ibisa, njegove potomke i pomagače. Šejtan je ime Allahovog neprijatelja i ono upućuje na buntovništvo koje proizilazi iz udaljenosti od svakog dobra. Također, ima i značenje, izgorjeti. Upotrebljava se za svakog buntovnika pobunjenika, svejedno radilo se o čovjeku, džinu ili šejtanu. Šejtana smo definisali kako ga nebismo mješali sa pojmom džinn, jer je šejtan, kako nam se kazuje iz ajeta i hadisa, ustvari džin buntovnik i nevjernik. U prilog tome ide i arapski jezik. Postoji razilaženje kod učenjaka po pitanju da li je šejtan predak džina ili je on samo jedan od njih.
1 Pogledaj Tefsir Ibn-Kesir, 4/291.

Neki smatraju da je šejtan jedan od džina. To podupiru riječima Uzvišenog;» A kad smo rekli melekima: 'Poklonite se Ademu! - svi su se poklonili osim Iblisa, on je bio jedan od džinnova i zato se ogriješio o zapovijest Gospodara svoga. Pa zar ćete njega i porod njegov, pored Mene, kao prijatelje prihvatiti, kad su vam oni neprijatelji? Kako je šejtan loša zamjena nevjernicima!» (El-Kehf, 50) Šejhul-islam, Ibn-Tejmije smatra da je šejtan osnova džina, kao što je Adem osnova ljudi.1 Dr. Omer El-Eškar, kaže: Kako se da vidjeti iz kur'anskih i hadiskih tekstova koji govore o šejtanu, proizilazi da je on stvorenje koje posjeduje razum, inteligenciju i pokrete, a nije, kako su ga definisali neki, zli duh oličen u ljudskim i životinjskim nagonima, koji kada nadvladaju u njemu odvraćaju od lijepih manira.2

Stav vjernika prema džinima i šejtanima

Obaveza svakog muslimana je da vjeruje u gajb (nevidljivi svijet), i to bez ikakve sumnje. Džini su dio tog nevidljivog svijeta u čije postojanje smo obavezni da vjerujemo. Na to upućuju i dokazi iz Kur'ana i sunneta.

Dokazi iz Kur'ana časnog:
Kaže Uzvišeni:« Kada ti poslasmo nekoliko džinnova da Kur'an slušaju, kada dođoše da ga čuju, oni rekoše:' Pst!' A kad se završi, vratiše se narodu svome da opominju. » (El-Ahkaf, 29) « 'O skupe džinnski i ljudski, zar vam iz redova vas samih poslanici nisu dolazili koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da ćete ovaj vaš dan dočekati.' Njih je život na Zemlji bio obmanuo i oni će sami protiv sebe posvjedočiti da su bili nevjernici. » (El-En'am, 130) « Reci: Meni je objavljeno da je nekoliko džinnova prisluškivalo i reklo: 'Mi smo, doista Kur'an, koji izaziva divljanje, slušali. » (El-Džinn, 1)
Dokazi iz prakse Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem : Bilježi Muslim u svome «Sahihu» od Ibn-Mes'uda, radijallahu anhu, da je rekao.» Bili smo sa Poslanikom s.a.v.s. jedne noći pa smo ga izgubili. Tražili smo ga svuda i na kraju rekosmo: ili ga je nešto odnijelo, ili je ubijen. Zanoćili smo najgoru noć u životu. Kada smo osvanuli Poslanik nam je došao iz pravca pećine Hira. Rekli smo: Allahov Poslaniče, izgubili smo te, pa smo te tražili i nismo te našli. Zanoćili smo najgoru noć. Reče Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:' Došao mi je glasnik džina pa sam otišao sa njim
i učio im Kur'an.'

1 Pogledaj Medžmu'ul Fetava, 4/235.
2 Pogledaj Alemul Džinni Veš-Šejatini, str. 17.

Abdullah Ibn-Mes'ud kaže: Nakon toga nas je odveo i pokazao nam njihove tragove i tragove njihovih vatri. Pitali su ga o opskrbi. Rekao im je:' Pripada vam svaka kost koju nađete nad kojom je spomenuto Allahovo ime i balega životinja.' Zatim je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:' Ne čistite se njima poslije nužde jer je to hrana vaše braće. 1
Bilježi Buharija u svome «Sahihu» hadis od Ebu-Seida El-Hudrija, radijallahu anhu, koji kaže: Rekao mi je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Vidim da voliš ovce i pustinju, pa kada budeš sa svojim ovcama u pustinji podigni glas prilikom učenja ezana, jer tvoj ezan neće čuti džin, niti čovjek, niti bilo ko drugi, a da neće posvjedočiti na Sudnjem danu.»2
To što ne vidimo džine ne ukazuje na njihovo nepostojanje. Koliko je stvari koje ne vidimo, a one postoje. Naprimjer, električnu energiju ne vidimo, ali ona putuje kroz vodove i njene tragove uočavamo u sijalici, i sl..
Isto tako, zrak koji udišemo. Ne vidimo ga, ali osjećamo njegovo prisustvo.

ZAŠTITA OD DŽINA I ŠEJTANA

Način zaštite od džina i šejtana

Mnogo je mjesta u Kur'anu gdje nas Allah, dželle šanuhu, upozorava na šejtansku smutnju, iskustvo, način i trud u zavođenju. Kaže Uzvišeni;« O sinovi Ademovi, neka vas nikako ne zavede šejtan kao što je roditelje vaše iz Dženneta izveo, skinuvši s njih odjeću njihovu da bi im stidna mjesta njihova pokazao! On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite. Mi smo učinili šejtane zaštitnicima onih koji ne vjeruju.» (El-Ea'raf, 27) «Šejtan je, uistinu, vaš neprijatelj, pa ga takvim i smatrajte!» (Fatir, 6) «A onaj ko za zaštitnika šejtana prihvati, a ne Allaha, doista će propasti! » (En-Nisa, 119)

1 Pogledaj Sahihul Muslim, 1/332.
2 Pogledaj Sahihul Buhari, 2/104.

Šejtansko neprijateljstvo se nemože zaustaviti i neće prestati, jer on smatra da je uzrok njegovog prokletstva
i progona iz Dženneta naš otac Adem, alejhisselam, -stvarni uzrok njegovog prokletstva i progona je njegov grijeh- i zato nastoji da se osveti Ademu i njegovom potomstvu. Govoreći o Iblisu, Uzvišeni kaže:» 'Reci mi', - reče onda - , 'evo ovoga koga si iznad mene uzdigao: ako me ostaviš do Smaka svijeta sigurno ću, osim malobrojnih, nad potomstvom njegovim zagospodariti.'» (El-Isra, 62)1 Spomenut ćemo stvari kojima se musliman -uz iskrenu namjeru i Allahovu pomoć- štiti i koje bivaju uzrokom njegove zaštite od džina i šejtana. Te stvari su sljedeće:

1) Pridržavanje Kur'ana i sunneta

Ovo je najbolji način zaštite od šejtana i njegovih spletki. U Kur'anu i sunnetu je Pravi put, a šejtan se trudi kako bi nas odvratio od toga puta. Kaže Uzvišeni:» I doista, ovo je pravi put moj, pa se njega držite i druge puteve ne slijedite, pa da vas odvoje od puta Njegova; - eto, to vam On naređuje, da biste se grijeha klonili. » (El-En'am, 153)2 Pridržavanje Kur'ana i sunneta znanjem i djelom, odgoni šejtana i izaziva veliku srdžbu kod njega. Bilježi Muslim u svome «Sahihu», Imam Ahmed u «Musnedu» i Ibn-Madže u «Sunenu» -svi u sličnom kontekstu- od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Kada Ademov sin prouči ajet sedžde pa je i učini, šejtan se udalji od njega plačući i govoreći:' Teško meni! Naređeno mu je da učini sedždu pa ju je učinio i za to će imati Džennet. Menije naređeno da učinim sedždu pa sam odbio i za to ću u vatru.' »3

2) Traženje pomoći od Allaha, dželle šanuhu

Prenosi se od Abdullaha b. Abbasa, radijallahu anhuma,da kaže.» jednoga dana sam bio iza Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pa mi je rekao:

O dječače, podučit ću te riječima: Čuvaj Allaha čuvat će te. Čuvaj Allaha imat ćeš ga pored sebe. Kada moliš, moli samo Allaha, a kada pomoć tražiš, traži je samo od Allaha. Znaj, kada bi se svi ljudi sakupili da ti kakvo dobro pribave, ne bi ti pribavili osim onoga što ti je Allah, dželle šanuhu, već propisao.

1 Pogledaj Alemu-l-Džinni Veš-Šejatini, od Eškara, str. 54.
2 Pogledaj Tefsir Ibn-Kesir, 2/197.
3 Pogledaj Sahihul Muslim, 1/87, i Musned od Ahmeda b. Hanbela, 1/334.

Ako bi se sakupili da ti kakvu štetu nanesu, ne bi ti učinili osim ono što ti je Allah, dželle šanuhu, već propisao. Pera su podignuta, a tinta se osušila. » Bilježi ga Tirmizi, i kaže: Ovaj hadis je hasen-sahih. U drugoj predaji, koja nije od Tirmizija, stoji:» Čuvaj Allaha naći ćeš Ga ispred sebe. Znaj za Allaha u olakšici, znat će za tebe u poteškoći. Znaj da ono što te je mimoišlo nije te moglo zadesiti, a ono što te zadesilo nije te moglo mimoići. Znaj da je pobjeda uz strpljivost, da je uz problem i njegovo rješenje i daje sa svakom poteškoćom olakšica.1

3) Zikr (spominjanje i veličanje Allaha, dželle šanuhu)

Zikr je veliko dobro i za njega slijedi velika nagrada i njime su se bavili mnogi učenjaci pišući knjige o njegovim blagodatima. Od njih je i Imam En-Nevevi, rahimehullah, kao i mnogi drugi učenjaci. O zikru i njegovim blagodatima govore mnogi ajeti i hadisi. Kaže Uzvišeni:»...Obavljanje molitve(zikr) je najveća poslušnosti« (El-Ankebut, 45) »Sjećajte se vi Mene, i Ja ću se vas sjetiti, i zahvaljujte Mi, i na blagodatima Mojim nemojte neblagodarni biti!« (El-Bekare, 152) »...muškarcima koji često spominju Allaha i ženama koje često spominju Allaha, - Allah je, doista, za sve njih oprost i veliku nagradu pripremio.« (El-Ahzab, 35) Od Abdullaha b. Busra, radijallahu anhu, se prenosi da je jedan čovjek rekao:» Allahov Poslaniče, islamskih propisa je veoma mnogo pa mi kaži neke kako bi ih se pridržavao. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je rekao:' Neka ti jezik stalno bude vlažan od spominjanja i veličanja Allaha.'«2 Od Ebu-Muse, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: Rekao je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem:» Primjer onoga ko spominje svoga gospodara i onoga koji ga ne spominje je kao primjer živog i mrtvog.«3 Zikr će odgoniti šejtana sve dok srca budu ispunjena strahom i bogobojaznošću,od bogobojaznosti dotične osobe,i njene iskrenosti, zavisit će i vrijednost zikra.
Lijepo je da se Allah spominje u sljedećim situacijama:

-Prilikom ulaska u kuću

Prenosi Džabir, radijallahu anhu, da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Kada čovjek ude u svoju kuću, i spomene Allaha, dželle šanuhu, pri ulasku I prilikom jela, šejtan kaže:' Ovdje za vas nema prenoćišta

niti večere.' Ako uđe u kuću i prilikom ulaska ne spomene Allaha, dželle šanuhu, šejtan kaže:' Evo vam prenoćišta.' A ako ne spomene Allaha, dželle šanuhu, i prilikom jela, šejtan kaže:' Evo vam prenoćišta i večere. 1

1 Pogledaj Džamiu-l-Ulumi Ve-l-Hikemi, od Ibn Redžeba, str. 160-161.
2 Bilježi ga Et-Tirmizi, 3375. Ibn-Madže, 3793. El-Hakim, 1/495.
3 Bilježi ga Buharija, 6407. Muslim u poglavlju o namazu putnika.

-Prilikom izlaska iz kuće

Od Enesa, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Ko prilikom izlaska iz kuće kaže: (Bismillahi, tevekkeltu 'alallahi,la havle ve la kuvvete illa billahi) U ime Allaha, na Allaha se oslanjam. Nema snage ni moći osim u Allaha. Kaže mu se: Dovoljno ti je, sačuvan si, upućen si, i šejtan bježi od njega govoreći drugom šejtanu : Šta ćeš sa čovjekom koji je upućen, sačuvan i kojem je udovoljeno. »2

-Prilikom jedenja i pijenja

Prenosi Huzejfe, radijallahu anhu, od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao:» Uistinu šejtan jede hranu prilikom čijeg jedenja se ne spomene Allahovo ime. »3 Znači, učestvuje u jedenju hrane nad kojom nije spomenuto Allahovo ime.
Napomena: Nije dozvoljeno jesti i piti lijevom rukom, osim u nuždi. Bilježi Muslim od Ibn-Omera, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao» Kada neko od vas jede, neka jede desnom rukom, i kada pije neka pije desnom rukom. Uistinu šejtan jede i pije lijevom.»4

-Prilikom spolnog odnosa

Prilikom spolnog odnosa sa suprugom treba reći:
(Bismillah, Allahumme dženibna šejtane ve džennibi šejtane ma rezaktena) U ime Allaha, Allahu odstrani od nas šejtana i odstrani ga od onoga čime nas opskrbiš. Kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Ako ih Allah tom prilikom opskrbi djetetom, šejtan mu neće moći nauditi.1

1 Bilježi ga Muslim, 2018.
2 Bilježi ga Ebu-Davud, 5095. Et-Tirmizi, 3426.
3 Bilježi ga Muslim, 2017.
4 Bilježi ga Muslim, 2020.

-Zatvaranje vrata noću i zatvaranje posuda uz spominjanje Allaha tom prilikom

Bilježe Buharija i Muslim, od Džabira, radijallahu anhu, da je rekao: Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Kada nastupi noć sklonite svoju djecu, jer šejtani izlaze u to vrijeme. Kada prođe taj period pustite ih, zatvorite vrata i spomenite Allahovo ime, jer šejtan ne otvara ta vrata.

Zatvorite mješine i spomenite Allahovo ime, prekrijte vaše posude i spomenite Allahovo ime, ako ništa, stavite preko njih nešto, i ugasite vaše svjetiljke.1

4) Utjecanje Allahu, dželle šanuhu, (istiaza)

Istiaza je traženje utočišta kod Allaha, dželle šanuhu, i pribjegavanje pod Njegovu zaštitu od svakog zla. Značenje istiaze
(Euzubillahi mine-š-šejtani-r-radžim): Utječem se Allahu od prokletog šejtana.3
Traženje zaštite od Allaha, dželle šanuhu, predstavlja najefikasnije oružje u zaštiti od prokletog šejtana. Načini traženja zaštite su spomenute u nekoliko ajeta i hadisa. Navest ćemo situacije prilikom kojih se utječe od šejtana prokletog:

a) Kada osjetimo šejtansko djelovanje

Kaže Uzvišeni:» A ako šejtan pokuša da te na zlo navede, ti potraži utočište u Allaha, On uistinu sve čuje i zna.» (El-Ea'raf, 200)

b) Prilikom učenja Kur'ana

Kaže Uzvišeni:» Kada hoćeš da učiš Kur'an, zatraži od Allaha zaštitu od šejtana prokletog, on doista nema nikakve vlasti nad onima koji vjeruju i koji se u Gospodara svoga pouzdaju..» (En-Nahl, 98, 99)

1 Bilježi ga Buharija, 5165. Muslim, 1434.
2 Bilježi ga Buharija, 5623. Muslim, 2013.
3 Tefsir Ibn-Kesir, 1/16.

c) Prilikom stupanja u namaz

Od Džubejra b. Muti'ma, od njegovog oca, da je vidio Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kako obavlja namaz -kaže prenosilac: ne znam koji namaz-govoreći:
»(Allahu ekberu kebira, Allahu ekberu kebira, Allahu ekberu kebira, ve-l-hamdu lillahi kesira, ve-l-hamdu lillahi kesira, ve-l-hamdu lillahi kesira, ve subhanallahi bukreten ve esila.(3X) E'uzu billahi mine-š-šejtani min nefhihi ve nefesihi ve hemzihi) Allah je najveći, Allah je najveći, Allah je najveći, hvaljen neka je Allah, hvaljen neka je Allah, hvaljen neka je Allah, slavljen neka je Allah, dželle šanuhu, jutrom i večeri (tri puta). Utječem se Allahu od prokletog šejtana, šejtanske oholosti (nefh), došaptavanja (nefs) i ludosti (hemez).1

d)Prilikom srdžbe

Prenosi se da su se posvađala dva čovjeka ispred Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i jedan od njih se jako rasrdio... Rekao mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Uistinu znam riječ koju kada bi izgovorio, nestalo bi srdžbe. Daje rekao:
(Euzu billahi mine-š-šejtani-r-radžim) Utječem se Allahu od prokletog šejtana.2

e) Prilikom ulaska u nužnik
Bilježi Buharija od Enesa, koji kaže:» Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bi prilikom ulaska u nužnik govorio:
Allahumme inni euzu bike mine-l-hubusi ve-l-habaisi) Allahu moj utječem ti se od džina muškaraca i džina žena.3
Također, bilježi Et-Tirmizi od Alije b. Ebi-Taliba, radijallahu anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Zastor između očiju džina i stidnih mjesta ljudi jeste da kada neki od njih ulazi u nužnik kaže:
1 Bilježi ga Ebu-Davud, 764. Ibn-Madže, 808.
2 Bilježi ga Buharija, 6115. Muslim, 4/2015.
3 Pogledaj Fethu-l-Bari, 142.

(Bismillah) U ime Allaha. 1

f) Prilikom dolaska u neku dolinu, kuću i sl.
Prenosi Havla bint Hakim da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Da neko od vas prilikom dolaska u neko mjesto kaže:
(Euzu bi kelimatillahi-t-taammati min šerri ma haleka) Utječem se Allahovim potpunim riječima od zla kojeg stvara; ne bi mu naudilo ništa sve dok ne ode sa tog mjesta.2
g) Prilikom njakanja magarca ili zavijanja psa
Prenosi se od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao:» Kada čujete njakanje magarca tražite utočište kod Allaha od prokletog šejtana.
Razlog tome je to što kada magarac njače znači da je vidio šejtana.
h) Prilikom strmoglavljenja, rušenja, utopljavanja, izgaranja i smrti
Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tražio utočište od toga. Govorio bi: »(Allahumme inni euzu bike minet-tereddi vel-hedmi vel-gareki vel-haraki, ve euzu bike en jetehabetani-š-šejtanu indel-mevti, ve euzu bike en emute fi sebilike mudbiren, ve euzu bike en emute ledigan) Allahu moj, utječem ti se od strmoglavljenja, rušenja, davljenja i izgaranja. Utječem ti se od šejtanskog djelovanja na samrti, utječem ti se da umrem na tvome putu bježeći i utječem ti se da umrem od uboda otrovnice.»3
i) Izbjegavanje mjesta gdje se okupljaju džini i šejtani
Prisustvo džina i šejtana je pojačano u ruševinama, napuštenim mjestima, mjestima gdje dominira nečistoća poput nužnika, smetljišta, groblja i sl. Iz tog razloga Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je zabranio obavljanje namaza u nužniku ili na groblju. Kako stoji u merfu' hadisu od Ebu-Seida El-Hudrija.» Zemlja je u cijelosti mesdžid, osim grobalja i nužnika.*4 Također, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je zabranio obavljanje namaza na mjestima gdje se vežu deve. Prenosi se od Bera', a on od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, prenosi da je rekao Ne klanjajte na mjestima gdje se vežu deve, one su od šejtana, a klanjajte u torovima ovaca, one su blagoslov.1

1 Bilježi ga Et-Tirmizi, 606. Ibn-Madže, 297.
2 Bilježi ga Muslim, 2708. Ahmed b. Hanbel, 6/377.
3 Bilježi ga En-Nesai, 8/282. Ahmed b. Hanbel, 3/427.
4 Bilježi ga Ebu-Davud, 492. Et-Tirmizi, 317. El-Hakim, 1/251.

Tržnice su od mjesta gdje se džini okupljaju, jer tu dolazi do šerijatskih prestupa poput lažnog zaklinjanja -da nas Allah sačuva-, zakidanja, krivog mjerenja i sl. Iz tog razloga je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, savjetovao jednog od svojih ashaba da ne bude prvi koji ulazi u tržnicu niti posljednji koji iz nje izlazi. Bilježi Muslim u svome «Sahihu» od Selmana, radijallahu anhu, da je rekao:» Ako možeš, ne budi prvi koji ulazi u tržnicu niti posljednji koji iz nje izlazi. Uistinu je to poprište šejtanskih sukoba i na tom mjestu pobada svoju zastavu.2 Ovaj hadis je merfu'.
Od šejtanskih boravišta je i mjesto gdje se sastaju hlad(osoje) i sunce(prisoje). Zato je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio da čovjek sjedi između osoja i prisoja.3 U predaji od Imama Ahmeda, rahimehullah, stoji: « Zabranio je da se sjedi između osoja i prisoja, rekavši: Tu šejtan sjedi.4 Lanac prenosilaca ovog hadisa je autentičan. El-Dihhu je sunce i mjesto koje ono obasja (prisoje).5
j) Obzir na njihova vremena
Obavijestio nas je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da šejtani izlaze s nastupanjem mraka. Iz tog razloga nam je naredio da u tom periodu sklanjamo svoju djecu. U Muslimovom «Sahihu» od Džabira, radijallahu anhu, stoji.» Ne puštajte vani vašu stoku i djecu kada nastupi prvi mrak, sve dok ne nestane noćne crnine.
Uistinu šejtani izlaze kada sunce zađe sve dok ne nestane noćne crnine.6 Pod pojmom 'noćna crnina' misli se na početak noći, koji je, ustvari, njen najtamniji dio.
Na osnovu ovog, naći ćemo da je uzrok poželjnosti podnevnog sna (kajlula) - a Allah, dželle šanuhu, najbolje zna- upravo, izbjegavanje šejtana i njihovih Vremena.
1 Bilježi ga Ahmed b. Hanbel, 4/352. Ebu-Davud, 493. Muslim, 2/1227.
2 Bilježi ga Muslim, 2451.
3 Bilježi ga El-Hakim, 4/271.
4 Bilježi ga Ahmed b. Hanbel, 3/413.
5 Pogledaj El-Kamusu-l-Muhit, str. 295.
6 Bilježi ga Muslim, 2013.

Kako stoji u merfu' hadisu od Enesa, radijallahu anhu:» Praktikujte podnevni san (kajlula) jer ga šejtani ne praktikuju.1
k) Učenje određenih kur'anskih poglavlja(sura) i dova
Od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Ne pravite od svojih kuća kaburove. Uistinu šejtan bježi od kuće u kojoj se uči sura El-Bekare.»2 Od Nu'mana b.

Bešira, radijallahu anhu, u hadisu koji je merfu', stoji:» Uistinu je Allah napisao Knjigu dvije hiljde godina prije stvaranja nebesa i zemlje, i iz nje je objavio dva ajeta kojima je završio suru El-Bekare.Nema kuće u kojoj se prouče u toku tri noći da u njoj ostane šejtan.»3
U hadisu od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, stoji.» Opunomoćio me Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da čuvam ramazanski zekat, pa mi je došao jedan čovjek i poče da grabi hranu. Uhvatio sam ga i rekao mu: Reći ću te Allahovom Poslaniku, sallallahu
alejhi ve sellem,.......potom je ispričao hadis. Rekao je -šejtan-: Kada legneš u svoju postelju
prouči 'Ajetul-Kursiju', jer će uistinu biti pored tebe čuvar poslan od Allaha, i šejtan ti se neće primaći sve dok ne osvaneš. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao:' Istinu je rekao lažac. To je bio šejtan. '»4
Najbolje čime se može neko zaštititi jesu sure El-Felek i En-Nas. Od Ukbe b. Amira se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Ejudi se neće zaštititi ničim kao sa ove dvije sure: Kul-euzu birbbi-l-felek i Kul-euzu birabbi-n-nas.»5 Takođe, od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Nisi li vidio ajete koji su objavljeni noćas. Nešto slično nije viđeno: Euzu birabbi-l-felek i Euzu birabbi-n-nas.»6 Od Ebu-Seida El-Hudrija, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, «tražio utočište od džinskih i ljudskih uroka. Kada su objavljene sure Felek i Nas prihvatio se njih, a ostavio ono mimo njih.»7 U Buharijinom «Sahihu», zabilježen je hadis od Aiše, radijallahu anha, «da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada bi se požalio na nešto, učio El-Felek i En-Nas i puhao po sebi. Kada se bolest pojačala, ja bih učila i potirala njegove ruke želeći njihov blagoslov.1
Također, od Aiše, radijallahu anha, se prenosi «da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prilikom lijeganja u postelju, svake noći, skupio svoje ruke, potom puhnuo tri puta u njih, a nakon toga bi proučio suru El-lhlas, El-Felek i En-Nas. Nakon toga bi potirao što je mogao od tijela, počevši od glave, lica i prednjeg dijela tijela, ponavljajući to tri puta.2

1 Bilježi ga Ebu-Nuajm u El-Tibu, i Et-Taberani u El-Evsatu.
2 Bilježi ga Muslim, 780.
3 Bilježi ga Et-Tirmizi, 2882. Ibn-Hibban, 1726. El-Hakim, 1/562.
4 Bilježi ga Buharija, 5010.
5 Bilježi ga En-Nesai, 2/158.
6 Bilježi ga Muslim, 814. Et-Tirmizi, 2902.
7 Bilježi ga Et-Tirmizi, 2058. Ibn-Madže, 3511.

l) Prisustvo Džematu

Džemat odbija šejtana i zadovoljava Milostivog. Drži se džemata, jer vuk jede odbjeglu ovcu. Od Omera b. El-Hataba, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Ko želi najbolji dio u džennetu

neka se drži džemata, jer je šejtan sa usamljenikom, a od dvojice se drži dalje.»3 Kada čovjek naumi putovati na duži period, posebno kroz pustinju, neka sa sobom povede nekoga, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Jedan jahač je šejtan. Dva jahača su dva šejtana. Tri jahača su družina.4 Također, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao:» Da ljudi znaju šta je u samoći, ni jedan putnik ne bi noć sam proputovao.5 Također, rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.» Društvo je milost, a samoća je patnja.6
Prisustvo džematu iziskuje dvije stvari:
-Prisustvo džematu vjerovanjem, tj. da vjeruješ onako kako su vjerovale prve generacije ispravnih prethodnika (selefu-s-salih), tabi'ina i onih koji su slijedili njihov pravac i put.
-Prisustvo u džematu bivstvovanjem, tj. da budeš sa sljedbenicima istine ma gdje i kada oni bili.
m) Obavljanje namaza u džematu
Nemarnost prema obavljanju molitve u džematu ohrabruje šejtana u djelovanju protiv čovjeka. Od Ebu-Derda', radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako kaže:» Nema trojice u selu ili pustinji da ne obavljaju namaz u džematu, a da njima nije ovladao šejtan. Drži se džemata, jer vuk jede odbjeglu ovcu.1

1 Bilježi ga Buharija, 5016.
2 Bilježi ga Buharija, 5017.
3 Bilježi ga Ibn-Madže i Et-Tahavi.
4 Bilježi ga Ebu-Davud, 2607. Et-Tirmizi, 1674.
5 Bilježi ga Buharija, 2998. Et-Tirmizi, 1673.
6 Bilježi ga Ahmed b. Hanbel, 4/278.

n) Čuvanje pogleda

S obzirom da je pogled taj koji vodi u propast i izaziva opasnosti, gledanje u zabranjeno predstavlja najveći prilaz šejtanu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je zabranio nekontrolisano gledanje. Rekao je Aliji, radijallahu anhu:» Ne prati pogled pogledom. Na prvi pogled imaš pravo, a na drugi nemaš. »2 Rekao je Ibn-Mes'ud, radijallahu anhu:» Nema pogleda, a da u njemu nije užitak za šejtana.» Stoga, obaranje pogleda lomi kičmu šejtanu i gasi njegovu žudnju prema čovjeku. Rekao je pjesnik: Svi događaji počinju od pogleda,
i najveće vatre od sitnoga žara.
Koliko pogleda je ranilo srce onog koji gleda, ranilo strijelama bez luka i tetive.

o) Izbjegavanje osamljivanja sa ženom strankinjom

Pod pojmom strankinja podrazumijevamo svaku ženu kojom se šeriatski dozvoljeno zeniti. Osamljivanje predstavlja izlaganje iskušenju i šejtanskom djelovanju, i stoga je došlo u hadisu:» Neće se muškarac osamiti sa ženom, a da šejtan neće biti treći sa njima. »3

p) Čuvanje jezika od sašaptavanja

Kaže Allah, dželle šanuhu:» Sašaptavanje je posao šejtanski, da bi u brigu bacio vjernike, mada to ne može njima nimalo nauditi, osim ako to Allah dopusti. A vjernici neka se samo u Allaha pouzdaju!» (El-Mudžadele, 10) Od Ibn-Mes'uda, radijallahu anhu, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Neka se dvojica ne sašaptavaju u prisustvu trećega, sve dok ne dođu među ljude, jer će ga to ražalostiti.«4

1 Bilježi ga Ebu-Davud, 547.
2 Bilježi ga Ebu-Davud, 2149. Et-Tirmizi, 2777.
3 Bilježi ga Ibn-Madže, Ibn-Hibban i drugi.
4 Bilježi ga Buharija, 6290. Muslim, 2184.

r) Uklanjanje zvona iz kuće

Od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Zvono je frula šejtanova.1 Također, od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi daje Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Meleki ne prilaze društvu u kojem ima pas ili zvono. »2

s) Uklanjanje slika i kipova iz kuće

Musliman je obavezan svoju kuću očistiti od kipova, osim onoga što je izuzeto, poput dječijih igrački. Razlog tome je što meleki ne ulaze u kuću u kojoj se nalazi slika ili kip. Kada meleki napuste kuću, naseljavaju je šejtani. Od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Meleki ne ulaze u kuću u kojoj ima slika ili kip.»3 Izuzetak su slike mrtve prirode.

t) Ne držanje psa u kući

Od Aiše, radijallahu anha, se prenosi da je rekla:» Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se dogovorio sa Džibrilom, alejhisselam, da mu dođe u određeno vrijeme. Nastupio je ugovoreni rok, ali Džibril, alejhisselam, nije došao. Bacivši štap, koji je držao u ruci, rekao je:' Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ne krše dogovor.' Okrenuo se, kad ono pas ispod njegovog ležaja. Rekao je:' Kada je ovo pseto ušlo ovdje?' Odgovorila sam: Allaha mi, ne znam. Naredio je da se pas izbaci, i nakon toga je Džibril došao. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao:' Rekao si da ćeš doći, pa sam čekao, ali nisi došao.' Džibril je rekao:' Spriječio me pas koji se nalazio u tvojoj kući. Mi ne ulazimo u kuću u kojoj se nalazi pas ili slika. '»4 Isto vrijedi za slike, osim za one koje imaju posebnu namjenu, poput slika u ličnim dokumentima.

u) Izbjegavanje zijevanja

Šejtan se smije prilikom zijevanja, jer ono proizilazi iz lijenosti, usljed čega onaj ko zijeva biva nesposoban u takvom stanju izvršiti dobra djela na najpotpuniji način. Od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Allah voli kihanje, a mrzi zijevanje. Zato, kada neko kihne i zahvali Allahu, musliman koji ga čuje treba da mu zaželi dobro. Zijevanje je od šejtana, i zato neka ga umanji koliko

može. Kada neko prilikom zijevanja kaže «oh» šejtan mu se smije.»1 S toga, kada neko zijeva neka stavi ruku na svoja usta. Prenosi Ebu-Seid El-Hudri, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Kada neko od vas zijeva neka stavi ruku na usta, jer šejtan ulazi tom prilikom.2 Hafiz Ibn-Hadžer, rahimehullah, je rekao: Postoji mogućnost da se misli na stvarni ulazak, jer, iako šejtan kola kroz čovjeka kao što kola krv, ne može mu nauditi sve dok spominje Allaha, dželle šanuhu. Onaj koji zijeva, dok to radi ne spominje Allaha, tako da šejtan u tom trenutku ima priliku za stvarni ulazak u njega. Međutim, postoji mogućnost da se misli na mogućnost ulaska, jer da bi se ušlo negdje treba biti u mogućnosti to izvršiti.3 Nevevi u komentaru Muslimovog «Sahiha» kaže:» Kažu učenjaci: Umanjivanje zijevanja i stavljanje ruke na usta tom prilikom, naređeno je s ciljem da šejtan ne postigne ono što želi, od ružnog izraza lica, ulaska u usta i ismijavanja onoga koji zijeva.»4

1 Bilježi ga Muslim, 2113.
2 Bilježi ga Muslim, 2114.
3 Bilježi ga Muslim, 2112.
4 Bilježi ga Muslim, 2104. Buharija, 5960.

v) Izbjegavanje žurbe

Prenosi se od Abdul-Muhejmina b. Abbasa b. Sehla, od njegovog oca, od njegovog djeda, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Smirenost je od Allaha, dželle šanuhu, a žurba je od šejtana.5 Čovjek prilikom žurbe čini mnoge stvari zbog kojih se kasnije cijeli život kaje. Razlog tome je što žurba ne dozvoljava čovjeku da razmišlja o mogućim posljedicama, i spriječava ga da donosi odluke koje odgovaraju Allahovim propisima.

1 Bilježi ga Buharija, 6223.
2 Bilježi ga Muslim, 2995.
3 Fethu-l-Bari, 10/628.
4 18/123.
5 Bilježi ga Et-Tirmizi i El-Bejheki.

LIJEČENJE ŠEJTANSKOG DJELOVANJA NA ČOVJEKA

Liječenje šejtanskog djelovanja na vjernika:
-Prilikom obavljanja molitve
Kada šejtan ne uspije vjernika odvratiti od činjenja dobrih djela i obreda, u tom slučaju nastoji da mu pokvari ta djela kako bi mu -ako ništa- barem umanjio nagradu. Lijek za to je da vjernik kada osjeti to djelovanje zatraži utočište kod Allaha, dželle šanuhu, i pljucne tri puta na svoju lijevu stranu. Od Osmana b. El-Asa, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao Rekao sam: Allahov Poslaniče, šejtan se ispriječio između mene, moga namaza i moga učenja, pa me zbunio. Reče Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:' Taj šejtan se zove Hanzeb. Kada osjetiš njegovo prisustvo, utječi se Allahu, dželle šanuhu, od njega, a zatim pljucni na lijevu stranu stranu, tri puta.' Postupio sam tako i Allah, dželle šanuhu, ga je otklonio od mene.«1
-Prilikom spavanja
Od Ebu-Seleme, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: Čuo sam od Ebu-Katade, a on od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao:» Lijepi snovi su od Allaha, a ružni su od šejtana, pa ko usnije nešto što ne voli, neka pljucne na svoju lijevu stranu tri puta, i neka se utječe od šejtana, neće mu nauditi.»2 Od šejtanskog djelovanja -Allah, dželle šanuhu, nas sačuvao od njega- je i to da u snu pokazuje čovjeku stvari koje ga uznemiravaju, nebi li ga rastužio i bol mu nanio. Bilježi Muslim u svome «Sahihu» od Džabira, radijallahu anhu, da je rekao: Došao je beduin kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao: Allahov Poslaniče, vidio sam u snu kao da mi je glava udarena pa se zaoblila, a zatim skupila. Reče mu Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Ne govori ljudima o poigravanju šejtana sa tobom u snu.»3 Kada vjernik usnije nešto što ne voli, treba samo da primjeni praksu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Prenosi Ebu-Seid El-Hudri, radijallahu anhu, da je čuo Vjerovijesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kako kaže:» Kada neko od vas vidi lijep san to je od Allaha. Neka zahvali Allahu na tome i neka priča što je vidio. Kada usnije nešto što ne voli, to je od šejtana.

1 Bilježi ga Muslim, 2203.
2 Bilježi ga Buharija, 7005. Muslim, 4/1771.
3 Bilježi ga Muslim, 2268. Ibn-Madže, 3911.

Neka se utječe od zla tog sna, i neka ga nikome ne spominje, pa mu neće nauditi.»1 U Buharijinom i Muslimovom «Sahihu» bilježi se hadis merfu' od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu:» Tri su vrste sna: Lijep san je radostan znak od Allaha. Ružan san je od šejtana. I san koji je govor duše. Ako neko od vas usnije ono što ne voli, neka ustane i klanja, i neka o snu ne govori nikome.»2 Iz prethodnih hadisa vidi se da san ima svoj pravilnik ponašanja, i bilo bi lijepo da ga musliman primjeni. Ukoliko je san lijep: Neka zahvali Allahu na

tome, neka osobe koje voli obraduje tako što će im ispričati svoj san, a nikako onima koje ne voli iz bojazni od uroka i zavisti.
Ako je san ružan: Treba se utjecati Allahu, dželle šanuhu od njegovog i šejtanskog zla. Pljucnuti na lijevu stranu tri puta, ne govoriti nikome o onome što se vidilo u snu, promijeniti stranu na kojoj se spavalo i ustati klanjati.3 -Način zaštite od šejtanskih čvorova
Bilježe Buharija i Muslim od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Kada neko od vas zaspi, šejtan na njegovom potiljku zaveže tri čvora i udari u mjesto svakog čvora govoreći: Pred tobom je duga noć, zato lezi. Ako se probudi i spomene Allaha, odveže se jedan čvor. Ako abdesti, odveže se drugi čvor. A ako i klanja, odveže se i treći čvor, pa će osvanuti čio i raspoložen, dok će u protivnom osvanuti lijen i mrzovoljan.4 Da bi ze prevazišla ova šejtanska spletka, musliman treba da pri polasku u postelju, poduzme slijedeće korake:
-abdesti prije spavanja,
-klanja vitr namaz prije spavanja,
-kada legne, sastavi ruke, puhne, i u njih prouči suru El-Ihlas, El-Felek i En-Nas, a zatim potare koliko god može od svoga tijela počevši sa glavom,
-prouči 'Ajetul-Kursiju' razumijevajući i razmišljajući o onom što uči, i ona će ga -uz Allahovo dopuštenje- čuvati od šejtana dok ne osvane, -prouči dva posljednja ajeta iz sure El-Bekare, -kaže 33 puta subhanallah, 33 puta elhamdulillah i 34 puta Allahu ekber, -staviti desnu ruku pod desni obraz, zaspati na desnoj strani, a prije toga reći:»
(Bismike Rabbi veda' tu dženbi ve bike erfe'uhu, in emsekte nefsi ferhamha ve in erselteha fahfezha bitna tahfezu bihi ibadeke-s-salihine) Allahu moj s tvojim imenom liježem i s tvojim imenom ustajem. Ako zadržiš moju dušu smiluj joj se, a ako je pošalješ ti je sačuvaj čime čuvaš svoje dobre robove.1
-spominje i veliča Allaha dok ga san ne savlada. Znaj da osam prethodno spomenutih stvari su prenešene od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, autentičnim lancima prenosilaca koje smo prethodno spomenuli, a one koje nismo naveli, spomenuli smo ih kroz ovih osam tačaka.
1 Bilježi ga Buharija, 6985.
2 Bilježi ga Buharija, 7017.
3 Pogledaj Fethu-l-Bari, 12/387.
4 Bilježi ga Buharija, 1142. Muslim, 776.

-Liječenje šejtanskog došaptavanja (vesvese)
Vesvesa je pokret ili skriveni glas koji ne osjećamo, i zato ga se treba čuvati. Sura En-Nas sadrži kompletnu zaštitu od zla koje proizilazi iz nepravde čovjeka prema sebi, što je u stvari unutrašnje zlo. Sura El-Felek sadrži zaštitu od zla koje proizilazi iz nepravde drugih prema čovjeku putem sihra ili zavisti, i to je vanjsko zlo. Riječi Uzvišenog » ...koji zle misli unosi u srca ljudi..», predstavljaju treće svojstvo šejtana, gdje se spominje vesvesa

(došaptavanje), a zatim njeno mjesto sudur (prsa ljudi).2 Od Ibn-Abbasa, radijallahu anhu, se prenosi da je na riječi Uzvišenog (...od zla šejtana-napasnika..), rekao:» Primjer šejtana je kao primjer lasice(puhmiša). Stavi usta na usta srca i šapuće u njega, pa ukoliko spomene Allaha, on odstupi, kada ušuti on se vrati, i na osnovu toga je šejtan-napasnik.»3 Iz tog razloga nam je naređeno da se utječemo od došaptavanja prilikom uzimanja abdesta i prilikom obavljanja namaza što smo već prethodno spomenuli. Međutim, ono što želimo reći u ovom poglavlju jeste da čovjeku nema spasa od šejtanskih zamki i spletki, osim u ustrajnosti u traženju pomoći od Allaha, dželle šanuhu, nastojanju zadobijanja Njegovog zadovoljstva, okretanjem srca Njemu, ostvarujući time pobožnost koja je prvo čime se čovjek treba odjenuti kako bi postigao mogućnost ulaska pod garanciju «ali, ti, doista, nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim!« (El-Isra, 65). Molimo Allaha, dželle šanuhu, da ne dadne šejtanu vlast nad nama, uistinu, On sve čuje i On sve zna.

1 Bilježi ga Muslim, 4/2084.
2 Pogledaj Akamu-l-Merdžan fi Ahkami-l-Džanni, str. 192.
3 Isti izvor, str. 196.

ŠEJTANSKI DODIR, NJEGOVA STVARNOST I LIJEČENJE

Prije nego se upustimo u ovu temu napravit ćemo kratak uvod, kako bismo imali jasnu predstavu o džinima, njihovom izgledu, mogućnostima, načinu istjerivanja iz kuće i tome slične stvari. Nastojat ćemo biti kratki i jasni, i navest ćemo dokaze za stvari koje ranije nismo dokazno potkrijepiti.

Preobražavanje džina

Džini i šejtani se preobražavaju u razne oblike, i time poprimaju izgled zmije, škorpije, deve, krave, ovce, konja, mazge, magarca i ptica.Također, poprimaju i oblik ljudi. Prenosi se da je šejtan došao Kurejšijama u Bici na Bedru u liku Surake b. Malika b. Dža'šema, predstavnika plemena Beni-Mudledž. Kaže Uzvišeni:» I kada im je šejtan kao lijepe njihove postupke predstavio i rekao:' Niko vas danas ne može pobijediti, i ja sam vaš zaštitnik!' - onda je on, kada su se dva protivnička tabora sukobila, natrag uzmaknuo, i rekao:' Ja nemam ništa s vama, ja vidim ono što vi ne vidite, i ja se bojim Allaha, jer Allah strašno kažnjava.'» (El-Enfal, 48)1 Također, prenosi se da se pojavio u liku starca iz Nedžda, kada su se Kurejšije okupile radi dogovaranja po pitanju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem; da li da ga ubiju, uhapse ili protjeraju? Kaže Uzvišeni:» I kad su ti nevjernici zamke razapinjali da bi te u tamnicu bacili ili da bi te ubili ili da bi te prognali; oni su zamke pleli a Allah ih je ometao, jer Allah to najbolje umije.» (El-Enfal, 30) Tom prilikom im je Allahov neprijatelj (šejtan) predložio da prihvate mišljenje Ebu-Džehla, koji

je predložio Kurejšijama da iz svakog plemena uzmu po jednog mladića, koji će zajedno ubiti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. U tom slučaju bi izbjegli odmazdu i platili bi samo krvarinu. Međutim, Allah, dželle šanuhu, je njihove namjere učinio ništavnim i spasio svoga Poslanika.2 Allah, dželle šanuhu, je džinima dao mnoge sposobnosti koje ne postoje kod čovjeka. Tako, imaju sposobnost da lete i prevaljuju velike razdaljine u vrlo kratkom vremenskom periodu. Kada je Sulejman, alehisselam, poželio da dobavi prijesto kraljice Sabe, rekao je svojim vojskama:» O dostojanstvenici, ko će mi od vas donijeti njezin prijesto prije nego što oni dođu da mi se pokore? 'Ja će ti ga donijeti' - reče Ifrit, jedan od džinnova - 'prije nego iz ove sjednice svoje ustaneš, ja sam za to snažan i pouzdan'.* (En-Neml, 38, 39) Džini i šejtani pretežno poprimaju oblik crnog psa, jer crna boja šejtana čini jačim i opakijim. Od Džabira, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Potpuno crn pas, je šejtan.1 Također, džini poprimaju oblik zmije i kao takvi izlaze pred ljude. Iz tog razloga je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio ubijanje zmija koje se nađu u kući, bojeći se da zmija ne bude džin musliman. U Muslimovom «Sahihu» se bilježi hadis od Ebu-Seida El-Hudrija, radijallahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Uistinu u Medini postoje bića koja su primila Islam, pa onaj ko vidi neko od njih neka ga upozori tri puta, pa ako ne reaguje neka ga ubije, to je šejtan.2 Jedan od ashaba je ubio zmiju koju je našao u kući, i nakon toga je i sam umro. Napomene:3

1 Isti izvor, str. 32.
2 Pogledaj Tefsir od Ibn-Kesira, 2/315.

1- Ovaj propis (zabrana ubijanja bića spomenut u hadisu), odnosi se samo na zmije.
2- Propis se ne odnosi na sve zmije, već samo na one koje vidimo u kućama. One koje vidimo van kuće, obavezni smo ubijati.
3- Iz kućnih zmija se izuzima vrsta koja se ubija bez prethodnog upozoravanja. Bilježi Buharija u svome «Sahihu» od Ebu-Lubabeta, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Ne ubijajte kućne zmije, osim kusorepe prugaste, uistinu ona uzrokuje pobačaj i slijepilo. Nju ubijajte!4
Da li su sve zmije džini, ili pak, samo neke?

1 Bilježi ga Ahmed b. Hanbel, 6/157.
2 Bilježi ga Muslim, 4/1757.
3 Pogledaj Sahihul-Muslim, 4/1756.
4 Bilježi ga Buharija, 3311.

Od Ibn-Abbasa, radijallahu anhu, se prenosi da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Zmije su izobličeni džini, kao što su se sinovi Israilovi izobličili u majmune i svinje.» Ovaj hadis bilježe Ibn-Hibban, Et-Taberani i drugi.

2-Način istjerivanja zmija iz kuće
Kada vidiš zmiju u kući, opomeni je tri puta tako što ćeš joj narediti da napusti kuću, riječima:»
Preklinjem te Allahom da izađeš, u protivnom ćemo te uz najiskreniju namjeru i Allahovu pomoć, ubiti.» Ako se nakon tri dana pojavi, treba je ubiti, jer smo se uvjerili da nije džin. Jer, da je džin napustila bi kuću.1
3-Način istjerivanja džina iz kuće
Ako se musliman zaista uvjeri da u njegovoj kući postoje džini, poduzet će slijedeće:
Otići će sa još dvojicom do kuće i reći sljedeće riječi:»
Unašidukum bi-l-'ahdi elezi ehazehu 'alejkum Sulejmanu en tahrudžu ve terhilu min bejtina. Es'elukum bi-l-Lahi en tahrudžu ve la tu'zu ehada. Podsjećam vas na ugovor koji ste sa Sulejmanom sklopili; da ćete izići i otići iz naših domova. Kunem vas Allahom da iziđete i ne uznemiravate nikoga.» Ovo ponoviti tri puta. Ako i nakon toga osjeti njihovo prisustvo, donijet će u posudi vode, staviti prst u nju, primaći je ustima i proučiti:»
Bismillahi. Emsejna billahi-llezi lejse minhu šej'un mumteni'un ve bi i'zzetillahi elleti la turamu ve la tudamu, ve sultanillahi el-meni' nahtedžibu ve bi esmaihi el-husna kulliha aizu mine-l-ebalise ve min šerri šejatini-l-insi ve-l-džinni ve min šerri kulli mulini ev musirri ve min šerri ma jahrudžu bi-l-lejli ve jekmunu bi-n-nehari, ve jekmunu bi-l-lejli ve jahrudžu bi-n-nehari, ve šerri ma zere'e ve bere'e ve min šerri Misi ve džunudihi ve min šerri kulli dabbeti ente ahizu binasijetiha inne rabbi ala siratin mustekim. Euzu bima isteaze bihi Ibrahimu ve Musa ve Isa ve min šerri ma haleka ve zere'e ve bere'e ve min šerri iblise ve min šerri ma jebgi.»

1 Pogledaj Alemu-l-Džinni Ve-š-Šejatini, str. 30.

U ime Allaha. Omrkli smo Allahovom voljom, Kojem ništa nije nedostupno, i sa Allahovim nedokučivim i nedostižnim ponosom. Alahovom neosvojivom vlašću se pokrivamo, i svim Njegovim lijepim imenima se utječemo od svih Iblisa i zla šejtana džina i onih u ljudskome liku, i od svakog vidljivog i nevidljivog zla, od zla kojeg noć sa sobom donosi i koje dan prekriva, i od zla kojeg dan sa sobom donosi i noć prekriva, od zla onoga što Zemljom hodi, od zla Iblisa i njegovih vojski, od zla svake životinje, uistinu je moj Gospodar najpravedniji. Utječem se onim čime se utjecao Ibrahim, Musa i Isa, od svakog zla, zla Iblisa i zla onog koji vreba.» Euzubillahi-s-Semi'i-1-Alimi mine-š-šejtani-r-radžim:
Utječem se Allahu, koji sve čuje i sve zna, od prokletog šejtana. U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog:» Tako Mi onih u redove poredanih i onih koji odvraćaju i onih koji opomenu čitaju, - vaš Bog je, uistinu, Jedan, Gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih i Gospodar Istoka! Mi smo nebo najbliže vama sjajnim zvijezdama okitili i čuvamo ga od svakog šejtana

prkosnoga da ne prisluškuje meleke uzvišene; njih sa svih strana gađaju da ih otjeraju: njih čeka patnja neprekidna, a onoga koji što ugrabi - stigne svjetlica blistava.» (Es-Saffat, 1-10)1
Nakon toga, ovom vodom poprskati sve strane kuće, usljed čega će -uz Allahovu pomoć- napustiti kuću.

1 Pogledaj Vikajetu-l-Insani mine-l-džinni ve-š-šejtani, od Vehida A. Balija, str. 44.

Definicija šejtanskog dodira (sar'u ili mess)

Mess u arapskom jeziku znači ludilo (džunun).1 Sar'u ili ludilo, je rezultat šejtanskog dodira. Ustvari, to je izraz za umni nedostatak koji pogađa čovjeka, tako da pogođeni ne zna što govori, ne povezuje ono što je rekao sa onim što će reći, postaje zaboravan usljed oštećenja koja zahvataju mozak, što često bude popraćeno fizičkim i anomalijama u ponašanju.2

Dokazi o postojanju Sar'a

Kaže Uzvišeni:» Oni koji se kamatom bave dići će se kao što će se dići onaj koga je dodirom šejtan izbezumio.. (El-Bekare, 275) Ebu-Dža'fer b. Džerir Et-Taberani, rahimehullah, u tumačenju ovog ajeta je rekao ...znači, da će ga šejtan još na ovome svijetu dodirom izbezumiti.«
Ibn-Kesir, rahimehullah, u tumačenju ovog ajeta kaže:» Znači, dići će se iz svojih grobova na Sudnjem danu, isto onako kao što ustaje onaj koji je pao izbezumljen šejtanskim dodirom. Dakle, ustat će na jedan ružan način.»3
El-Kurtubi, rahimehullah, je rekao Ovaj ajet je dokaz protiv onih koji poriču šejtanski dodir, njegov ulazak u čovjeka, i smatraju da je to prirodna pojava.»4 Sejhul-islam Ibn-Tejmije, rahimehullah, je rekao Postojanje džina pritvrđeno je Kur'anom, Sunnetom i konsenzusom islamskih učenjaka i njihovih predvodnika. Također, ulazak džina u tijelo čovjeka je pritvrđeno konsenzusom islamskih učenjaka...do mjesta gdje kaže: Ne postoji niti jedan od islamskih predvodnika koji poriče ulazak džina u tijelo izbezumljenog čovjeka. Onaj ko to porekne i smatra da Islamski šerijat to smatra lažnim, slagao je na Islamski šerijat. Ne postoji ni jedan dokaz koji to negira.»5
Tumači Kur'ana su na ovu temu spomenuli mnogo značenja, pa onaj ko želi neka ih potraži u fetvama šejha Ibn-Baza, rahimehullah.
U praksi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, postoji mnogo hadisa koji pojašnjavaju džinski dodir. Navest ćemo samo neke od tih hadisa:

1 Pogledaj Kamusu-l-Muhit, str. 741.
2 Pogledaj Vikajetu-l-Insani mine-l-džinni ve-š-šejtani, od Vehida A. Balija, str. 51.
3 Pogledaj Tefsir Ibn-Kesir, 1/334.
4 Pogledaj El-Džamiu li-Ahkami-l-Kur'an, 3/355.
5 Pogledaj Medžmu'-l-Fetava, 24/276.

-Od Ata'a b. Ebi-Rebaha se prenosi da je rekao: Rekao mi je Ibn-Abbas: Hoćeš li da ti pokažem ženu koja je od stanovnika Dženneta? Rekao sam: Naravno. Rekao je: To je ona crna žena što je došla kod Poslanika, sallallahu

alejhi ve sellem, i rekla: Desi mi se da padnem od džinskog dodira pa otkrijem stidno mjesto, pa moli Allaha za mene. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, joj je rekao:* Ako hoćeš, strpi se i ući ćeš u Džennet, a ako hoćeš, molit ću Allaha da te izliječi? Rekla je: Kada padnem otkrijem se, pa moli Allaha da se ne otkrivam. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je to i učinio.1 (muttefekun alejhi) Ova žena zvala se Ummu-Zufer, kako bilježi Buharija u svome «Sahihu», od Ata'a. Kao što se da vidjeti iz hadisa uzrok bolesti od koje je patila ova žena bio je džinski dodir. Hafiz Ibn Hadžer u djelu Fethul-Bari2, je rekao:» Kod Bezzara, u drugoj verziji, od Ibn Abbasa se prenosi slična priča, gdje je žena rekla: Bojim se da me pakosnik ne otkrije -misleći na šejtana-, pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, molio za nju, tako da je, kada bi se pobojala da će pasti, dolazila do ogrtača Ka'be i uhvatila se za njega... Zatim kaže: Iz predaja koje sam naveo proizilazi da je uzrok bolesti kod Ummu-Zufer bio džinski dodir.»
2- Od Safije bint Hujejj, radijallahu anha, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Uistinu šejtan kola kroz čovjeka kao što kola krv.»3(muttefekun alejhi) Neki učenjaci ovim hadisom dokazuju mogućnost šejtana da prodre u unutrašnjost čovjeka, a istim hadisom dokazuju i postojanje džinskog dodira. Postoji veliki broj hadisa o tome kako je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, istjerivao džine iz tijela ljudi, liječio oboljele od džinskog dodira, koje El-Hejsemi navodi u djelu Medžme'u Ez-Zevaid, gdje jedni hadisi podupiru druge. S ricionalne strane, El-Kadi Abdul-Džebbar, kaže:» Ako je ono na šta smo ukazali, uistinu sve tačno, tj. da je njihovo tijelo nježno, da je ono poput zraka, onda je moguće da uđu u ljudsko tijelo isto kao što ulazi zrak koji udišemo i duša koja je u našem tijelu, što ne dovodi do sjedinjenja materija u jedno, jer se one sastaju na principu paralelnosti, a ne na principu sjedinjavanja, tako ona ulazi u naše tijelo kao što tečnost ulazi u posudu.»4 Liječenje džinskog dodira je utemeljeno u šerijatu i onaj ko to radi ima nagradu, što se da razumjeti iz prethodno navedenih hadisa koji govore kako je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, istjerivao džine i liječio od džinskog dodira, a to je odobrio i svojim ashabima.1 Također su i neki islamski učenjaci liječili od džinskog dodira, poput Ahmeda b. Hanbela, Ibn-Tejmije i drugih.2

1 Bilježi ga Buharija, 5652. Muslim, 2576.
2 10/120.
3 Bilježi ga Buharija, 3281. Muslim, 2174.
4 Pogledaj Akamu-l-Merdžan fi Ahkami-l-Džanni, str. 135.

Uzroci džinskog dodira

Šejhulislam Ibn-Tejmije, kaže:» Džinski dodir čovjeka može biti iz strasti ili ljubavi, kao što to ljudi rade. Događa se da čovjek i džin sklope brak i iz tog braka se rodi dijete, što je rašireno i poznato. Islamski učenjaci su o tome govorili i većina njih brak sa džinom smatra pokuđenim. Također, džinski

dodir -a to je često- biva iz mržnje ili osvete, tako što ih neki ljudi uznemiravaju ili džini shvate da ih ljudi žele uznemiravati, bilo mokrenjem po njima, ili proljevanjem vrele vode na njih, ili ubijanjem. I ako ljudi ne znaju za to, međutim, džini su neuki i nepravedni pa čovjeka kažnjavaju više nego on zaslužuje, dok nekada to čine iz zlobe kao što to čine i ljudi.»3
Ibnul-Kajjim, rahimehullah, kaže:» Većina slučajeva ovladavanja zlih duša njihovim vlasnicima biva usljed neprivrženosti vjeri, iskvarenosti srca i jezika, u pogledu njihove udaljenosti od spominjanja Allaha, utjecanja Njemu i zaštite koju je koristio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Usljed toga, zle duše zatiču čovjeka nespremnog, nenaoružanog, i tako lahko pada pod njihov uticaj. Uzroke džinskog dodira možemo sažeti u sljedeće: - zaljubljenost džina u čovjeka,
-nepravda čovjeka prema džinu, prolijevanjem vrele vode na njega, skoči na njega i tome slično,
-nepravda džina prema čovjeku, tj. da ga dodirne bez ikakvog povoda, i to nije u stanju osim u sljedećim situacijama: u jakoj srdžbi, u jakom strahu, usljed predanosti strastima i prilikom velike nemarnosti i opuštenosti.

1 Pogledaj Medžmeu-z-Zevaid, od Hejsemija, 5/115.
2 Pogledaj Akamu-l-Merdžan fi Ahkami-l-Džanni, str. 138.
3 Medžmu'-l-Fetava, 19/39.

Vrste džinskog dodira 1

1-Potpuni dodir (mess kulij)
Znači, da džinski dodir obuhvati cijelo tijelo, poput potpune paralize. 2-Djelimični dodir (mess džuz'ijj)
Znači, da džinski dodir zahvati samo određeni dio tijela, poput: ruke, noge ili jezika.
3-Trajni dodir (mess daim)
Znači, da džin ostane u ljudskom tijelu jedan duži period. 4-Privremeni dodir (mess taif)
Znači, da džinski dodir ne potraje više od nekoliko minuta, poput noćne more.

Način liječenja od džinskog dodira 2

Prije nego objasnimo način liječenja, neophodno je da spomenemo neka svojstva onog koji liječi. To su:
1- Da ima ispravno vjerovanje, shodno pravcu ispravnih prethodnika, poimanjem i praksom.
2- Da vjeruje da Allahov govor djeluje na džine i šejtane.
3- Da dobro poznaje džine i šejtane.
4- Da izbjegava loša, a praktikuje dobra djela, koja smetaju šejtanu.
5- Da često spominje i veliča Allaha, dželle šanuhu.
6- Da prilikom liječenja ima čistu namjeru.

Nakon toga, pristupa pripremi uslova za liječenje, što se ogleda u slijedećim tačkama:
-kuću u kojoj se liječi očistiti od slika, -odstraniti od bolesnika talisman, zapis i sl.,
-čistoća mjesta od muzike ili bilo kojeg drugog šerijatskog prestupa, -poželjno je da prisutni liječenju budu potpuno čisti (gusul, abdest),
1 Pogledaj Vikajetu-l-Insani mine-l-džinni ve-š-šejtani, str. 75.
2 Pogledaj Alemu-l-džinni ve-š-šejatini, str. 149.

-ako je bolesnik žena, obavezno se treba pokriti i ne smije se liječiti osim u prisustvu mahrema,
-moliti Allaha, dželle šanuhu, da istjera džina i dadne pobjedu nad njim.
Sljedeći korak je utvrđivanje dijagnoze bolesniku, tako što će mu se postaviti nekoliko pitanja, kako bismo se uvjerili u prisustvo džina. Na primjer, pitati ga; da li sanja životinje, da li ga te životinje progone, da li sanja strašne snove i tome slična pitanja. Ovo primjeniti u slučaju da je stanje bolesnika nepoznato, a u slučaju da džin progovori iz bolesnika, nema potrebe za tim jer je tada situacija jasna.

Opis liječenja 1:
Neki učenjaci opisujući liječenje od džinskog dodira, rekli su:
Stavi ruku na glavu bolesnika i u njegovo desno uho pravilno prouči sljedeće:
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog. Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo, Milostivog, Samilosnog, Vladara Dana sudnjeg, Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo! Uputi nas na Pravi put, na put onih kojma si milost Svoju darovao, a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!» (El-Fatiha)
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog. Elif Lam Mim. Ova Knjiga, u koju nema nikakve sumnje, uputstvo je svima onima koji se budu Allaha bojali; onima koji u nevidljivi svijet budu vjerovali i molitvu obavljali i udjeljivali dio od onoga što im mi budemo davali; i onima koji budu vjerovali u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, i onima koji u onaj svijet budu čvrsto vjerovali." (El-Bekare, 1-5)
1 Pogledaj El-Iladžu-r-rabbani lisihri vel messi šejtani, str. 87.

«A vaš Bog - jedan je Bog! Nema boga osima Njega, Milostivog, Samilosnog! Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah spušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina - po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji između neba i Zemlje lebde - doista su dokazi za one koji imaju pameti.«(El-Bekare, 163, 164)
"Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može

pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! » (El-Bekare, 255)

« Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici -svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: »Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.« I oni govore: »čujemo i pokoravamo se; oprosti nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti.«Allah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih: u njegovu korist je dobro koje učini, a na njegovu štetu zlo koje uradi. Gospodaru naš, na kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo! Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodaru naš, ne stavljaj nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti, pobriši grijehe naše i oprosti nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar naš pa nam pomozi protiv naroda koji ne vjeruje!» (El-Bekare, 285, 286)

« Allah svjedoči da nema drugog boga osim Njega, - a i meleki i učeni -, i da On postupa pravedno. - Nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog! » (Ali-Imran, 18)

« Gospodar vaš je Allah, koji je nebesa i Zemlju u šest vremenskih razdoblja stvorio, a onda se nad Aršom uzvisio; On tamom noći prekriva dan, koji ga u stopu prati, a Sunce i Mjesec i zvijezde se pokoravaju Njegovoj volji. Samo On stvara i upravlja! Uzvišen neka je Allah, Gospodar svjetova!« (El-E'araf, 54)

«Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti? I neka je uzvišen Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara svemira veličanstvenog! A onaj koji se, pored Allaha, moli drugom bogu, bez ikakva dokaza o njemu, pred Gospodarom svojim će račun polagati, i nevjernici ono što žele neće postići. I reci:'Gospodaru moj, oprosti i smiluj se, Ti si najmilostivijil'» (El-Mu'minun, 115-118)

«Tako Mi onih u redove poredanih i onih koji odvraćaju i onih koji opomenu čitaju, -vaš Bog je, uistinu, Jedan, Gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih i Gospodar Istoka! Mi smo nebo najbliže vama sjajnim zvijezdama okitili i čuvamo ga od svakog šejtana prkosnoga da ne prisluškuje meleke uzvišene; njih sa svih strana gađaju da ih otjeraju: njih čeka patnja neprekidna, a onoga koji što ugrabi - stigne svjetlica blistava.« (Es-Saffat, 1-10)

«Da ovaj Kur'an kakvom brdu objavimo, ti bi vidio kako je strahopoštovanja puno i kako bi se od straha pred Allahom raspalo. Takve primjere navodimo ljudima da bi razmislili. On je Allah - nema drugog boga osim Njega -, On je poznavalac nevidljivog i vidljivog svijeta, On je Milostivi, Samilosni! On je Allah - nema drugog boga osim Njega, Vladar, Sveti, Onaj koji je bez

nedostataka, Onaj koji svakoga obezbjeđuje, Onaj koji nad svim bdi, Silni, Uzvišeni, Gordi. Hvaljen neka je Allah, On je vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njemu ravnim! On je Allah, Tvorac, Onaj koji iz ničega stvara, Onaj koji svemu daje oblik, On ima najljepša imena. Njega hvale oni na nebesima i na Zemlji, On je Silni i Mudri. » (El-Hašr, 21-24)
«A On nije - neka uzvišeno bude dostojanstvo Gospodara našeg! - uzeo sebi ni druge ni djeteta; » (El-Džinn, 3)
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog. Reci:'On je Allah - jedan! Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije!'« (El-Ihlas)
»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog. Reci:' Utječem se Gospodaru svitanja od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist ne krije!'« (El-Felek)
»U ime Allaha, Milostivog, SamilosnogReci:' Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana-napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džinova i od ljudi!'« (En-Nas)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣ مَٰلِكِ
يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ٥ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ٦ صِرَٰطَ
ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

الٓمٓ ١ ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى لِّلۡمُتَّقِينَ ٢ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡغَيۡبِ وَيُقِيمُونَ
ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٣ وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ وَبِٱلۡأٓخِرَةِ
هُمۡ يُوقِنُونَ ٤ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٥

وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٣ إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلۡفُلۡكِ ٱلَّتِي تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
مِن مَّآءٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖ وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ
ٱلۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٦٤

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن
ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ

عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْعَظِيمُ
﴿٢٥٥﴾

شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

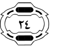
إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ يُغْشِى ٱلَّيْلَ
ٱلنَّهَارَ يَطْلُبُهُۥ حَثِيثًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ
رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ
عِندَ رَبِّهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَٰحِدٌ ﴿٤﴾ رَّبُّ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ ٱلْمَشَٰرِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِزِينَةٍ ٱلْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾
وَحِفْظًا مِّن كُلِّ شَيْطَٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾
دُحُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ ٱلْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ
ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ
ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ

ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ

وَأَنَّهُۥ تَعَـٰلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَـٰحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّـٰثَـٰتِ
فِى ٱلْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَـٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ ﴿٤﴾
ٱلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

Ovi ajeti djeluju na džine, pa će, ili napustiti tijelo prije nego progovori jezikom bolesnika, ili će ga oni uzdrmati, doboliti i prisiliti da progovori iz bolesnika. Prisustvo džina ogleda se u sljedećim stvarima:

1- Govori ili jauče od bola, jezikom bolesnika.
2- Džin osobno progovara.
3- Zatvaranje očiju, brzo treptanje ili stavljanje ruku na njih.
4- Jako drhtanje u cijelom tijelu ili malo blaže u udovima. Postavljaju mu se sljedeća pitanja:
1- Kako se zoveš? Koje si vjeroispovijesti?
2- Koji je razlog tvoga ulaska u ovo tijelo?
3- Da li pored tebe u ovom tijelu ima još džina? Koliko ih je? Koje su vjeroispovijesti?
4- Da li si sluga sihirbaza?
5- U kojem dijelu tijela bolesnika stanuješ? Kako se odnositi prema džinu muslimanu:
Ukoliko je džin musliman, služimo se metodom zastrašivanja i obveseljavanja, i to u skladu sa razlogom njegovog ulaska u tijelo bolesnog. Ako je razlog ulaska nepravda čovjeka prema njemu, objasnit ćeš mu da ga čovjek nije vidio, a onaj ko nenamjerno, učini nepravdu ne zaslužuje kaznu.

Ukoliko je razlog ulaska zaljubljenost u čovjeka, pojasniti mu da to nije dozvoljeno, kao i kaznu na Sudnjem danu koja slijedi onome ko to čini, te ga zastrašiti Allahovom kaznom i patnjom. Ako je razlog ulaska nepravda prema čovjeku, pojasniti mu ishod i kaznu koja na Sudnjem danu čeka nasilnike. Ako prihvati, pa napusti tijelo, hvala Allahu. Međutim, prije nego iziđe iz tijela treba da za tobom izrecituje slijedeće obećanje Allahu: Ahedtullahe te'ala en ehrudže min haze-l-džesedi ve la e'ude ilejhi merreten uhra ve la ila ehadin mine-l-muslimine ve in nekestu 'ahdife 'alejje le anetullahi ve-l-melaiketi ve-n-nasi edžme'in. Allahumme in kuntu sadikan fe sehhil 'alejje hurudži ve in kuntu kaziben fe mekini-l-m'uminine minni.Vallahu ala ma ekulu šehid
Obećavam Allahu, dželle šanuhu, da ću napustiti ovo tijelo, i u njega se, niti u bilo kojeg drugog muslimana, drugi put neću vratiti. Ako prekršim dato obećanje, neka je na mene Allahovo prokletstvo, prokletstvo svih meleka i svih ljudi. Bože, ako istinu govorim, olakšaj mi izlazak, a ako lažem, prepusti me vjernicima. Allah, dželle šanuhu, je svjedok onoga što kažem.
Najbolje je da iziđe na usta, nos, uho ili prst. Reci mu: Nakon što se skoncentrišeš u tijelu, a prije nego iziđeš, reci: Es-selamu alejkum. Treba da znaš da džini -osim koga Allah, dželle šanuhu, sačuva- mnogo lažu, i s toga se treba uvjeriti u njihov izlazak, tako što će se ponoviti učenje. Ukoliko bolesnik reaguje, znaj da džin nije izišao. Ponavljaj učenje sve dok ne iziđe.

Kako se odnositi prema džinu nemuslimanu
Prvo što ćeš ponuditi džinu nevjerniku, jeste Islam. To treba da bude na lijep način. Ako prihvati, naredi mu da se pokaje, i objasni da je pokajanje potpuno ukoliko se okani nasilja i napusti tijelo bolesnika. Ako ne prihvati Islam, naredi mu da napusti tijelo. Ako iziđe, hvala Allahu, a ako ne iziđe, treba mu zaprijetiti, prilikom čega se može i udariti, ali ne smije udarati osim onaj ko posjeduje iskustvo koje će mu omogućiti da udarac pogodi džina. Postoji vrsta džina koji prilikom udaranja bježe, tako da bol pogađa bolesnika. Treba udarati po ramenima, stražnjem djelu tijela i udovima. Ako popusti, prestani da ga mučiš Kur'anom i udaranjem, uzmi od njega obećanje i naredi mu da napusti tijelo.
Savjetujemo da onaj ko liječi, pročitaı sljedeće knjige:
1- «Igasetu el-lehefani min mesajidi šejtani» od Ibnul-Kajjima El-Dževzija,
2- «Telbisu Iblis» od istog autora,
3- «E1-Furkan bejne evlijai Er-Rahmani ve evlijai eš-šejtani» od Šejhul-islama Ibn-Tejmije,
4- «Risaletul-džinni» od istog autora,
5- «Alemul-džinni veš-šejatini» od Omera S. El-Eškara,
6- «Vikajetul-insani minel-džinni veš-šejtani» od Vehida A. Balija, i ujedno, kako sam mogao zaključiti čitajući knjige na ovu temu, to je, u odnosu na

skorije napisana djela, najbolje djelo napisano na ovu temu. A Allah, dželle šanuhu, najbolje zna.

ZAŠTITA I LIJEČENJE OD SIHRA

Uvod

Islam je poduzeo nemilosrdan rat protiv vračara i sihirbaza. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je sihr smatrao jednim od najkažnjivijih zločina i grijeha. Od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Čuvajte se sedam propasti.»
Rekoše: A koje su to, Allahov Poslaniče? Rekao je:» Pripisivanje Allahu druga, sihr, ubistvo osobe koju je Allah -osim kada to pravda iziskuje-zabranio ubiti, jedenje kamate, jedenje imetka siročadi, bjezanje sa bojnoga polja i potvaranje čestitih vjernica.2 Ovi grijesi su nazvani «propast» (mubikat), jer upropaštavaju onoga ko ih praktikuje. Mnogi islamski učenjaci, sihr smatraju nevjerstvom. To dokazuju riječima Uzvišenog:» A Sulejman nije bio nevjernik, -šejtani su nevjernici učeći ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli:' Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!' (El-Bekare, 102) Također, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nas je obavijestio da onaj ko otiđe vračaru ili sihirbazu, i povjeruje u ono što mu kaže «namaz mu se ne prima četrdeset dana».

1 Pogledaj Vikajetu-l-Insani, str. 80.
2 Bilježi ga Buharija, 2766. Muslim, 89.

A u drugoj predaji stoji;» Porekao je ono što je objavljeno Muhammedu». Također, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je smatrao da onaj ko se bavi horoskopom, ustvari bavi jednom vrstom sihra. Zato, sihirbazi nisu našli pogodno tlo u Islamskoj državi, i pravi muslimani su na njih gledali sa odbojnošću i gađenjem. Međutim, i pored toga istorija islamskih zemalja nije prazna od sihra i sihirbaza, iako su bili omraženi od strane društva, iako ih je islamska pravda stizala na svakom mjestu i iako su islamski učenjaci objelodanili njihovu podlost i zabludu. Postoji jaka veza između sihra i šejtana, jer je sihr šejtansko sredstvo zavođenja ljudi. Oni ih podučavaju znanju koje šteti i nikakvu korist ne donosi, kojim razdvajaju muža od žene, što šejtan ubraja u najveće podvige sebe i svojih vojski.1 Kaže Uzvišeni:» I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi. Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati...» (El-Bekare, 102)
Jezička i terminološka definicija sihra, i razlika između sihra s jedne, i mu'džize i kerameta s druge strane

Jezička definicija sihra
Riječ sihr označava sve što je nježno, neopipljivo, precizno i čiji uzrok je nepoznat. Kaže se: Opsihrio sam dječaka, tj. obmanuo sam ga, laskao sam mu i pridobio ga. Svako ko nešto pridobije - opčinio ga je. Pjesnici kažu: «čarolija očiju», zbog toga što oči pridobijaju dušu. Od toga su i riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji kaže:» Uistinu ima govora koji je sihr(opčinjava).»2 Govor je sihr zato što zaokuplja one koji ga slušaju, i pridobija njihova srca. Liječnici kažu:»čarobna priroda». Takođe, Arapi pod pojmom sihr podrazumijevaju prevaru. Ovo iz razloga što je uzrok prevare nepoznat i skriven. Kaže pjesnik3:
Ako pitaš kako nam je,
Mi smo vrapci na ovom čarobnom svijetu.
1 Pogledaj Alemu-l-Džinni ve-š-šejtani, str. 83.
2 Bilježi ga Buharija, 5767.
3 Pogledaj Kamusu-l-Muhit, str. 519.

Terminološka definicija sihra
Ebu-Muhamed El-Makdisi1 je rekao:» Sihr je vračanje, zapisivanje i vezivanje čvorova. Utiče na dušu i tijelo. Izaziva bolest, ubistvo i rastavu braka.» Ovo je -kako mi se čini- najpotpunija i najobuhvatnija definicija.
Bedruddin El-Ajni je rekao2:» Sihr je nesvakidašnja pojava, koja proizilazi iz pokvarene duše i nemoguće ju je vidjeti.« Prethodne definicije se koncentrišu na sihr koji je svojstvo određenih duša koje njegovom primjenom mogu uticati na materijalni svijet, i to uz potpomaganje sa šejtanima -vrsta zbližavanja sa njima- , ili ono što se događa usljed obraćanja nebeskim tijelima i pribavljanja njihovog -kako to oni tvrde- nadahnuća. Ovo je stvarni sihr.
Postoji i druga vrsta sihra koju ove definicije nisu obuhvatile. Radi se o priviđenju i prevari koja nema osnove u stvarnosti, poput trikova koje izvodi mađioničar, prilikom čega zaokuplja pogled od skrivenih pokreta svojih ruku. Na ovo ukazuju riječi Uzvišenog:» ..i odjednom mu se pričini da konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradzbine njihove, kreću..» (Taha, 66) «I kad oni baciše, oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradzbinu veliku prirediše.» (El-E'araf, 116)3
Ovo je vrlo rašireno, pogotovo u ovom našem vremenu, kada neki koristeći naučna dostignuća obmanjuju mase.

Razlika između sihra, mu'džize i kerameta 4
Cilj ovog pojašnjenja je da izbjegnemo miješanje između sihra i mu'džize. Spoznajom razlika imat ćemo stvarnu pretstavu o sihru. Razlike između sihra, mu'džize i kerameta su slijedeće:
1 Pogledaj Fethu-l-Medžid šerh kitabu-t-tevhid, str. 285.
2 Pogledaj Umdetu-l-Kari, 17/418.

3 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/232.
4 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/233.

1- Sihr je znanje stečeno učenjem i praksom. Ostvaruje se uz pomoć riječi i djela. Keramet je Allahovo davanje koje ne zahtijeva nikakvu pomoć. Također, i mu'džiza je Allahovo davanje koje ne zahtijeva nikakvu pomoć, samo poslanicima i vjerovjesnicima.
2- Mu'džiza i keramet ne dolaze do izražaja kod grješnika, dok sihr biva isključivo kod grješnika.
3- Mu'džizu je nemoguće neutralisati, za razliku od sihra kojeg je moguće neutralisati.
4- Sihr prave sihirbazi i drugi. Postoji mogućnost da način njegovog spravljanja poznaje određena grupa ljudi koji mogu da u isto vrijeme prave istu vrstu sihra, za razliku od mu'džize koju niko nije u stanju ponoviti.
5- Mu'džize koje su se događale Poslanicima, alejhimusselam, su stvarne. Njihova suština je kao i njihova forma. Međutim, sihr i talismani nisu ništa natprirodno, već je to prirodna pojava koja Allahovom, dželle šanuhu, voljom biva redoslijed uzroka i uzročnika.

Dokazi stvarnosti sihra, njegovog djelovanja i vrste

Imam El-Kurtubi u svome tefsiru1 je rekao Pripadnici Ehlus-sunneta vel-džemata smatraju da je sihr utvrđen i postoji u stvarnom obliku. Na tom stanovištu su i mjerodavne ličnosti koje čine konsenzus, nakon čega je nebitno odstupanje Mu'tezila od istine.«
En-Nevevi, rahimehullah, u komentaru na «E1-Muhezeb2» veli: Autor - misleći na Eš-Širazija - je rekao: Sihr je stvarnost. Njegov uticaj na tijelo odražava se kroz bol ili uništenje tijela. Ebu-Dža'fer El-Estrabazi, koji je od nas, je rekao da sihr nije stvaran i da nema uticaj. Prvo mišljenje, prema riječima Uzvišenog «i od zla onih koji u čvorove pušu», je ispravnije, jer da sihr nije stvaran ne bi došla naredba da se od njegovog zla utječe.
Jedna skupina učenjaka smatra da sihr nije stvaran, već da je to ustvari čisto priviđenje. Njega zastupaju Ebu-Dža'fer El-Estrabazi od šafija, Ebu-Bekr Er-Razi od hanefija, Ibnul-Hazm Ez-Zahiri i drugi. Međutim, ispravno je da je sihr stvaran, i taj stav zastupa većina islamskih učenjaka. Također, na to ukazuje Kur'an i autentični sunnet.3 Oni koji zastupaju mišljenje da je sihr stvaran, razišli su se po pitanju; Da li sihr ima samo uticaj kao jedna vrsta bolesti, ili ide do te mjere da postane čvrsta materija, na primjer životinja, i obrnuto? Većina islamskih
učenjaka zastupa prvo mišljenje.1

1 Pogledaj Tefsir El-Kurtubi, 2/46.
2 Pogledaj El-Medžmu', 19/240.
3 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/233.

Dokazi

Mišljenje da sihr zaista postoji, džumhur podupire sa slijedećim dokazima:

1- Da sihr ne postoji u stvarnosti, ne bi došla zabrana bavljenja njime, prijetnja ovosvjetskom i onosvjetskom kaznom onome ko se njime bavi i ko ga širi, kao i naredba da se od njega utječemo. Allah, dželle šanuhu, nas je obavijestio o postojanju sihra još u vrijeme faraona.

2- Riječi Uzvišenog:« ...šejtani su nevjernici učeći ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojice nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli:' Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!' I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti...» (El-Bekare, 102) Allah, dželle šanuhu, nas u ovom ajetu obavještava o tome kako šejtani podučavaju ljude sihru,te kako ljudi uče od njih; ako sihr nije stvaran, čemu onda podučavaju i šta ljudi uče od njih?

3- Riječi Uzvišenog:« i od zla onih koji u čvorove pušu». Misli se na puhanje u čvorove koji su svezani radi sihra i na koje se puše radi toga. Ako sihr nije stvaran, zašto je Allah, dželle šanuhu, naredio da se od njega utječe?

4- El-Karafi, rahimehullah, spominje konsenzus oko toga i smatra da se razilaženje po ovom pitanju desilo nakon konsenzusa ashaba da je sihr stvaran, tako da se ne treba osvrtati na to razilaženje.2 Ibnul-Kajjim, rahimehullah, u odgovoru Mu'tezilama koji su rekli da je sihr pričinjenje, je rekao: » Ovo se razilazi sa sukcesivnim predajama koje imaju neprekidan lanac prenosilaca (mutevatir), oko kojih su se složili islamski pravnici i komentatori Kur'ana i hadisa i to je poznato svim islamskim pravnicima.«3

5- Također, stvarno postojanje sihra dokazuju i činjenicom da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio opsihren. U hadiskim zbirkama je zabilježeno da je Židov Lubejd b. El-A'sam opsihrio Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tako da mu se činilo da nešto radi, a on to nije radio. Nakon toga Allah, dželle šanuhu, je izliječio Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. El-Kurtubi ovaj hadis uzima za dokaz i kaže:» U hadisu se spominje da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nakon što je izliječen od sihra rekao Allah me je izliječio', a izlječenje ne biva osim uklanjanjem nedostatka i bolesti, što ukazuje da je sihr stvaran i istinit. Njegovo postojanje i djelovanje je jasno dokazano ajetima i hadisima.«1 6- Ibnul-Kajjim, rahimehullah, za dokaz uzima riječi Uzvišenog:«.../ odjednom mu se pričini da konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradžine njihove, kreču..» (Ta-ha, 66) «...oči ljudima začaraše ..» (El-E'araf, 116)

1 Isti izvor.

2 Pogledaj Kitabu-l-Furuk, 4/150.

3 Pogledaj Et-Tefsiru-l-Kajjim, str. 571.

Ako čarobnjak može opčiniti veliki broj ljudskih očiju uprkos njihovoj mnogobrojnosti, tako da neke stvari vide onakvim kakve one nisu, što je rezultat promjene u njihovim osjećajima; šta je onda to što mijenja njihovu

snagu i narav? Kakva je razlika između promjene u viđenju i promjene stvarnosti u nekom drugom obliku koja zahvata dušu i tijelo? Ako se osjećaj može promijeniti do te mjere da vidi nepokretno pokretnim, spojeno odvojenim i mrtvo živim, moguće je i da promijeni ličnu osobinu tako da osjeća nešto drago mrskim, mrsko dragim i sl..2
7- Od najjačih dokaza -poslije Kur'ana i sunneta- za stvarno postojanje sihra, jeste njegovo djelovanje i zapažanje istog od strane ljudi kroz historiju. Ljudi u svakom mjestu i vremenu su se uvjerili kako čarobnjaci lete u zraku, hodaju po površini vode i druge stvari koje se mogu vidjeti ili osjetiti. Učenjaci su o tome mnogo govorili i to ne poriče osim prkosnik. Kur'an, sunnet i ljudska svakodnevnica svjedoci su stvarnog postojanja sihra i njegovog djelovanja na ljude. Vrste sihra
Hafiz Ibn-Kesir3 u svome tumačenju Kur'ana kaže:» Ebu-Abdullah Er-Razi spominje osam vrsta sihra:

1 Pogledaj Tefsir El-Kurtubi, 2/46.
2 Pogledaj Et-Tefsiru-l-Kajjim, str. 571.
3 Pogledaj Tefsir Ibn-Kesir, 1/150.

1- Sihr lažaca i obožavalaca sedam zvijezda u sazviježđu kola. Vjerovali su da one upravljaju svijetom, koriste i štetu nanose. Njima je Allah, dželle šanuhu, poslao Ibrahima, alejhisselam, da obori njihove tvrdnje i odgovori na njihov stav.
2- Sihr duhovno jakih ličnosti.
3- Potpomaganje ovozemaljskim duhovima - džinima.
4- Sihr opčinjavanja i zavaravanja, koji se oslanja na previd pogleda i njegovu zauzetost.
5- Čudni pokreti poput montiranja inžinjerijskih sprava, npr konjanika sa trubom u ruci. Čim protekne sat vremena on zatrubi a da ga pri tome niko ne dotakne. Rekao sam: Ovih stvari u našem vremenu ima vrlo mnogo i one su rezultat velikih naučnih dostignuća.
6- Upotreba posebnih lijekova i preparata -konzumiranje ili masiranje-. Kaže: Naučna dostignuća je danas nemoguće poreći i zanemariti jer je djelovanje magneta uočljivo.
7- Ovladavanje srcem, tako što sihirbaz tvrdi da poznaje Allahovo najveće ime i uslijed toga mu se džini pokoravaju i izvršavaju njegove naredbe. Hafiz Ibn-Kesir1 kaže: Ovo je metod koji se zove Et-Tunbulah (hipnoza), i ima uticaj na psihički nestabilne ljude.
8- Prenošenje tuđeg govora nemimet, kroz koji se ugodnim i lijepim riječima približava nekoj osobi što je vrlo rašireno među ljudima. Ibn-Kesir2 kaže: Nemimet se dijeli na dvije vrste: Ponekad djeluje destruktivno na međuljudske odnose, tako da dovodi do među vjerničkog razilaženja, i to je naravno zabranjeno (haram). Ako je u pitanju popravljanje međuljudskih odnosa i ujedinjavanje muslimanske riječi tada je nemimet dozvoljen (halal),

prema hadisu:» Nije lažac ko prenosi dobro.» Zatim kaže: Mnoge od ovih vrsta je svrstao -misleći na Er-Razija- u umjetnost sihra zbog njihovih nježnih dosega, jer je sihr u jezičkom značenju izraz za sve što je suptilno i skriveno.

Zaključak:

Iz prethodnog vidimo da postoji sihr čije postojanje i djelovanje dolazi do izražaja u stvarnosti i sihr koji je priviđenje, nestvaran i ne postoji. Postoji i treća vrsta koju ljudi nazivaju sihrom, a ustvari je to trik i vještina rukovanja. Doktor Omer El-Eškar smatra da se za ovu vrstu sihra koristi naziv Es-Sihru El-Medžazij (metaforični sihr). Po njemu sihr se dijeli na tri vrste:

1 Pogledaj Tefsir Ibn-Kesir, 1/151.

2 Isti izvor.

1- Stvarni sihr (Es-Sihru El-Hakikij),
2- Prividni sihr (Es-Sihru Et-Tehajjulij),
3- Metaforični sihr (Es-Sihru El-Medžazij)1

Sihr kojim su zidovi opsihrili Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem

Bilježi Buharija u svome «Sahihu»2, od Aiše, radijallahu anha, da je čovjek iz plemena Beni-Zurejk, po imenu Lubejd b. El-E'asam, opsihrio Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tako da mu se činilo da nešto radi što nije radio, sve do jednog dana -ili noći- dok je bio kod mene, dugo je dovio, a zatim je rekao:» O Aiša, osjećam da mi je Allah dao rješenje za ono za što sam Ga molio. Došla su mi dva čovjeka, i jedan sjede kod mog uzglavlja, a drugi pored nogu. jedan od njih reče drugom: Šta je sa ovim čovjekom? Opsihren je, odgovori ovaj. Opet ga upita: Ko ga je opsihrio? Lubejd b. El-E'asam, odgovori ovaj. Ovaj opet upita: Čime ga je opsihrio? Opsihrio ga je češljem i iščešljanom kosom u kori muškog izdanka palme, odgovorio je. Gdje je sihr, upitao je? U bunaru Zi-Ervan, odgovorio je.» Aiša je dalje rekla: Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je otišao sa svojim ashabima do tog mjesta, i nakon povratka mi rekao:» O Aiša, Voda tog bunara je kao ustajala baruština, a vrhovi palmi oko njega izgledali su poput šejtanskih glava.» El-Mazerij je rekao: Neki novotari poriču ovaj hadis, i tvrde da on skrnavi položaj poslanstva i ubacuje sumnje u njegovu vjerodostojnost. Rekli su: Sve što upućuje na to je bezvrijedno. Smatraju da prihvatanje ovoga anulira povjerenje u šerijatske propise, jer na osnovu toga postoji mogućnost da mu se pričinilo da je vidio Džibrila, a da to nije on, da mu je Džibril nešto objavio a ustvari mu nije objavio ništa. El-Mazerijj kaže: Sve ovo je neprihvatljivo, jer postoji dokaz za Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, iskrenost u dostavi objave od Allaha, dželle šanuhu, i dokaz za njegovu nevinost u dostavljanju.

U prilog tome idu i nadnaravna djela (mu'džize). Na osnovu toga, prihvatanje nečega što je u konfrontaciji sa dokazima nije ispravno.
Što se tiče nekih ovosvjetskih stvari, zbog kojih on nije poslan, niti je objava došla zbog njih, on je u tome kao i ostali ljudi, npr. bolesti. Moguće je da mu se pričinilo nešto nestvarno od ovosvjetskih stvari, a da istovremeno bude sačuvan od toga u stvarima koje se tiču vjere. El-Mazerij kaže: Neki ljudi smatraju da se iz hadisa razumije da se Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, pričinjavalo da polno opći sa svojim suprugama, a ustvari to nije činio. Ovo se često dešava mnogim ljudima u snu, tako da nije nemoguće da im se to pričini i u javi.1

1 Pogledaj Alemu-s-Sihri ve-š-Ša'vezeti, od Omera El-Eškara, str. 101.
2 Bilježi ga Buharija, 5766. Muslim, 2189.

El-Kadi I'jjad kaže: Ovim postaje jasno da je čarolija ovladala njegovim tijelom i pokretima, a ne razumom i vjerovanjem.2 Doktor Omer El-Eškar3 kaže: Ne može se reći: Sihr Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, iziskuje previd u poslanstvu i poslanici, jer sihr nije prekoračio vanjštinu njegovog časnog tijela, nije stigao do njegovog srca i razuma, što znači da se ne razlikuje od ostalih bolesti kojima je bio podložan, a objavu Allah, dželle šanuhu, čuva. Kaže Uzvišeni:» Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!» (El-Hidžr, 9) Istina je ono što, po pitanju sihra kojim je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio opsihren, smatraju pripadnici Ehlussuneta vel džemata, što se da vidjeti iz njihovih dokaza. Allah, dželle šanuhu, svoje poslanike iskušava na razne načine, povećavajući im time nagradu. Iskušao ih je tako što su progonjeni i u laž utjerivani od strane svojih naroda. Neke je iskušao bolestima. Od iskušenja kojima je iskušan naš Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je i sihr kojeg mu je napravio Židov, čiji se uticaj odrazio samo na njegovo časno tijelo.

ZAŠTITA OD SIHRA

Propis liječenja od sihra

Islamski učenjaci smatraju da je liječenje od sihra (nušrah) dozvoljeno. Nušrah je poseban vid liječenja, kojim se liječi onaj za koga se pretpostavlja da je opsjednut džinima. Liječenje nosi ovo ime jer se njime od bolesnika otklanja (junšeru) bolest koja ga je zadesila. Ibnul-Kajjim, rahimehullah, kaže: Nušra je otklanjanje sihra od opsihrenog. Postoje dvije vrste nušre:

1 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/237.
2 Isti izvor.
3 Pogledaj Alemu-l-džinni ve-š-šejatini, str. 85.

-Otklanjanje sihra sihrom. To je šejtanski način liječenja i na njega se odnose riječi Hasana1 (sihr ne smatra dozvoljenim, osim sahir). Tom prilikom se onaj koji liječi približava šejtanu čineći ono što šejtan voli, koji uslijed toga otkloni sihr od bolesnog.
-Liječenje učenjem (rukje) dova, ajeta i upotrebom dozvoljenih lijekova. Ovaj vid liječenja je dozvoljen.2
Neki učenjaci nušru smatraju pokuđenom (mekruh) ili pak zabranjenom (haram). Međutim, ispravno je da je ona dozvoljena. Dokaz za to je hadis kojeg bilježi Buharija u svome «Sahihu», od Katade daje rekao: » Rekao sam Se'idu b. El-Musejjibu: Ako je čovjek opsihren, ili ne može spolno općiti sa svojom ženom, je li mu dozvoljena nušra? Odgovorio je: Nema smetnje da se liječi njome jer time želi dobro. Ono što je korisno nije zabranjeno.»3
Prethodno smo pojasnili da se riječi Hasana odnose na liječenje sihra sihrom, dok liječenje šerijatski propisanim dovama nije zabranjeno.

Zaštita od sihra

Stvari koje služe za preventivnu zaštitu od sihra:
Najbolji način liječenja od sihra jeste da se musliman preventivno štiti i čuva od njega. Bolje je spriječiti nego liječiti. Najefikasniji i najvažniji vid preventivne zaštite od sihra jesu šerijatski zikrovi i dove, preneseni od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Od toga je i učenje Ajetul-Kursije poslije svakog namaza i prije spavanja. Ajetul-Kursijj je najveličanstveniji ajet u Kur'anu, i glasi: » Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih
i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! » (El-Bekare, 255)

1 Hadis se prenosi od Hasana.
2 Pogledaj Tejsiru-l-Azizi-l-Hamidi šerh Kitabu-t-tevhidi, str. 419.

3 Bilježi ga Buharija, 10/243.
Također, učenje sura « El-Ihlas », « El-Felek » i « En-Nas » poslije svakog namaza, i po tri puta početkom i krajem dana.
Od toga je i učenje dva posljednja ajeta sure El-Bekare i to krajem dana. Oni glase: » Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici -svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: »Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.« I oni govore: »Čujemo i pokoravamo se; oprosti nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti.« Allah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih: u njegovu korist je dobro koje učini, a na njegovu štetu zlo koje uradi. Gospodaru naš, na kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo! Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodaru naš, ne stavljaj nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti, pobriši grijehe naše i oprosti nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar naš pa nam pomozi protiv naroda koji ne vjeruje!» (El-Bekare, 285, 286) Bilježi se u sahih hadisu od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao:» Ko naveče prouči Ajetul-Kursijj kod njega će bdijeti čuvar od Allaha, i neće mu se šejtan približiti sve dok ne osvane.» Također, od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, se prenosi da je rekao:» Ko navečer prouči dva posljednja ajeta iz sure El-Bekare, oni su mu dovoljni.»! Riječi (oni su mu dovoljni), znače, od svakog zla.
Od vidova preventivne zaštite je i često utjecanje Allahovim potpunim riječima od zla kojeg stvara, danju, noću, prilikom ulaska u kuću ma gdje se ona nalazila. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao Da neko od vas prilikom dolaska u neko mjesto kaže:
1 Bilježi ga Buharija, 5009.

(Euzu bi kelimatillahi-t-taammati min šerri ma haleka) Utječem se Allahovim potpunim
riječima od zla kojeg stvara; ne bi mu naudilo ništa sve dok ne ode sa tog mjesta.»
Od vidova preventivne zaštite je i to da musliman početkom dana i noći kaže tri puta:»
(Bismillahi-llezi la jedurru measmihi šej'un fi-l-erdi ve la fi-s-semai ve huve es-semiu el-alim) U ime Allaha, sa čijim imenom ništa na nebesima i na Zemlji ne može štetu nanijeti, (On sve čuje i sve zna).1 Postoje autentične predaje da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podsticao na ove zikrove. Šejh Abdulaziz b. Baz, rahimehullah, je rekao: Ovi zikrovi i dove predstavljaju najveći uzrok zaštite od sihra i drugih zala, za onog ko ustraje u njihovom učenju, iskreno vjerujući u Allaha, dželle šanuhu, oslanjajući se na Njega sa širokogrudnošću prema onome na što oni upućuju. Također, to je najbolji lijek.

Postoje i drugi načini zaštite kojih se musliman treba pridržavati. Evo nekih:
1- Traženje utočišta od Allaha, dželle šanuhu. Već smo spomenuli situacije u kojima je lijepo to činiti, u poglavlju koje govori o zaštiti od džina i šejtana.
2- Bogobojaznost i pridržavanje Allahovih naredbi i zabrana. Ko se Allaha boji, Allah, dželle šanuhu, ga štiti i ne prepušta ga drugome. Kaže Uzvišeni:«... a onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći.» (Et-Talak, 2)
3- Iskreno pokajanje Allahu, dželle šanuhu od svih grijeha. Kaže Uzvišeni:« Kakva god vas bijeda zadesi, to je zbog grijeha koje ste zaradili, a On mnoge i oprosti.« (Eš-Šura, 30)
4- Udjeljivanje milostinje i dobročinstvo. Ovo ima velik i neobičan uticaj u otklanjanju nedaće, sihra i zavisti.
5- Obožavanje samo Allaha, dželle šanuhu, i razmišljanje o Njemu.
6- Učestalo učenje Kur'ana i dova koje smo prethodno spomenuli.2

1 Bilježi ga Et-Tirmizi, 5/465.
2 Pogledaj Alemu-l-Sihri ve-š-ša'vezeti, od Eškara, str. 199.

LIJEČENJE OD SIHRA

Stvari kojima se liječi sihr

1- Učenje određenih ajeta i dova (rukja)

Uvaženi islamski učenjak Abdulaziz b. Baz, rahimehullah, kaže: Pritvrdeno je od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je prilikom liječenja sihra i drugih bolesti učio svojim ashabima:»
(Allahumme rabe-n-nasi, ezhibi-l-be'se vešfi ente šaafi, la šifae Ma šifauke šifaen la jugadiru sekamen) Allahu, Gospodaru ljudi, otkloni nedaću. Izliječi jer ti uistinu liječiš. Nema izlječenja dok ti ne izliječiš, izlječenjem koje će otklonuti bolest.»l Od toga je i rukja koju je Džibril, alejhisselam, učio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem:»
(Bismillahi erkike, Allahu ješfike, min kulli dain ju'zike ve min kulli nefsin ev ajnin hasidin Allahu ješfike. Bismillahi erkike) U ime Allaha te liječim, od svega što ti neprijatnost čini, od zla svake duše i oka zavidnog, Allah neka te izliječi, u ime Allaha te liječim.» Ovo treba ponoviti tri puta.
Dr. Omer El-Eškar kaže2: Rukja nije privilegija samo određenih ljudi. Musliman može sam sebe da liječi, može da liječi druge ljude i da drugi ljudi liječe njega, može da liječi svoju suprugu, supruga može da liječi svoga muža, i nema sumnje da ljudska dobrota utiče na korist liječenja. Što je čovjek bolji, korist je veća, jer Allah, dželle šanuhu, kaže:» Allah prima samo od onih koji su dobri.»

Uvjeti liječenja (rukje)
1- Da liječenje bude čisto od griješenja i mnogoboštva (širk), poput traženja pomoći od nekog drugog mimo Allaha ili zaklinjanje nečim mimo Allaha.
2- Da bude na Arapskom jeziku ili na jeziku čije se značenje razumije.
3- Da je Allah taj koji liječi a rukja je samo srestvo do željenog ozdravljenja.3

1 Bilježi ga Buharija, 5743.
2 Pogledaj Alemu sihri ve-š-ša'vezeti, str. 204.
3 Pogledaj Alemu sihri ve-š-ša'vezeti, str. 203.

Izbacivanje i uništavanje sihra

Uvaženi šejh, Abdulaziz b. Baz, rahimehullah, kaže: Od načina liječenja sihra -jedna od najefikasnijih metoda- jeste i nastojanje da se pronađe mjesto na kome se sihr nalazi (brdo, dolina i si.). Kada se dođe do sihra treba ga uništiti.
Imam Semsudin b. El-Kajjimı, rahimehullah, kaže: Od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, se prenose dvije metode liječenja sihra:
Prva: Ova metoda je najpotpunija i sastoji se u pronalaženju sihra i njegovom uništavanju. Bilježi se u autentičnim predajama od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je molio Allaha, dželle šanuhu, da mu pokaže mjesto na kome se sihr nalazi. Allah, dželle šanuhu, mu je pokazao to mjesto, i sihr je pronašao u bunaru. Sihr je bio napravljen na češalj i dlake u kori muškog izdanka palme. Nakon pronalaska sihra prestalo je i njegovo djelovanje. Osjećao se kao da je oslobođen od okova. Ovo je dakle, najefikasnija metoda liječenja od sihra i može se porediti sa operativnim zahvatom uklanjanja štetne materije iz tijela. Liječenje upotrebom korisnih lijekova
Od Amira b. Sa'da, od njegovog oca, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Ko svakog dana doručkuje sedam datula Adžva, neće mu nauditi otrov ni sihr toga dana sve dok ne omrkne.» Drugi su rekli: Sedam datula. U drugoj predaji stoji:» Ko doručkuje sedam datula Adžva, toga dana mu neće nauditi ni sihr ni otrov.»2 Adžva je vrsta najbolje medinske datule. Ed-Davudij kaže: Adžva je od boljih sorti. Ibnul-Esir kaže: Malo je krupnija od Sejhanijske datule i naginje na crnu boju. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ju je svojom rukom zasadio u Medini.3 El-Hatabij kaže: Adžva je djelotvorna protiv sihra i otrova zbog Vjerovijesnikovog, sallallahu alejhi ve sellem, blagoslova medinskih datula, a ne zbog drugih osobina.4 En-Nevevij kaže: U hadisu je Adžva posebno naglašena u odnosu na ostale vrste. Što se tiče broja sedam, njegovo značenje je nerazumljivo poput broja namaza i nisaba u zekatu.5 Hafiz Ibn-Hadžer

1 Pogledaj Zadu-l-Me'ad, 4/124.
2 Bilježi ga Buharija, 5769.
3 Pogledaj Umdetu-l-Kari, 17/427.
4 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/250.
5 Pogledaj Šerhu-n-Nevevi ala Muslim, 14/3.

kaže: Najvjerovatnije se misli na medinsku Adžvu. Zatim, da li se to odnosi samo na vrijeme kada je to rečeno, ili na vrijeme uopće? Postoji dvojba, ali se ta dvojba rješava višestrukom probom. Onaj ko proba i uvjeri se u djelotvornost, znači da još uvijek djeluje. A ako ne djeluje, znači da se odnosi samo na vrijeme kada je rečeno.1

Liječenje puštanjem krvi (hidžama)

Hidžamu, kao metodu liječenja spominje Ibnul-Kajjim u djelu «Zadul-Mea'd»2, gdje kaže: Drugi način liječenja je puštanje krvi na mjestu gdje se osjeća djelovanje sihra. Sihr utiče na ljudsku prirodu i remeti njen spokoj i red. Zato, kada se primjeti njegov uticaj na neki od udova, moguće je otkloniti štetne materije iz tog dijela tijela, od čega je velika korist. Ebu-Abid u djelu «Garibu-l-Hadis» navodi predaju, s lancem prenosilaca od Abdurrahmana b. Ebi-Lejla, da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kada je opsihren, rogom pustio krv iz svoje glave. Djelovanje sihra kojim je opsihren Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odrazilo se na njegovu glavu, tako da mu se pričinjavalo da radi nešto što nije radio. Ovo predstavlja djelovanje sihirbaza na ljudsku prirodu, usljed kojeg se dešavaju promjene unutra. Puštanjem krvi na dijelu tijela koji je ugrožen od djelovanja sihra, predstavlja najefikasniju metodu liječenja ukoliko se adekvatno primijeni.
Liječenje impotencije
Impotencija je nesposobnost vršenja spolnog općenja. Predstavlja vrstu sihra gdje sihirbaz traži od šejtana da napadnu centar u mozgu koji upravlja spolnim organima, tako da usljed toga muški polni ud ne može dospijeti u stanje erekcije, što onemogućava spolni akt. Ovo je najgori vid sihra -da nas Allah, dželle šanuhu, sačuva- , koji nanosi najveću bol i patnju, tako što muškarac opsihren ovom vrstom sihra postaje nesposoban za spolni akt -što je temelj opstanka bračne zajednice- sa svojom suprugom. Impotencija se ne svodi samo na muškarce, već ona pogađa i žene, što je poznato kao frigidnost ili bezosjećajnost. Frigidnost je spolna neosjetljivost ili hladnoća, usljed čega žena biva nespremna ili nesposobna za spolni akt.3 Ovo su potvrdili i prethodnici(selefa). Bilježi Buharija u svome«Sahihu», od Katade, da je rekao: Upitao sam Sei'da b. El-Musejjiba:» Ako je čovjek opsihren ili impotentan; treba li da čeka prirodno izlječenje ili da se liječi rukjom? Rekao je: Nema smetnje u tome (liječenju rukjom), jer time žele dobro, a sve što je od koristi nije zabranjeno.1
Postoje tri vida impotencije 2:

1 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/251.
2 Pogledaj Zadu-l-Mead, 4/125
3 Pogledaj El-Iladžu-r-Rabbani ve-l-Messi-š-šejtani, od Medždija Eš-Sehavija, str. 51.

1- Impotencija uzrokovana fizičkim nedostacima. Liječi se kod ljekara specijalizovanih za te stvari.
2- Impotencija nastala usljed psihičkih poremećaja. Naprimjer, čovjek iz određenih razloga umisli da je nespreman za spolni akt. Umišljenost postepeno prerasta u stvarnost. Ovaj vid impotencije liječi se terapijama, prilikom čega samopouzdanje igra veliku ulogu.
3- Impotencija nastala kao rezultat djelovanja sihra. Pojasnit ćemo način liječenja ovog vida impotencije.
Uvaženi šejh Abdulaziz b. Baz, rahimehullah, kaže:
Uspješan način liječenja impotencije kod čovjeka nastale usljed djelovanja sihra, ogleda se u tome da čovjek uzme sedam listova zelenog lotosa, isitni ih, stavi u posudu i preko toga dolije vode koliko mu je potrebno za kupanje. Na to će proučiti Ajetul-Kursiju, suru El-Ihlas, El-Felek, En-Nas i ajete o sihru iz sura El-Ea'raf, Junus i Ta-ha, a koji glase:
«I Mi naredismo Musau: 'Baci štap svoj!'-i on odjednom proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli. I tako istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo lažno ono što su oni priredili, i tu oni bijahu pobjeđeni i ostadoše poniženi, a čarobnjaci se licem na tle baciše. 'Mi vjerujemo u Gospodara svjetova' -povikaše,'Gospodara Musaova i Harunova!'« (El-Ea'raf, 117-122)
1 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/243.
2 Pogledaj El-Iladžu-r-Rabbani, str. 53.

«I faraon reče:' Dovedite mi sve vješte čarobnjake!' I kad čarobnjaci dođoše, Musa im reče:' Bacite što imate da bacite!' I kad oni baciše, Musa uzviknu:' Ono što ste priredili čarolija je! Allah će je uništiti, jer Allah ne dopušta da djelo pokvaranjaka uspije, Allah će svojom moći istinu utvrditi, makar to nevjernicima krivo biti!'« (Junus, 79-82)

»'O Musa,' - rekoše oni - 'hoćeš li ti ili ćemo najprije mi baciti?' 'Bacite vi!' - reče on - i odjednom mu se pričini da konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradžine njihove, kreću, i Musa u sebi osjeti zebnju. 'Ne boj se!' - rekosmo Mi -, 'ti ćeš, doista, pobijediti! Samo baci to što ti je u desnoj ruci, progutaće ono što su oni napravili, jer je ono što su oni napravili samo varka čarobnjaka, a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti.'« (Ta-ha, 65-69)
Nakon što sve ovo prouči, jedan dio vode će popiti, a preostalim će se okupati. To će -uz Allahovu, dželle šanuhu, pomoć- otklonuti bolest. Nema smetnje da se po potrebi tretman ponavlja sve do potpunog izlječenja.1
Napomena:
Ovaj lijek pomaže u liječenju i kod osoba čija je impotencija nastala usljed psihičkih poremećaja (drugi vid impotencije). Posebno upozoravamo na opasnost od odlaska vračarima, gatarima ili sihirbazima, koji brbljaju nerazgovijetne riječi. Šejh Abdulaziz b. Baz, rahimehullah, kaže: Liječenje

impotencije kod sihirbaza, koji se približuju džinima prinoseći im žrtvu ili na neki drugi način, nije dozvoljeno, jer je to šejtanski posao, ili čak pripisivanje Allahu sudruga (širk), na što je obaveza upozoriti.
1 Fetva br. 8016.

۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا
كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا۟ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُوا۟ صَٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوٓا۟
ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١٢٢﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ٱئْتُونِى بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا۟ مَآ أَنتُم
مُّلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّآ أَلْقَوْا۟ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ ٱلسِّحْرُ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبْطِلُهُۥٓ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصْلِحُ
عَمَلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا۟ ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ
وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِى نَفْسِهِۦ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا
تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓا۟ ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا۟ كَيْدُ سَٰحِرٍ ۖ وَلَا
يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾

LIJEČENJE OD ZAVISTI

Prvo poglavlje

Uvod

Zavist je opaka bolest koja pogađa ljude bolesnog srca i duše. Nastaje kao rezultat mržnje i prezira. Štetan uticaj zavisti na pojedinca ili zajednicu nam je dobro poznat. Zavist je uzrok šejtanske neposlušnosti naredbi Gospodara, jer je zavidio Ademu na njegovom položaju.[1] Islamski vjerozakon ukazuje na ovu bolest i pojašnjava štetne posljedice njenog djelovanja. Dovoljno je to što »zavist jede dobra djela kao što vatra jede drva.«[2] Neki prethodnici su rekli[3]: Zavist je prvi grijeh. Iblis je zavidio Ademu, alejhisselam, na njegovom položaju i mjestu kod Allaha, dželle šanuhu, pa je odbio da mu sedždu učini. Priča se da je Avn b. Abdullah ušao kod Fadla b. El-Mehleba, tadašnjeg namjesnika Vasita, i rekao: Želim da ti nešto kažem. A šta to, upita ovaj? Spomenuo mu je nekoliko stvari, a zatim rekao: Čuvaj se zavisti, zbog nje je Kabil ubio Habila.[4] Nakon toga je proučio riječi Uzvišenog:» I ispričaj im o dvojici Ademovih sinova, onako kako je bilo, kada su njih dvojica žrtvu prinijeli, pa kada je od jednog bila primljena, a od drugog nije, ovaj je rekao:' Sigurno ču te ubiti!' - 'Allah prima samo od onih koji su dobri' - reče onaj.« (El-Maide, 27)

Upitao je čovjek Hasana El-Basrija: Može li vjernik da zavidi? Reče: Zar si zaboravio sinove Ja'kuba, alejhisselam? Da, ali je priguši u svojim prsima i neće ti nauditi sve dok ne progovoriš ili uradiš.

Ebu-Derda je rekao : Što se čovjek bude više sjećao smrti, njegova oholost i zavist će biti manji.

Rekao je Muavija: Sve je ljude moguće zadovoljiti osim onoga koji zavidi na blagodati. Njega neće zadovoljiti ništa do nestanak blagodati. Zato se kaže[5]:

Sva neprijateljstva se mogu prevoziti,
osim neprijateljstvo zavidljivca.

1 Pogledaj Ihjau Ulumid-Dini, 3/186.
2 Bilježi ga Ebu-Davud, 5/208.
3 Rekao je Džunade b. Ebi-Umejje.
4 Pogledaj Tefsir Ibn-Kesir, 2/44.
5 Pogledaj Ihjau Ulumi-d-Dini, 3/188.

U ovom poglavlju ćemo -uz Allahovu pomoć- pojasniti ono što je došlo na temu zavisti, njene stvarnosti, osnove, uzroka, stepena, propisa, kazne i na kraju način liječenja ove opake bolesti. Molimo Allaha, dželle šanuhu, da naša srca očisti i učini zdravim od mržnje prema muslimanima. Amin !

Definicija zavisti
Islamski učenjaci zavist (hased) definišu kao mržnju prema nečijoj blagodati i želju da ona nestane. Ibnu-l-Dževzij kaže1: Zavist je želja za nestankom blagodati drugoga, pa makar onaj koji zavidi ne imoa nikakve koristi od toga. Gazali kaže: Postoji sličnost između zavisti i zadivljenosti, i ta dva pojma se međusobno prožimaju, ali se nakon spoznaje značenja razlikuju. Razlika između zavisti i zadivljenosti
Razlika između zavisti i zadivljenosti je u tome što zavidljivac mrzi blagodat kod drugog i želi njen nestanak, svejedno želio je pridobiti za sebe ili ne, za razliku od zadivljenog koji ne mrzi blagodat kod drugog, niti želi njen nestanak, već želi da i on uživa tu istu blagodat.

Propis zavisti
Zavist koja označava mržnju blagodati kod drugog i želju za njenim nestankom, je zabranjena (haram) u svakom obliku, izuzev blagodati koju uživa grješnik ili nevjernik, pomažući se njome u širenju smutnje i nereda. U tom slučaju je dozvoljeno mrziti blagodat kod drugog i željeti njen nestanak, jer ne želiš njen nestanak zbog toga što je blagodat, već što je sredstvo u činjenju nereda. Dokazi da zavist nije dozvoljena su slijedeći:

1) Kur'an
Allah, dželle šanuhu, je pojasnio kako je zavist svojstvo sljedbenika Knjige, Židova i kršćana. Kaže Uzvišenk» Mnogi sljedbenici Knjige jedva bi dočekali da vas, pošto ste postali vjernici, vrate u nevjernike, iz lične zlobe svoje, iako im je Istina poznata; ali vi oprostite i preko toga pređite dok Allah Svoju odluku ne donese. -Allah, zaista sve može. » (El-Bekare, 109) Allah, dželle šanuhu, nas obavještava da je njihova želja za nestankom blagodati vjerovanja kod vjernika, ustvari zavist. Ovo je najgora vrsta zavisti.
1 Pogledaj Tibbu Ruhani, str. 24.

Kaže Uzvišeni:» Oni bi jedva čekali da i vi budete nevjernici kao što su i oni nevjernici, pa da budete jednaki. » (En-Nisa, 89) « Gotovo da te nevjernici pogledima svojim obore kad Kur'an slušaju, govoreći: 'On je, uistinu, luda!'» (El-Kalem, 51) Allah, dželle šanuhu, spominje zavist braće jusufove prema njemu, pa kaže:» Kada oni rekoše: »Jusuf i brat njegov draži su našem ocu od nas, a nas je čitava skupina. Naš otac, zaista, očito griješi. Ubijte Jusufa ili ga u kakav predio ostavite, - otac vaš će se vama okrenuti,..« (Jusuf, 8, 9) Zatim, Allah, dželle šanuhu, kaže u formi kritike:» ..ili bi ljudima na onome što im je Allah iz obilja Svoga darovao zavidjeti. « (En-Nisa, 54) Allah, dželle šanuhu nam je naredio da se utječemo od zla zavidljivca, pa kaže:» ..i od zla zavidljivca kad zavist ne krije!«

2) Sunnet Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem

Od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Čuvajte se sumnjičenja, uistinu je ono najlažniji govor. Ne prisluškujte i ne uhodite jedni druge, ne zavidite i ne mrzite se međusobno i ne izbjegavajte jedni druge, već budite braća, Allahovi robovi.1 Od Enesa, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao:» Jednoga dana smo sjedili kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pa nam je rekao:' Sada će vam s ove strane prići čovjek koji je od stanovnika Dženneta.' Nastavlja Enes: Došao nam je čovjek od ensarija, brišući svoju bradu od abdesta, dok je obuću pridržavao lijevom rukom, i nazvao selam. Drugi dan Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je isto rekao i čovjek je došao. To se ponovilo i treći dan. Nakon što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, otišao, Abdullah b. Amr b. El-A's je otišao za tim čovjekom, i rekao mu: Prepirao sam se sa ocem, pa sam se zakleo da mu neću doći tri dana; vidim da bi me ti mogao primiti dok prođe taj period? Da, reče ovaj. Tako je noćio kod njega tri noći, i nije primijetio da klanja noćni namaz, osim što bi kada se prevrne u postelji spomenuo Allaha, dželle šanuhu. Dalje priča: Kada su prošla tri dana, i kada sam ga skoro potcjenio, rekao sam: O Allahov robe, između mene i moga oca se nije dogodilo ništa, ali sam čuo Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da kaže -pa ga je obavijestio o onome što je čuo- pa sam htio da vidim šta te dovelo na taj stepen? Ništa osim ono što si vidio, odgovori ovaj.

1 Bilježi ga Buharija, 6064.

Kada sam pošao, zovnu me i reče: Ništa osim onog što si vidio, i uz to još što nikoga od muslimana nisam prevario i ne zavidim im na dobru kojeg im je Allah, dželle šanuhu, dao. Abdullah mu reče: To je ono što te dovelo na taj stepen, i to je ono što mi nismo u stanju da učinimo.1 Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Moj ummet će zadesiti razne bolesti.* A koje su to, upitali smo? Reče:* Obijest, razuzdanost, pohlepnost, mržnja i zavist, tako da će tlačenje prerasti u ubijanje.2 Od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Kod vjernika se ne mogu sastaviti vjerovanje i zavist.*3 Sažetak svega prethodno rečenog jeste da zavist znači priželjkivanje nestanka blagodati kod osobe koja je njen punopravni vlasnik, svejedno da li zavidnik ima direktno učešće u tome ili ne. Ako bude direktan učesnik, bit će razbojnik. Ako pak ne bude direktan učesnik, ne ispolji svoje nezadovoljstvo, niti učini bilo šta od uzroka zavisti koja je muslimanu zabranjena, u tom slučaju postoje dvije situacije:

- Ako ga od toga odvrati samo nemogućnost da to uradi, a ukoliko bi mogao on bi to i uradio, u tom slučaju je grješan -da Allah, dželle šanuhu, sačuva-.
- Ako ga od zavisti odvrati bogobojaznost, u tom slučaju ima opravdanje, jer nije u stanju zaustaviti svoje misli, tako da mu je dovoljno to što ih ignoriše ne čineći i ne namjeravajući da učini išta od toga.

Od Hasana El-Basrija se prenosi da je rekao: Ne postoji ni jedan čovjek a da u sebi nema zavist. Onaj ko tu zavist ne pretoči u razbojništvo ili nepravdu, neće mu nauditi ništa. Ovo su riječi hafiza Ibn-Hadžera.4

3) Treba znati da zavist u negativnom smislu skrnavi Allahovo određenje u davanju prednosti jednim ljudima nad drugima, što je suprotno islamskom vjerovanju, čiji je sastavni dio prihvatanje Allahovog određenja bilo ono dobro ili loše.

1 Bilježi ga Ahmed b. Hanbel u Musnedu, 3/166.
2 Bilježi ga Et-Taberani u El-Evsatu.
3 Bilježi ga Ahmed u Musnedu, 2/340.
4 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/497.

Uzroci zavisti, njeni stepeni, te propis i ishod svakog od njih

Uzroci zavisti 1

Islamski učenjaci su spomenuli nekoliko uzroka zavisti, koje smo saželi u sljedeće:

1- Mržnja i neprijateljstvo

Ovo su dva najveća uzroka zavisti. Ako nekoga uznemiravamo iz određenog razloga, ne slažemo se s njim po određenom pitanju; dotična osoba će nas zamrziti iz dna duše, a zavist koja prati mržnju i neprijateljstvo traži osvetu i razračunavanje.

2- Gordost

Neko ne podnosi da se neko drugi uzdiže nad njim, tako kada neko od njemu sličnih zauzme određeni položaj u društvu, nauci ili stekne određeni imetak, osjeća strah od njegove oholosti na koju nije u stanju uzvratiti, ne iz namjere da se oholi već samo da uzvrati na oholost.

3- Oholost

Primjer za ovo je zavist nevjernika prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, kod su rekli:» Trebalo je da ovaj Kur'an bude objavljen kakvom uglednom čovjeku iz jednog od ova dva grada!« (Ez-Zuhruf, 31)

4- Umišljenost

Allah, dželle šanuhu, nas je obavijestio o narodima koji su bili prije nas, da su poslanicima, koji su im dolazili, govorili:» Vi ste ljudi kao i mi«.(Jasin, 15) Govorili su:»Zar da povjerujemo dvojici ljudi koji su isti kao i mi, a narod njihov je roblje naše?» Nisu prihvaćali da bliskost i poslanicu od Allaha, dželle šanuhu, dobije neko ko je poput njih, pa su mu zavidjeli.

5- Strah od neostvarenja cilja

Ovo se posebno odnosi na one koji imaju iste ciljeve, tako da svaki od njih zavidi svome rivalu na svakoj blagodati koja mu pomaže da pobijedi u utakmici za ostvarenje tog cilja. Primjer toga je prošnja iste djevojke, ili zavist jusufove braće prema njemu, jer mu je otac bio naklonjeniji više nego njima. Kaže Uzvišeni:»

1 Pogledaj Ihjau Ulumi-d-Dini, 3/192.

Kada oni rekoše: 'Jusuf i brat njegov draži su našem ocu od nas, a nas je čitava skupina'.» (Jusuf, 8)

6- Pohlepa za vlasti i položajem

Primjer toga je naučnik koji se ističe svojim znanjem u određenoj oblasti. Voli čuti kako ga ljudi hvale i govore kako je on jedinstven primjer svoje generacije, kako mu nema ravnog, tako da, kada to čuje neko njegovog ranga, makar bio na kraj svijeta, to će ga povrijediti i poželjet će da ovaj umre ili da izgubi popularnost koju je dobio, kako bi on sam uživao u tome.

7- Pokvarenost duše

Ima ljudi koji, kada čuju da neko od Allahovih, dželle šanuhu, robova uživa određenu Allahovu blagodat, osjeća bol, a kada mu se spomene nečije teško stanje to ga razveseli. Kao da on opskrbljuje ljude? Ovo nema neki vanjski uzrok, već je to pokvarenost duše i prirode dotične osobe, i teško ga je izliječiti jer je zavist pritvrđena u njegovj duši.

Dakle, ovo su glavni -ako ne i svi- uzroci zavisti. Moguće je da se svi ovi uzroci, ili većina njih, nadu kod jedne osobe, što će mu samo povećati zavist. Većina zavisti potiče iz više uzroka, i malo je onih koje imaju samo jedan uzrok. Stepeni zavisti i propis svakog od njih Ebu-Hamid El-Gazali, rahimehullah, kaže 1:

Četiri su stepena zavisti:

Prvi stepen: Želja da blagodat prisutna kod drugog nestane, pa makar zavidnik ne imao nikakve koristi od toga. Dakle, cilj mu je samo da blagodati nestane. Ovo je nešto najprljavije, i ovaj stepen zavisti je zabranjen (haram).

Drugi stepen: Želja da se blagodat prisutna kod drugog nađe u njegovom vlasništvu, npr. lijepa kuća ili lijepa žena. Ovaj vid zavisti je nešto blaži od prethodnog.

Treći stepen: Blagodat prisutnu kod drugog ne želi za sebe, već želi istu takvu, i ukoliko nije u mogućnosti da ima istu takvu blagodat želi da blagodat prisutna kod drugog nestane, kako nebi bilo razlike među njima. Ovaj vid sadrži u sebi i dozvoljeno i nedozvoljeno.

1 Pogledaj Ihjau Ulumi-d-Dini, 3/194.

Četvrti stepen: Blagodat prisutnu kod drugog ne želi za sebe, već želi istu takvu, i ukoliko nije u mogućnosti da ima istu takvu blagodat ne želi da blagodat prisutna kod drugog nestane. Ovaj stepen zavisti, ako se radi o ovosvjetskim stvarima, se toleriše, a ako su u pitanju onosvjetske stvari onda je sunnet.

Posljedice zavisti

Zavist je loša osobina i njene posljedice ostavljaju veliki trag na pojedinca i društvo. Razlog tome je što zajednica u kojoj se raširi ova bolest postaje rastočena mržnjom i svađom. Marksistička teorija počiva na ovim poganim temeljima, odnosno sukobljavanju društvenih slojeva, što je u ovom našem vremenu dovelo do raspada zajednica, koje su živjele pod pritiskom ove mračne teorije. Što se tiče pojedinca u kojem se ova osobina ukorijenila, njene posljedice na njega su mnogobrojne, i sažet ćemo ih u sljedeće:

1- Propast i bolest koju izaziva zavist, tako da zavidnik svojoj propasti ne vidi kraja.

2- Gubitak ugleda i položaja u društvu.

3- Mržnja ljudi prema njemu.

4- Izaziva srdžbu kod Allaha, dželle šanuhu, jer Allahovo određenje ne smatra pravednim, i smatra da osobe kojima zavidi ne zaslužuju Allahove blagodati.1

5- Hafiz Ibn-Dževzij kaže2: Zavist izaziva nesanicu, smanjuje potrebu za hranom, mijenja ten i uzrokuje veliku žalost.

Šta se izuzima kod zavisti

Od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Nije dozvoljeno zavidjeti osim zbog dvoje:

Čovjeku kojeg je Allah, dželle šanuhu, poučio Kur'anu, pa ga on uči danonoćno, tako da ga čuje komšija i kaže: Da je Bog dao meni ono što je dao njemu, pa da radim kao i on.

1 Preuzeto iz djela, Hakikatu-l-Hasedi ve iladžu-l-Mahsudi, str.70.

2 Pogledaj Tibbu Ruhani, str. 34.

Čovjeku kojem je Allah dao imetak, i ovaj ga troši u dobro, pa kaže čovjek: Da mi je dato isto što i njemu, pa da radim isto što i on.1

Zavist spomenuta u hadisu je zadivljenost ili zavist bez zlobe (gabtah), ali se za nju koristi termin zavist (hased) zbog metafore. Dakle, to je samo želja čovjeka da posjeduje blagodat koju posjeduje i drugi, bez da ona kod drugog nestane. Ovo se zove nadmetanje (munafesa). Ako je u dobru onda je pohvalna. Dokaz za to su riječi Uzvišenog:« Za ovako nešto neka se trude trudbenici!. Ako je u pitanju loše, onda je zabranjena. Dokaz za to su Poslanikove riječi:» Ne zavidite jedni drugima.*

Ukoliko se radi o dozvoljenim stvarima, tada nema smetnje za zavist, jer kao da je u hadisu rečeno: Nema bolje zadivljenosti, od zadivljenosti prema ove dvije stvari.2

Zato je Buharija nazvao poglavlje: «Poglavlje o zadivljenosti prema nauci i mudrosti« i «Poglavlje o zadivljenosti prema osobi koja zna Kur'an napamet«. Liječenje zavisti

Imam Ibnul-Dževzij, rahimehullah, kaže3:
Lijek za ovu bolest je u tome da čovjek prije svega spozna da unaprijed određena sudbina mora da ide svojim tokom, da je ona neizbježna, da je Onaj koji ju je odredio mudar, da je on vlasnik koji daje i uskraćuje, da je On taj koji je stvorio dobre i loše i da se zavidnik protivi volji Onoga koji daje. Treba da zna da zavidnik neće umanjiti opskrbu onome kojem zavidi, niti će mu što iz ruke uzeti, već-cilj zavidnika je nestanak blagodati kod drugog, što je čista nepravda. Zavidnik treba da sagleda stanje onoga kome zavidi, pa ako je stekao samo od ovog svijeta treba da ga sažalijeva, a ne da mu zavidi, jer ono što je stekao je uglavnom protiv njega a ne za njega. Da li je ovosvjetski višak išta do briga, kako kaže pjesnik El-Metnebij:
Podsjeti mladića na njegov drugi život, njegova potreba je
Dnevni obrok hrane, a ovosvijetski višak je zaokupljenost.

1 Bilježi ga Buharija, 5026.
2 Pogledaj Fethu-l-Bari, 1/201.
3 Pogledaj Tibbu Ruhani, str. 35.

Zavidnik treba da zna da blagodati zadaju probleme, da su kratkotrajne i da sa njima dolaze nevolje, tako da onaj ko ih uživa poželi da se udalji od njih ili poželi njihov nestanak. Treba da zna da ono na čemu zavidi nije isto kod njega i kod onoga kome zavidi. Ljudi misle da oni koji su na nekom položaju maksimalno uživaju, a ne znaju da čovjek za nečim žudi, pa kada ga dobije postaje mu obično ili ga ostavi.
Ibnul-Dževzij kaže: Ako od ovog lijeka ne bude nikakve koristi neka radi na tome da postigne isto što i onaj kojem zavidi, jer neki prethodnici su rekli: Bojao sam se požude makar i u zavisti, jer kada čovjek zavidi svome komšiji na bogatstvu i on se počne baviti kako bi postao kao i njegov komšija.
Prenosi Ebu-Šejh El-Asbahani, sa svojim lancem prenosilaca od Fudajla b. I'jjada, da je rekao: Lijek za zavist je njeno suzbijanje, a lijek za nedaću je da ona prođe. Allah, dželle šanuhu, kaže;»Uzrok vaše nesreće je s vama!» (Jasin, 19)

ZAŠTITA I LIJEČENJE OD UROKA

Definicija uroka, njegova stvarnost i dokazi za njegovo djelovanje

Uvod

Allah, dželle šanuhu, uistinu stvara u tijelima i dušama, različite snage i naravi. Mnogima od njih je dao osobine koje imaju uticaj, tako da razuman čovjek ne može poreći djelovanje duše na tijelo, jer je to stvar koja je uočljiva i koja se osjeća. Vidjet ćeš kako lice pocrveni ako u njega pogleda osoba koje se stidi, a požuti kada u njega pogleda osoba koje se boji. Mnogi ljudi su svjedoci da se neko razboli ili oslabi od pogleda. Sve ovo dešava se posredstvom uticaja duše. Zbog uske povezanosti duše sa očima djelo se pripisuje očima, dok je ustvari duša ta koja djeluje. Duše se razlikuju po svojoj prirodi, snazi, kakvoći i osobinama. Duša zavidljivca stvara vidljive probleme svome vlasniku, i zato Allah, dželle šanuhu, naređuje da kod Njega tražimo utočište od zla zavidljivca. Uticaj zavidnika na onoga kojem zavidi je stvar koju ne poriče osim ko živi van ljudske stvarnosti. Na ovome se temelji urok. Duša zavidnika se pripremi na sebi svojstven način, i kao takva suočava se sa onim kojem zavidi i tom osobinom utiče na njega.1 Pošto je pitanje uroka vrlo ozbiljna stvar, odlučio sam ga uvrstiti u ovu knjigu kako bi uvaženom čitaocu kroz ovo poglavlje pojasnio stvarnost uroka, dokaze iz Kur ana i Sunneta, preventivnu zaštitu i vjerodostojan način liječenja od njega, oslanjajući se pri tom na autentične dokaze. A Allah, dželle šanuhu, nam je dovoljan zaštitnik i pomagač.

Definicija uroka i pojašnjenje njegove stvarnosti

Arapska riječ «el-a'jn» znači oko ili urok, i uzeta je iz riječi «a'ne, jei'nu» što znači ureći nekoga. Urok je stvaran, kako stoji u autentičnom hadisu, da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Urok je istina, i da je išta preteklo određenje (kader) pretekao bi ga urok. Ako neko od vas zatraži da ga okupate, vi ga okupajte.» Urok je zabranjen (haram) kao i sihr.
Hafiz Ibn-Hadžer, urok definiše na slijedeći način: Dobronamjeran pogled oka protkan zavišću pokvarene duše, koji kod gledanog izaziva štetu. Kaže se: Urekao si čovjeka, dakle, tvoj pogled je na njega štetno djelovao.2
Ibnul-Kajjim El-Dževzijj, rahimehullah, kaže: Uroci su strelice koje izlaze iz duše osobe koja zavidi. Ponekad njima pogodi urečenog, a ponekad promaši.3
Kako se da zaključiti urok nastaje usljed zadivljenog pogleda, pa makar on bio bez zavisti i makar bio od drage ili dobre osobe. Dokaz za to je priča Sehla b. Hunejfa, kada je pogledao Amir b. Rebia -obojica su ashabi-, dok se kupao -a imao je svijetlu put i lijepo građeno tijelo- i rekao: Nisam vidio svjetlijeg dana niti kože. Utom se Sehl b. Hunejf srušio.

Dokazi postojanja uroka i dužinu njegovog djelovanja
Allah, dželle šanuhu, nam je u svojoj knjizi potvrdio djelovanje uroka, što nije u suprotnosti sa Allahovim određenjem, već djeluje po Njegovoj volji. Kaže Uzvišeni:» Gotovo da te nevjernici pogledima svojim obore kad Kur'an slušaju, govoreći: 'On je, uistinu, luda!'»(El-Kalem, 51) Mudžahid, Ibn-Abbas i drugi, za riječi uzvišenog «pogledima svojim obore» kažu; oni bi te urekli svojim pogledima, odnosno, oni ti zbog mržnje njihove prema tebi zavide, ali te Allah, dželle šanuhu, čuva i štiti.1

1 Pogledaj Zadu-l-Mead, 4/166.
2 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/210.
3 Pogledaj Zadu-l-Mead, 4/167.

Ibn-Kesir kaže: Ovaj ajet dokazuje da je djelovanje i uticaj oka istina koja je u skladu s odredbom Allaha, dželle šanuhu. Isto potvrđuju brojna predanja i hadisi u različitim verzijama. Od hadisa koji potvrđuju urok i njegovo djelovanje, je i hadis kojeg bilježi Buharija u svome «Sahihu», od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Urok je istina», i zabranio tetoviranje.*2
Bilježi Muslim u svome «Sahihu», od Ibn-Abbasa, radijallahu anhu, hadis merfu'.» Urok je istina, i da je išta preteklo određenje (kader) pretekao bi ga urok. Ako neko od vas zatraži da ga okupate, vi ga okupajte.*3 U ovom hadisu je potvrda i opomena za brzinu djelovanja uroka. Urok ima vrlo jak i štetan uticaj, čak ponekad može imati tragične posljedice po čovjeka. Prenosi Džabir b. Abdullah, radijallahu anhu, da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Urok čovjeka otprema u kabur, a devu u lonac.4
El-Bezzar je zabilježio hadis kojeg prenosi Džabir b. Abdullah, radijallahu anhu, da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao.» Najveći uzročnik smrti moga ummeta, poslije Allahovog određenja, jeste urok.*5
En-Nevevij kaže: U hadisu je potvrda za Allahovo određenje i stvarnost uroka i njegovog štetnog djelovanja. Bilježi Ahmed u svome «Musnedu» i Hakim u «Mustedreku», od Ibn-Abbasa, radijallahu anhu, hadis:»Urok je istina i obara letača.6

Preventivna zaštita od uroka
Utemeljenost učenja rukje protiv uroka

Učenje rukje protiv uroka je šerijatski utemeljeno. Islamski učenjaci su se razišli oko njene obaveznosti (vudžuba). Ispravnije mišljenje je da je rukja obaveza ukoliko je život ureknutog ugrožen, a urokljivac poznat -kao što je došlo u hadisu od Sehla b. Hunejfa-. Za ovo postoje mnogobrojni dokazi. Od njih je i hadis kojeg prenosi Burejde b. El-Hasib. Kaže: Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Rukja se uči samo za urok i otrov.1 Od Ibn-Abbasa, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tražio zaštitu za Hasana i Husejna govoreći:«

1 Pogledaj Tefsir Ibn-Kesir, 4/436.
2 Pogledaj poglavlje o uroku, 5740.
3 Bilježi ga Muslim, 2188.
4 Bilježi ga Ebu-Nuajm u djelu El-Hilje, 7/90.
5 Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/214.
6 Bilježi ga Ahmed b. Hanbel, 1/274.

(Uizukuma bi kelimatillahi-t-taammeh min kulli šejtanin ve haammeh ve min kulli ajni hasidin ve laammeh) Tražim utočište za vas dvojicu, savršenim Allahovim riječima od svakog šejtana, hama i oka urokljivog», i dodao:» Ovako je Ibrahim tražio utočište kod Allaha, dželle šanuhu, za Ishaka i Ismaila, alejhimasselam.» Bilježi Buharija2 u svome «Sahihu» hadis od Aiše, radijallahu anha, da je rekla:«Naredio mi je -ili naredio je-Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da tražim da se uči rukja protiv uroka. Dakle, da traži učenje rukje protiv uroka od onoga ko to zna. Od Ummu-Seleme, radijallahu anha, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem je u njenoj kući vidio sluškinju na čijem licu je bila crna mrlja. Rekao je:» Tražite od nekoga da joj prouči rukju, ona je urečena.*3 El-Husejn b. Mesu'd El-Ferra' je rekao: Pod mrljom u hadisu podrazumijeva se urok od strane džina. Kaže: Urečena je pogledom džina, koji je opasniji od vrhova koplja.
Ovaj hadis je dokaz za postojanje dvije vrste uroka: urok od strane ljudi i urok od strane džina. Postoji još nekoliko hadisa koji potvrđuju urok od strane džina.

Zaštita od uroka

Ibnu-l-Kajjim, rahimehullah, kaže: S obzirom je zavidnik gori od urokljivca, zaštita od zavidnika je ujedno i zaštita od urokljivca. Urok su strelice koje izlaze iz duše zavidnika i urokljivca prema onome kojem zavide ili uriču, nekad ga pogode a nekad promaše. Ako ga zateknu nespremnog i nezaštićenog, obavezno utiču na njega. Međutim, ako ga zateknu spremnog i naoružanog, tada nemaju nikakav uticaj na njega, već postoji mogućnost da se vrate onome ko ih je odaslao.4
1 Bilježi ga Ibn-Madže, 3513.
2 Pogledaj Sahihu-l-Buhari, 5738.
3 Bilježi ga Buharija, 5739.
4 Pogledaj Zadu-l-Mead, 4/164.

Preventivna zaštita biva sa nekoliko stvari. To su:
1- Musliman, kada kod svoga brata muslimana ugleda nešto što mu se sviđa, treba da kaže: Allahumme barik alejhi (Allahu moj, učini mu ovo blagoslovljenim). Ovo prema hadisu od Sehla b. Hunejfa, da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao;» Kada neko od vas vidi kod svoga brata nešto što ga zadivljuje, neka mu prouči dovu za blagoslov.1

2- Što više učiti sure El-Ihlas, El-Felek, En-Nas, El-Fatiha i Ajetul-Kursij. Prilikom otklanjanja neprijatnosti od sebe vrijednost učenja ovih sura ne zanemaruje niko razuman. Od Ebu-Sei'da El-Hudrija, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao.» Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tražio utočište od džinskog i od ljudskog uroka, sve dok nisu objavljene sure El-Felek i En-Nas. Kada su objavljene, učio je samo njih.2

3- Zaštita učenjem dova i zikrova prenešenih od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Neke od njih su:

« Euzu bi kelimatillahi-t-taammati min šerri ma haleka » (Utječem se Allahovim potpunim riječima od zla kojeg stvara)

« Euzu bi kelimatillahi-t-taammeh min kulli šejtanin ve haammeh ve min kulli ajnin laammeh »

(Tražim utočište, savršenim Allahovim riječima od svakog šejtana, hama i oka urokljivog) « Euzu bi kelimatillahi-taammati elleti la judžavizuhunne birrun ve la fadžirun min šerri ma haleka ve bere-e ve zere-e, ve min šerri ma junezzilu mine-s-semai, ve min šerri ma ja'rudžu fiha, ve min šerri ma zere-e fi-l-erdi ve min šerri ma jahrudžu minha, ve min šerri fiteni lejli ve-n-nehari, ve min šerri kulli tarikin illa tarikan jatruku bi-hajri ja rahmanu »

1 Bilježi ga Ibn-Madže, 3509.

2 Bilježi ga Et-Tirmizi, 2057.

(Tražim utočište, savršenim Allahovim riječima koje ne prevazilazi ni poslušan ni neposlušan, od zla kojeg stvara, i zla koje se spušta sa neba, i zla koje se u njega diže, od zla koje je rašireno po Zemlji i zla koje iz nje izlazi, od zla smutnje noći i dana, od zla svega što se noću kreće, osim onoga što se kreće u dobru, o Milostivi)

4- Onaj ko se boji uroka svoje ukrase treba da prikrije nečim što će urok odvratiti od njega. El-Begavijj u djelu «Šerhu-s-sunneh» navodi da je Osman b. Affan, radijallahu anhu, vidio lijepog mladića, pa je rekao: Obojite u crno njegovu rupicu na bradi.

Liječenje od uroka

Postoje dva oblika uroka:

Prvi oblik uroka: Ukoliko se ne zna ko je urokljivac, tada pribjegavamo šerijatski utemeljenoj rukji i dovama:

1- Rukja koju je Džibril, alejhisselam, učio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, a koju bilježi Muslim u svome «Sahihu», glasi:»

Bismillahi erkike, min kulli šej'in ju'zike min šerri kulli nefsin ev ajnin hasidin Allahu ješfike, bismillahi erkike (U ime Allaha te liječim, od svega što ti neprijatnost čini, od zla svake duše i oka zavidnog, Allah neka te izliječi, u ime Allaha te liječim.)1.

2- Proučiti ili napisati urečenom ajete iz Kur'ana na vodu, koje će on potom popiti. Od tih ajeta su sljedeći:
- sura El-Fatiha,
- Ajetul-Kursijj,
- sura El-Felek,
- sura En-Nas,
- dove prenesene od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, npr:
«Euzu bi kelimatillahit-taammati min šerri ma haleka(Utječem se Allahovim potpunim riječima od zla kojeg stvara) »,
1 Bilježi ga Muslim, 2186.

« Euzu bi kelimatillahit-taammeh min kulli šejtanin ve haammeh ve min kulli ajnin laammeh (Tražim utočište, savršenim Allahovim riječima od svakog šejtana, hama i oka urokljivog)»
« Euzu bi kelimatillahi-taammati elleti la judžavizuhunne birrun ve la fadžirun min šerri ma haleka ve bere-e ve zere-e, ve min šerri ma junezzilu mine-s-semai, ve min šerri ma ja'rudžu fiha, ve min šerri ma zere-e fi-l-erdi ve min šerri ma jahrudžu minha, ve min šerri fiteni lejli ve-n-nehari, ve min šerri kulli tarikin Ma tarikan jatruku bi-hajri ja rahmanu (Tražim utočište, savršenim Allahovim riječima koje ne prevazilazi ni poslušan ni neposlušan, od zla kojeg stvara, i zla koje se spušta sa neba, i zla koje se u njega diže, od zla koje je rašireno po Zemlji i zla koje iz nje izlazi, od zla smutnje noći i dana, od zla svega što se noću kreće, osim onoga što se kreće u dobru, o Milostivi) »,
«Euzu bi kelimatillahit-taammeh min gadabihi ve i'kabihi ve min šerri i'badihi ve min hemezatiš-šejatiini ve en jahdurun (Utječem se Allahovim potpunim riječima od Njegove srdžbe, od Njegove kazne, od zla robova Njegovih, od šejtanskih spletki i uznemiravanja)»,
«Allahumme inni euzu bivedžhike-l-kerimi ve kelimatike-t-taammati min šerri ma ente ahizun binasijetihi. Allahumme ente tekšifu-l-me'seme ve-l-magreme. Allahumme innehu la juhzemu džunduke ve la juhlefu va'deke subhaneke ve bihamdike.(Allahu moj, utječem se Tvojim plemenitim licem i Tvojim potpunim riječima od zla onog čime Ti vladaš. Allahu moj, Ti otklanjaš svaku nevolju. Allahu moj, uistinu su Tvoje vojske nepobjedive, i uistinu se Tvoje obećanje ispunjava, Slavljen i Hvaljen neka si Ti)»,
«Euzu bi vedžhillahi-l-azimi ellezi la šej'e'azeme minhu ve bikalitnatihit-taammati elleti la judžavizuhunne birrun ve lafadžirun ve esmaillahi-l-husna ma alimtu minha ve ma lem e'alem min šerri ma haleka ve zeree' ve beree ve min šerri kulli zi šerri la etiku šerrehu ve min šerri kulli zi šerri ente ahizu bi nasijetihi inne rabbi 'ala siratin mustekimi.(Utječem se Allahovim veličanstvenim licem od kojeg nema ništa veličanstvenije i Njegovim potpunim riječima koje ne prevazilazi ni poslušan niti neposlušan, i

Njegovim lijepim imenima koja poznajem i koja ne poznajem, od zla kojeg stvara, i od zla onoga ko ga posjeduje a ja sam nemoćan pred njegovim zlom, i od zla onoga ko ga posjeduje a Ti upravljaš njime, uistinu je moj Gospodar najpravedniji),
«Allahumme ente rabbi la ilahe illa ente alejke tevekeltu ve ente rabu-l-a'rši-l-a'zimi, ma šae Allahu kane ve ma lem ješe' lem jekun la havle ve la kuvvete illa billahi e'alemu ennellahe 'ala kulli šej'in kadiru ve ennellahe kad ehata bi kulli šej'in i*lma ve ahsa kulle šej'in adeda.(Allahu moj, Ti si moj Gospodar, nema boga osim Tebe, na Tebe se oslanjam i Ti si Gospodar Arša veličanstvenog, što Allah, dželle šanuhu, hoće to bude a što neće to ne bude, nema snage niti moći osim uz Allahovu dozvolu, uistinu znam da je Allah, dželle šanuhu, svemoćan, da Allah, dželle šanuhu, svojim znanjem sve obuhvata i da je sve pomno pobrojao),
«Allahumme inni euzu bike min šerri nefsi ve šerri-š-šejtani ve širkihi ve min šerri kulli dabeti ente ahizu binasijetiha inne rabbi 'ala siratin mustekimi.(Allahu moj, utječem ti se od zla moje duše, i zla šejtanskog i njegovog mnogoboštva i zla svake životinje kojom Ti upravljaš, uistinu je moj Gospodar najpravedniji), ako hoće može reći:
«Tehasantu billahi ellezi la ilahe illa huve, ilahi ve ilahu kulli šej'i, ve i'atasamtu birabbi ve rabbi kulli šej'i, ve tevekkeltu a'le-l-Hajji ellezi la jemutu, ve istedfe'atuš-šerre bi la havle ve la kuvvete illa billahi, hasbijallahu ve ni'me-l-vekili, hasbi-r-Rabbu mine-l-i'badi, hasbi-l-Haliku mine-l-mahluki, hasbi-r-Raziku mine-l-merzuki, hasbijellezi huve hasbi, hasbijellezi bi jedihi melekutu kulli šej'i, ve huve judžiru ve la judžaru alejhi, hasbijallahu ve kefa sem'ullahe limen de'a. Lejse veraellahi merma, hasbijallahu la ilahe Ma huve, alejhi tevekeltu ve huve rabu-l-' arši-l-' azimi.(Uzimam za zaštitnika Allaha, osim Kojeg drugog boga nema, mog Boga, Boga svega što postoji, tražim spas od moga Gospodara, Gospodara svega što postoji, oslanjam se na Živog, koji ne umire, otklanjam zlo riječima nema snage ni kretanja osim Allahovom dozvolom, dovoljan mi je Allah, dželle šanuhu, i divan li je On zaštitnik, dovoljan mi je moj Gospodar protiv robova, dovoljan mi je Stvoritelj protiv stvorenja, dovoljan mi je Onaj koji opskrbu daje protiv onih kojima se ona daje, dovoljan mi je Onaj koji mi je uistinu dovoljan, dovoljan mi je Onaj u čijoj je ruci vlast nad svim, koji je utočište svemu i kojem niko nije utočište, dovoljan mi je Allah, dželle šanuhu, dovoljan je Allahov sluh onome koji doziva. Allah, dželle šanuhu, je kraj svemu, dovoljan mi je Allah, dželle šanuhu,, nema boga osim Njega, na Njega se oslanjam i On je Gospodar Arša velikog)».
Onaj ko proba ove dove i zaštitu, spoznat će njihovu vrijednost i veliku potrebu za njima. One sprječavaju uticaj urokljivca i otklanjaju urok shodno vjerovanju onoga ko ih izgovori, jačini njegove duše, jačini njegovog oslanjanja na Allaha i postojanosti njegovog srca. Dova je samo oružje, a

oružje zavisi od onoga ko ga upotrijebi. Mudžahid je rekao: Nema smetnje da se ispiše Kur'an, a zatim se potopi u vodu njime okupa i napoji bolesnik. Slično se prenosi i od Ebi-Kalabe. Spominje se od Ibn-Abbasa da je naredio da se ženi koja se teško porađala ispišu ajeti iz Kur'ana, pa da se tom vodom okupa i napoji. Ejjub je rekao: Vidio sam Ebu-Kalabeta kako je napisao odlomak iz Kur'ana, zatim ga oprao u vodi i dao čovjeku koji je bio bolestan da to pije.

Drugi oblik uroka:

Ako je poznato ko je urokljivac, treba mu narediti da se okupa, tu vodu, neočekivano, sa zada, posuti po glavi urečenog, a zatim iza njega spustiti posudu na zemlju.1

Ibnu-l-Kajjim kaže: Ovo je nešto gdje je klasična medicina beskorisna, i ovaj vid liječenja ne djeluje na onoga ko ga opovrgava, ismijava se njime, sumnja u njega, primjenjuje ga samo radi probe ne vjerujući da će mu biti od koristi. Dokaz da treba urokljivcu narediti da se okupa leži u predaji koju bilježi Imam Ahmed u svome «Musnedu» u verziji od Ez-Zuhrija, od Ebu-Umameta b. Sehla b. Hunejfa, da mu je njegov otac ispričao «da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, krenuo negdje, pa su i oni za njim krenuli. Kada su stigli u Džuhfu kod plemena El-Harar, Sehl b. Hunejf se okupao -a bio je izrazito bijele puti i lijepe grade- pa ga je Amir b. Rebia vidio, pri tom rekavši: Nisam vidio svjetlijeg dana niti kože. Utom se Sehl b. Hunejf srušio. Došao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao: Da li sumnjate u nekoga? U Amir a b. Rebiu, rekoše. Pozvao je Amir a i ukorio ga. Zbog čega neki od vas ubija svoga brata? Zašto ne blagosloviš, kada vidiš nešto što ti se dopada? Zatim reče: Okupaj se, operi lice, ruke, taktove, koljena, krajeve nogu, ispod donjeg ogrtača u jednu posudu, zatim tu vodu neka pospe neko od zada po njegovoj glavi i leđima, a zatim neka izvrne posudu. Tako su i učinili, pa je Sehl nastavio putovanje kao da se ništa nije dogodilo.2 Ez-Zuhrijj, rahimehullah, kaže: Treba narediti urokljivcu da uzme posudu, u nju stavi svoju ruku, izapere usta i ispljune vodu u posudu, umije se nad njom, stavi lijevu ruku u posudu, polije po desnom koljenu nad posudom, stavi desnu ruku i polije se po lijevom koljenu, opere donji dio tijela, posudu ne spuštati na zemlju, zatim vodu jednim potezom od zada posuti po glavi osobe koja je urečena.3

El-Mazerijj kaže: Ovo značenje se ne može rastumačiti niti spoznati sa strane razuma, i ne treba ga odbacivati zbog toga što je nerazumljivo.4 Ibnu-l-Arebi kaže: Ako onaj koji to čini bude neodlučan, reći ćemo: Allah, dželle šanuhu, i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, najbolje znaju. To je praktično potvrđeno i očima viđeno.

1 Pogledaj Zadu-l-Mead, 4/170.

2 Bilježi ga Ahmed u Musnedu, 3/486.

3 Pogledaj Zadu-l-Mead, 4/164. "Pogledaj Fethu-l-Bari, 10/215.

NEKE METODE LIJEČENJA KOJE SU POTREBNE MUSLIMANU

Liječenje nevolje, brige i tuge

Od Ibn-Abbasa, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u nevolji govorio:«
(La ilahe illallah el-azimu-l-halim, la ilahe illallah rabbu-l-arši-l-azimi, la ilahe illallah rabbi-s-semavati ve rabbi-l-erdi ve rabbi-l-arši-l-kerim)
Nema boga sem Allaha, Veličanstvenog i Blagog, nema boga osim Allaha, Gospodara arša veličanstvenog, nema boga osim Allaha, Gospodara nebesa, Zemlje i arša veličanstvenog.1 Ibn-Mes'ud, radijallahu anhu, prenosi od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao Vjernika neće zadesiti briga ili tuga, pa pri tom kaže: -
(Allahumme ene abduke, ve ibnu abdike, ve ibnu emetike, nasijeti bi jedike, madin fije hukmuk, adlun fije kadauk, eseluke bi kulli ismin huve leke, semmejte bihi nefseke, ev enzeltehu fi kitabike, ev allemtehu ehaden min halkike, ev istesertehu fi ilmi-l-gajbi indeke en tedžale-l-Kur'ane rebia kalbi, ve nure besari ve dželae huzni ve zehabe hemmi) Allahu moj ja sam Tvoj rob, sin roba Tvoga, i robinje Tvoje, Ti vlast nada mnom imaš, Ti samnom upravljaš, Tvoja odredba za mene je pravda, molim te svim Tvojim imenima, kojima si Sebe nazvao, i koja si u Knjizi Svojoj objavio, i kojima si nekog od robova Svojih podučio, i koja samo Ti poznaješ, da Kur'an učiniš proljećem u mojoj duši, svijetlost mome pogledu, lijek moje tuge i brige-, a da Allah, dželle šanuhu, ne otkloni njegovu brigu i tugu, i umjesto njih mu podari radost.»2 Od Esme bint Umejs se prenosi da je rekla:

1 Bilježi ga Buharija, 6345. Muslim, 2730.
2 Bilježi ga Ahmed u Musnedu, 1/391.

Rekao mi je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Hoćeš li da te podučim riječima koje ćeš izgovoriti u nevolji:
(Allahe, Allahe rabbi, la ušriku bihi šej'a) Allah je moj Gospodar i Njemu ništa ravnim ne smatram.*1 Et-Tirmizi bilježi hadis od Sada b. Ebi-Vekasa, koji kaže: Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Dova (junusa)Zunnuna, kada je pozvao svoga Gospodara iz utrobe ribe je:
(la ilahe illa ente subhaneke inni kuntu mine-z-zalimin) Nema boga osim Tebe, slavljen neka si Ti, uistinu sam se prema sebi ogriješio. Čovjek musliman ovu dovu neće proučiti nikad, a da mu Allah, ne udovolji.2 Bilježi Ebu-Davud u svome «Sunenu» hadis od Ebu-Seida El-Hudrija, koji kaže:» jednoga dana sam ušao kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u mesdžid, kad tamo čovjek ensarija koji se zvao Ebu-Umame. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga je upitao: Šta je s tobom, Ebu-Umame, pa te u ovo doba vidim u svome mesdžidu?Pritisle me brige i dugovi, Allahov

Poslaniče, odgovori Ebu-Umame. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu reče: Hoćeš li da te poučim govoru, kojim će ti kada ga kažeš Allah otkloniti brige i izmiriti dug? Naravno, rekao sam. Poslanik mu je rekao: Kada omrkneš ili osvaneš reci:
(Allahumme inni euzu bike mine-l-hemmi, ve-l-huzni ve euzu bike mine-l-adžezi ve-l-keseli ve euzu bike mine-l-džubni ve-l-buhli ve euzu bike min galebeti-d-dejni ve kahri-r-ridžali) Allahu moj Tebi se utječem od brige i tuge, nemoći i lijenosti, kukavičluka i škrtosti, duga i ljudskog prezira.3 Takođe, bilježi od Ibn-Abbasa da je rekao: Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Ko bude stalno tražio oprosta, Allah, dželle šanuhu, će mu iz svake brige i tjeskobe dati izlaz, i opskrbit će ga odakle se i nenada.4 Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bi prilikom nevolje klanjao namaz. Uzvišeni kaže:» Pomozite sebi strpljenjem i molitvom..

1 Bilježi ga Ebu-Davud, 1525.
2 Bilježi ga Et-Tirmizi, 5/529.
3 Bilježi ga Ebu-Davud, 2/195.
4 Bilježi ga Ebu-Davud, 2/179.

Ebu-Musa prenosi da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Reci:
(La havle ve la kuvvete illa billah) Nema snage ni moći osim uz Allahovo dopuštenje, uistinu su one blago džennetskih riznica.»(muttefekun alejhi)
U predaji kod En-Nesaija stoji: Ko kaže: La havle ve la kuvvete illa billahi, bit će mu lijek za devedeset i devet bolesti, od kojih je najlakša briga.1

Liječenje nesanice

Bilježi Et-Tirmizi hadis od Burejde, od njegovog oca, koji kaže::» Požalio se Halid b. Velid El-Mahzumijj Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, rekavši: Allahov Poslaniče, ne mogu noću da zaspim. Reče Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: Kada legneš u svoju postelju reci:
(Allahumme rabbi-s-semavati-s-seb'i ve ma ezallet ve rabbi-l-erdine ve ma ekallet ve rabbi-š-šejatine ve ma edallet kun li džaren min šerri halkike kullihim džemia'n in jefrutu alejje ehadun minhum azze džaruke ve dželle senauke ve la dahe gajruke ve la ilahe illa ente)' Gospodaru sedam nebesa i onoga što pokrivaju, Gospodaru zemalja, Gospodaru šejtana i onoga u što zavode, budi mi zaštitnik od zla svih stvorenja Tvojih. Zaštiti me od njihovog nasilja i požude. Divan li si Ti zaštitnik. Hvaljen Ti si, nema boga osim Tebe i samo si Ti Bog.'» Također, u istom djelu bilježi se predaja od Amra b. Šuajba, od njegovog oca, a ovaj od svog oca, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Kada se neko od vas probudi iz sna neka kaže :
(Euzu bi kelimatillahi-t-taammati min gadabihi ve ikabihi ve šerri ibadihi ve min hemezati-š-šejatini ve en jahdurun) Utječem se Allahovim potpunim

riječima od Njegove srdžbe, od Njegove kazne, od zla robova Njegovih, od šejtanskih spletki i uznemiravanja, i neće mu ništa nauditi.»

1 Bilježi ga Buharija, 7/169.

Liječenje bolesnog i ožalošćenog

Od Aiše, radijallahu anha, se prenosi da je naređivala spravljanje telbine1 bolesnom
i ožalošćenom. Govorila je: Uistinu sam čula Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da kaže:» Uistinu telbina odmara srce bolesnog i otklanja tugu.»2

Također, od Aiše, radijallahu anha, se prenosi da je rekla: Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je kada bi nekoga iz njegove porodice uhvatila groznica, naređivao da se spravi juha, i pošto bi bila spravljena naređivao je da to jedu. Govorio bi:» Uistinu ona steže srce žalosnog i čisti srce bolesnog, kao što neka od vas čisti vodom prljavštinu sa svoga lica.»3

Od Ibn-Abbasa, radijallahu anhu, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Ko posjeti bolesnika prije nego mu nastupi smrtni čas, i kaže sedam puta:

(Eselullahe-l-azim rabbe-l-arši-l-azim en ješfijeke) Molim Uzvišenog Allaha, Gospodara Arša velikog, da ti zdravlje da, bolesnik će ozdravit.«4

Liječenje uboda i ujeda otrovnice

Od Ebu-Seida El-Hudrija, radijallahu anhu, se prenosi:

» Grupa Vjerovijesnikovih, sallallahu alejhi ve sellem, ashaba je otišla na put. Idući, stigli su u jedno arapsko pleme. Zatražili su da im ukažu gostoprimstvo, ali im ovi to odbiše učiniti. U tom momentu je plemenskog starješinu ubola škorpija, pa su pohitali sa svim što su imali kako bi mu pomogli, ali uzalud. Neki od njih se dosjetiše da upitaju goste da li bi neko od njih šta pomogao. Došli su i zamolili: Našeg starješinu je ubola škorpija. Pokušavali smo mu pomoći svim snagama, ali uzalud. Ima li neko od vas što ? Javi se neko i reče kako liječi rukjom, ali s obzirom da su tražili gostoprimstvo i nismo ga dobili nećemo učiti dok nam ne platite.

Ovi prihvatiše i dadoše im nekoliko ovaca. Potom je ovaj otišao i pušući prema bolesniku, učio El-Fatihu. Nakon toga, kao da se oslobodio okova. Neki predložiše da međusobno podijele naknadu. Onaj što je učio reče kako neće ništa uraditi dok ne dođu do Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i o svemu što se dogodilo ga obavijeste, pa da vide šta će on reći.

Došli su Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i obavijestili ga o svemu što se desilo, na što im on reče:» To je rukja. Dobro ste postupili.

Podijelite nagradu među sobom i meni ostavite jedan dio.»

1 Posebno jelo od mlijeka, brašna i meda.

2 Bilježi ga Buharija, 5689.

3 Bilježi ga Et-Tirmizi, 2039.

4 Bilježi ga Ebu-Davud, 3106.

Liječenje rana

Od Aiše, radijallahu anha, se prenosi da je rekla:» Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je kada se neko požalio, bio ranjen ili imao čir, prstom uradio ovako -Sufjan je svoj kažiprst umočio u prašinu, a zatim ga podigao-, i rekao:' U ime Allaha. Prašina ove naše zemlje, pomiješana sa našom pljuvačkom, uz Allahovo dopuštenje je lijek za naše bolesnike'.1

Ibnu-l-Kajjim2, rahimehullah, kaže: Ovo predstavlja vrlo efikasan lijek kojeg je lahko pribaviti. Njime se liječe rane i čirevi, pogotovo pri oskudici sa drugim lijekovima.

Liječenje vrućice

Rashlađivanje bolesnika vodom, prilikom povišene tjelesne temperature, jedna je od metoda koje je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, primjenjivao i koju je preporučio. Prenosi se da je Rafi' b. Hudejdž rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako kaže:» Vrućica je od džehennemskog ključanja, zato je rashladite vodom.» U drugoj predaji stoji;» Od džehennemske vreline, pa je rashladite vodom.»3 I sam Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se rashlađivao vodom kada je imao povišenu tjelesnu temperaturu. Savremena medicina smatra da je smanjenje povišene temperature bolesnika predstavlja prvi korak u liječenju, i uprkos velikom napretku medicine rashlađivanje vodom je nezaobilazno. Od Enesa, radijallahu anhu, se prenosi:» Kada neko od vas ima vrućicu, neka se tri noći tušira hladnom vodom.»4

Voda Zemzem po ovom pitanju ima posebna svojstva, kakva nema ni jedna druga voda na svijetu. Od Ebu-Džemreta El-Dabijja se prenosi da je rekao:» Sjedio sam sa Ibn-Abbasom u Mekki, pa me obuzela vrućica. Rekao mi je: Rashladi se vodom Zemzem, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Vrućica je od džehennemske vreline, zato je rashladite vodom.» Ili je rekao:» Zemzemom.»5

1 Bilježi ga Buharija, 5745.

Liječenje bolova

Od Osmana b. Ebi-l-Asa se prenosi da se požalio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, na bolove u tijelu koje osjeća otkako je primio Islam. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je rekao:» Stavi ruku na dio tijela koji te boli, i reci Bismillahi, tri puta. Reci:

(Euzubillahi ve kudretihi min šerri ma edžidu ve uhaziru) Utječem se Allahu i Njegovoj moći od zla kojeg osjećam.1

Liječenje očiju

Od Seida b. Zejda b. Omera b. Nufejla, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako kaže.» Gomoljika je od El-menna[2], a njena vodica je lijek za oči. »[3]
Gomoljika je vrsta bilja bez lišća i stabla, koje nalazimo u zemlji.

Liječenje srdžbe

Kaže Allah, dželle šanuhu:» A kad šejtan pokuša da te na zle misli navede, ti zatraži utočište u Allaha, jer On, uistinu, sve čuje i zna sve.» (Fussilet, 36)
Pričao je Sulejman b. Sard: Sjedio sam kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dok su se dva čovjeka prepirala. Kod jednog je lice pocrvenilo i nozdrve se raširile, pa mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:» Uistinu znam riječi, koje ako bi rekao, nestalo bi srdžbe kod njega, da je rekao: (Euzubillahi mine-š-šejtani-r-radžim) Utječem se Allahu od prokletog šejtana, nestalo bi srdžbe koju osjeća.»[4] Atijja b. Urve kaže:» Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Srdžba je od šejtana, a šejtan je stvoren od vatre, vatra se gasi vodom, pa kada se neko od vas rasrdi neka abdesti.»[5]
Od Ebu-Zerra, radijallahu anhu, se prenosi «da je Vjerovijesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio onome ko se rasrdi ako stoji da sjedne, a ako sjedi da se nasloni (legne) ».[1]

1 Bilježi ga Muslim, 2202.
2 Posebna blagodat koju je Allah dao izraelćanima. Hrana koja im je dolazila u vidu magle ili inja. Neki smatraju daje gomoljika ostatak od te hrane.
3 Bilježi ga Buharija, 5708.
4 Bilježi ga Buharija, 6048.
5 Bilježi ga Ebu-Davud, 4784.

Liječenje teškog poroda

Prenosi se od Ibn-Abbasa, radijallahu anhu, da je rekao: Ako žena ima težak porod, neka ispiše:
(Bismillahi la ilahe illallah el-halimu el-kerimu, subhanallahi rabbi-l-arši-l-azimi, elhamdulillahi rabbi-l-alemine) U ime Allaha, nema boga osim Allaha, Blagog i Plemenitog. Slavljen neka je Allah Gospodar arša velikog. Hvala neka je Allahu Gospodaru svih svjetova.
»a njima će se učiniti, onoga Dana kada ga dozive, da su samo jedno veče ili jedno jutro njezino ostali.«(En-Naziat,46)
«A onoga Dana kada dožive ono čime im se prijeti, učiniće im se da su ostali samo jedan čas dana. I dosta! A zar će ko drugi biti uništen do narod raskalašeni!«(El-Ahkaf, 35)[2]

بسم الله لا اله إلا الله الحليم الكريم سبحان الله رب العرش العظيم الحمد لله رب العالمين

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوٓاْ إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍۭ ۚ بَلَٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٣٥﴾

Liječenje krvarenja iz nosa

Na čelo bolesnog ispisati:

»I bi rečeno:' O Zemljo, gutaj vodu svoju, a ti, o nebo, prestani!' I voda se povuče i ispuni se odredba..«(Hud, 44)3

1 Bilježi ga Ebu-Davud, 4782.
2 Pogledaj Medžmu'u-l-Fetava, Ibn-Tejmije, 19/64.
3 Pogledaj Zadu-l-Mead, 3/180.

وَقِيلَ يَٰٓأَرْضُ ٱبْلَعِى مَآءَكِ وَيَٰسَمَآءُ أَقْلِعِى وَغِيضَ ٱلْمَآءُ وَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ ﴿٤٤﴾

Liječenje zubobolje

Na strani na kojoj se osjeća bol ispisati na obrazu:

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog, «Reci:' On sve stvara i daje vam sluh i vid i pamet, a vi se malo zahvaljujete!'«(El-Mulk, 23) Ako hoće može ispisati: »Njemu pripada sve što postoji u noći i danu; On sve čuje i sve zna.«(El-En'am, 13)1

قُلْ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

۞ وَلَهُۥ مَا سَكَنَ فِى ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

Bilježi Ed-Darekutni sa svojim lancem prenosilaca, od Ibn-Abbasa, da je rekao: Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:» Ko se požali na zubobolju neka stavi prst na zub koji ga boli i neka prouči:

»On vas stvara od jednog čovjeka da na zemlji živite i da u njoj sahranjeni budete. - Mi potanko pružamo dokaze ljudima koji razumiju. »(El-En'am, 98)2

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

IZ PRAKSE DOBRIH LJUDI

Liječenje lupanja srca
Proučiti na maslinovo ulje u koje se izmrvi list od lotosa. Takođe, proučiti na vodu i piti.
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,Milostivog, Samilosnog,Vladara Dana sudnjeg,Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo.'Uputi nas na pravi put,na put onih kojima si milost Svoju darovao,a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!«(El-Fatiha)
1 Pogledaj Zadu-l-Mead, 3/181.
2 Pogledaj Et-Tibbu mine-l-Kitabi ve-s-Sunneti, str. 229.

***

» Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! »(El-Bekare, 255)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' On je Allah - jedan! Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije,i niko Mu ravan nije!'«(El-Ihlas)

***

»U ime Allaha, Milostivog, SamilosnogReci:' Utječem se Gospodaru svitanja od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist ne krije!'«(El-Felek)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana-napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džinova i od ljudi!'«(En-Nas)

***

»..one koji vjeruju i čija se srca, kad se Allah pomene, smiruju - a srca se doista, kad se Allah pomene smiruju!«(Er-R'ad, 28)

***

»Njemu pripada sve što postoji u noći i danu; On sve čuje i sve zna.»(El-En'am, 13)

***

»Ako želi, On umiri vjetar i one na površini njegovoj ostaju nepokretne - to su pouke svakom onom ko je strpljiv i zahvalan..* (Eš-Šura, 33)

***

»Zar ne vidiš kako Gospodar tvoj sjenu rasprostire - a da hoće, ostavio bi je da miruje -, i kako smo uredili da na nju Sunce utiče.. »(El-Furkan, 45)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَٰلِكِ
يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ﴿٥﴾ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَٰطَ
ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧﴾

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن
ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ
عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ
﴿٢٥٥﴾

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ﴿٣﴾ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ﴿٤﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ
فِي ٱلۡعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ﴿٤﴾
ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَطۡمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكۡرِ ٱللَّهِۗ أَلَا بِذِكۡرِ ٱللَّهِ تَطۡمَئِنُّ ٱلۡقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

۞ وَلَهُۥ مَا سَكَنَ فِي ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿١٣﴾

إِن يَشَأۡ يُسۡكِنِ ٱلرِّيحَ فَيَظۡلَلۡنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ ٱلظِّلَّ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهُۥ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا ٱلشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾

Liječenje tjeskobe u prsima

Proučiti slijedeće ajete na maslinovo ulje u koje se doda prah lotosovog lista: «U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,Milostivog, Samilosnog,Vladara Dana sudnjeg,Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo! Uputi nas na pravi put,na put onih kojma si milost Svoju darovao,a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!'«(E1-Fatiha)

***

» Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! »(El-Bekare, 255)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' On je Allah - jedan'.Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije,i niko Mu ravan nije!'«(El-Ihlas)

***

»U ime Allaha, Milostivog, SamilosnogReci:' Utječem se Gospodaru svitanja od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist ne krije!'«(El-Felek)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana-napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džinova i od ljudi!'«(En-Nas)

***

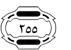
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Zar grudi tvoje nismo prostranim učinili, i breme tvoje s tebe skinuli, koje je pleća tvoja tištilo, i spomen na tebe visoko uzdigli! Ta, zaista, s mukom je i last, zaista, s mukom je i last! A kad završiš, molitvi se predaj i samo se Gospodaru svome obraćaj!«(El-Inširah)

»Onome koga Allah želi da uputi - On srce njegovo prema Islamu raspoloži, a onome koga želi da u zabludi ostavi - On srce njegovo stegne i umornim učini kao da čini napor da na nebo uzleti. Eto, tako Allah one koji ne vjeruju bez podrške ostavi.«(El-En'am, 125)

***

»Zar je isti onaj čije je srce Allah učinio sklonim islamu, pa on slijedi svjetlo Gospodara svoga? Teško onima čija su srca neosjetljiva kad se spomene Allah, oni su u pravoj zabludi!«(Ez-zumer, 22)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَٰلِكِ
يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ﴿٥﴾ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَٰطَ
ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧﴾

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن
ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ
عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ﴿٣﴾ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ﴿٤﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ
فِي ٱلۡعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ﴿٤﴾
ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

أَلَمۡ نَشۡرَحۡ لَكَ صَدۡرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعۡنَا عَنكَ وِزۡرَكَ ﴿٢﴾ ٱلَّذِيٓ أَنقَضَ ظَهۡرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعۡنَا لَكَ
ذِكۡرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ ٱلۡعُسۡرِ يُسۡرًا ﴿٥﴾ إِنَّ مَعَ ٱلۡعُسۡرِ يُسۡرًا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغۡتَ فَٱنصَبۡ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ
فَٱرۡغَب ﴿٨﴾

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهْدِيَهُۥ يَشْرَحْ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ ۖ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُۥ يَجْعَلْ صَدْرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى ٱلسَّمَآءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

Liječenje raka

Ako je rak krvi, treba proučiti na maslinovo ulje i njime masirati kičmu. Ako rak nije na krvi, onda treba masirati samo mjesto. Takođe, treba bolesniku direktno proučiti sljedeće:

«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,Milostivog, Samilosnog,Vladara Dana sudnjeg,Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo! Uputi nas na pravi put,na put onih kojma si milost Svoju darovao,a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!« (El-Fatiha)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Elif Lam Mim. Ova Knjiga, u koju nema nikakve sumnje, uputstvo je svima onima koji se budu Allaha bojali; onima koji u nevidljivi svijet budu vjerovali i molitvu obavljali i udjeljivali dio od onoga što im mi budemo davali; i onima koji budu vjerovali u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, i onima koji u onaj svijet budu čvrsto vjerovali. Njima će Gospodar njihov na pravi put ukazati i oni će ono što žele ostvariti.«(El-Bekare, 1-5)

***

«A vaš Bog - jedan je Bog! nema boga osima Njega, Milostivog, Samilosnog! Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah pušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina - po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji između neba i Zemlje lebde - doista su dokazi za one koji imaju pameti.«(El-Bekare, 163,164)

***

» Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! »(El-Bekare, 255)

***

» Allahovo je sve što je na nebesima i što je na Zemlji! Pokazivali vi ono što je u dušama vašim ili to krili Allah će vas za to pitati; oprostiće onome kome On hoće, a kazniće onoga koga On hoće - Allah je kadar sve. Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici - svaki vjeruje u

Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: »Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.« I oni govore: »Čujemo i pokoravamo se; oprosti nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti.« Allah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih: u njegovu korist je dobro koje učini, a na njegovu štetu zlo koje uradi. Gospodaru naš, ne kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo! Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodaru naš, ne stavljaj nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti, pobriši grijehe naše i oprosti nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar naš pa nam pomozi protiv naroda koji ne vjeruje! »(El-Bekare, 284-286)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Elif-lam-mim Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvrđuje, a Tevrat i Indžil objavio je još prije, kao putokaz ljudima, a objavio je i ostale koje rastavljaju istinu od neistine. One koji u Allahove riječi ne vjeruju čeka teška patnja; - a Allah je silan i strog. Allahu ništa nije tajna ni na Zemlji ni na nebu!«(Ali-Imran, 1-5)
»Allah svjedoči da nema drugog boga osim Njega, - a i meleki i učeni - i da On postupa pravedno. - Nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog!«(Ali-Imran, 18)

***

»Reci: »O Allahu, koji svu vlast imaš, Ti vlast onome kome hoćeš daješ, a oduzimaš je od onoga od koga hoćeš.; Ti onoga koga hoćeš uzvisuješ, a onoga koga hoćeš unizuješ; u Tvojoj ruci je svako dobro, Ti, uistinu, sve možeš! Ti uvodiš noć u dan, i uvodiš dan u noć; Ti od neživog stvaraš živo, i od živog neživo; Ti opskrbljuješ koga hoćeš, bez računa.«(Ali-Imran, 26, 27)

***

»Gospodar vaš je Allah, koji je nebesa i Zemlju u šest vremenskih razdoblja stvorio, a zatim se nad Aršom uzvisio; On tamom noći prekriva dan, koji ga u stopu prati, a Sunce i Mjesec i zvijezde se pokoravaju Njegovoj volji. Samo On stvara i upravlja!. Uzvišen neka je Allah, Gospodar svjetova!. Molite se ponizno i u sebi Gospodaru svome, ne voli On one koji se previše glasno mole. I ne pravite nered na Zemlji, kad je na njoj red uspostavljen, a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost Allahova je doista blizu onih koji dobra djela čine. »(El-E'araf, 54-56)

***

»I Mi naredismo Musau: »Baci štap svoj!« - i on odjednom proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli. I tako istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo lažno ono što su oni priredili, i tu oni bijahu pobjeđeni i ostadoše poniženi, a čarobnjaci se licem na tle baciše. »Mi vjerujemo u Gospodara svjetova« - povikaše,...«(El-E'araf, 117-121)

***

»I faraon reče: »Dovedite mi sve vješte čarobnjake!« I kad čarobnjaci dođoše, Musa im reče: »Bacite što imate da bacite!' I kad oni baciše, Musa uzviknu: »Ono što ste priredili čarolija je! Allah će je uništiti, jer Allah ne dopušta da djelo pokvaranjaka uspije, Allah će svojom moći istinu utvrditi, makar što će to nevjernicima krivo biti!«(Junus, 79 - 82)

***

»»O Masa,« - rekoše oni - »hoćeš li ti ili ćemo najprije mi baciti?« »Bacite vi!' -reče on - i odjednom mu se pričini da konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradžbine njihove, kreću, i Musa u sebi osjeti zebnju. »Ne boj se!« - rekosmo Mi -, »ti ćeš, doista, pobijediti! Samo baci to što ti je u desnoj ruci, progutaće ono što su oni napravili, jer je ono što su oni napravili samo varka čarobnjaka, a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti.« (Taha, 65-69)

***

»Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti?« i neka je uzvišen Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara Arša veličanstvenog! A onaj koji se, pored Allaha, moli drugom bogu, bez ikakva dokaza o njemu, pred Gospodarom svojim će račun polagati, i nevjernici ono što žele neće postići. I reci; »Gospodaru moj, oprosti i smiluj se, Ti si najmilostiviji!«(El-Mu'minun 115-119)

***

»Da ovaj Kur'an kakvom brdu objavimo, ti bi vidio kako je strahopoštovanja puno i kako bi se od straha pred Allahom raspalo. Takve primjere navodimo ljudima da bi razmislili. On je Allah - nema drugog boga osim Njega -, On je poznavalac nevidljivog i vidljivog svijeta, On je Milostivi, Samilosni! On je Allah - nema drugog boga osim Njega, Vladar, Sveti, Onaj koji je bez nedostataka, Onaj koji svakoga obezbjeđuje, Onaj koji nad svim bdi, Silni, Uzvišeni, Gordi. Hvaljen neka je Allah, On je vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njemu ravnim! On je Allah, Tvorac, Onaj koji iz ničega stvara, Onaj koji svemu daje oblik, On ima najljepša imena. Njega hvale oni na nebesima i na Zemlji, On je Silni i Mudri.«(El-Hašr, 20-24)

« U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tako Mi onih u redove poredanih i onih koji odvraćaju i onih koji opomenu čitaju, - vaš Bog je, uistinu, Jedan, Gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih i Gospodar Istoka! Mi smo nebo najbliže vama sjajnim zvijezdama okitili i čuvamo ga od svakog šejtana prkosnoga da ne prisluškuje meleke uzvišene; njih sa svih strana gađaju da ih otjeraju: njih čeka patnja neprekidna, a onoga koji što ugrabi - stigne svjetlica blistava. Upitaj ih da li je teže njih stvoriti ili sve ostalo što smo stvorili? - Njih stvaramo od ljepljive ilovače. Ti se diviš a oni se rugaju, a kada im se savjeti upućuju oni ih ne prihvataju, i kad dokaz vide, oni jedni druge na ismijavanje podstiču, i govore: »Ovo nije ništa drugo do prava čarolija!«(Es-Saffat, 1-15)

»Polagaćete Mi račun, o ljudi i džinnovi, - pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?! O družine džinnova i ljudi, ako možete da preko granica nebesa i Zemlje prodrete, prodrite, moći ćete prodrijeti jedino uz veliku moć! - pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!«(Er-Rahman, 31-34)
»pa ponovo pogledaj vidiš li ikakav nedostatak, zatim ponovo više puta pogledaj, pogled će ti se vratiti klonuo i umoran.«(El-Mulk, 3, 4)

***

»Gotovo da te nevjernici pogledima svojim obore kad Kuran slušaju, govoreći: «On je, uistinu, luda!« A Kur'an je svijetu cijelom opomena!«(El-Kalem, 51, 52)

***

«« On nije - neka uzvišeno bude dostojanstvo Gospodara našeg! - uzeo sebi ni druge ni djeteta..«(El-Džinn, 3)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci: »O vi nevjernici, ja se neću klanjati onima kojima se vi klanjate, a ni vi se nećete klanjati Onome kome se ja klanjam; ja se nisam klanjao onima kojima ste se vi klanjali, a i vi se niste klanjali Onome kome se ja klanjam, A vama - vaša vjera, a meni - moja!«

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' On je Allah - jedan! Allah je Utočište svakom!Nije rodio i rođen nije,i niko Mu ravan nije!'«(El-Ihlas)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Utječem se Gospodaru svitanja od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist ne krije! "«(El-Felek)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana-napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džinova i od ljudi! "«(En-Nas)

***

»Allahumme raben-nasi, ezhibil-be'se vešfi entešdafi, la šifae illa šifauke šifaen la jugadiru sekamen« (ponoviti sedam puta).
(Allahu, Gospodaru ljudi, otkloni nedaću. Izliječi jer ti uistinu liječiš. Nema izliječenja dok ti ne izliječiš, izliječenjem koje će otklonuti bolest)

***

«Es'elullahe-l-azimi rabbe-l-arši-l-azimi en ješfike.»(ponoviti sedam puta)
(Molim Uzvišenog Allaha, Gospodara Arša velikog, da te izliječi)

***

«Euzu bi kelimatillahit-taammeh min gadabihi ve i'kabihi ve min šerri i'badihi ve min hemezatiš-šejatiini ve en jahdurun»

(Utječem se Allahovim potpunim riječima od Njegove srdžbe, od Njegove kazne, od zla robova Njegovih, od šejtanskih spletki i uznemiravanja)
Liječenje šejtanskog došaptavanja
Ispisati kur'anske ajete šafranom i na tašte piti u trajanju od sedam dana. Također proučiti na vodu i piti, i na maslinovo ulje i s tim masirati čelo i grudi.
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,Milostivog, Samilosnog,Vladara Dana sudnjeg,Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo! Uputi nas na pravi put,na put onih kojma si milost Svoju darovao,a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!« (El-Fatiha)

***

» Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! »(El-Bekare, 255)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' On je Allah - jedan! Allah je Utočište svakom!Nije rodio i rođen nije,i niko Mu ravan nije!'«(El-Ihlas)

»U ime Allaha, Milostivog, SamilosnogReci:' Utječem se Gospodaru svitanja od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist ne krije! "«(El-Felek)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana-napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džinova i od ljudi!'«(En-Nas)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Elif-lam-mim Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvrđuje, a Tevrat i Indžil objavio je još prije, kao putokaz ljudima, a objavio je i ostale koje rastavljaju istinu od neistine. One koji u Allahove riječi ne vjeruju čeka teška patnja; - a Allah je silan i strog. Allahu ništa nije tajna ni na Zemlji ni na nebu! On vas oblikuje u matericama kako On hoće; nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog!«(Ali-Imran, 1-6)

»U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noći i dana su, zaista, znamenja za razumom obdarene, za one koje i stojeći i sjedeći i ležeći Allaha spominju i o stvaranju nebesa i Zemlje razmišljaju. »Gospodaru naš, Ti nisi ovo uzalud

stvorio; hvaljen Ti budi i sačuvaj nas patnje u vatri! Gospodaru naš, onoga koga Ti budeš u vatru ubacio Ti si već osramotio, a nevjernicima neće niko u pomoć priteći. Gospodaru naš, mi smo čuli glasnika koji poziva u vjeru; 'Vjerujte u Gospodara vašeg!' - i mi smo mu se odazvali. Gospodaru naš, oprosti nam grijehe naše i pređi preko rđavih postupaka naših, i učini da poslije smrti budemo s onima dobrima. Gospodaru naš, podaj nam ono što si nam obećao po poslanicima Svojim i na Sudnjem danu nas ne osramoti! Ti ćeš, doista, Svoje obećanje ispuniti!« I Gospodar njihov im se odaziva: »Nijednom trudbeniku između vas trud njegov neću poništiti, ni muškarcu ni ženi - vi ste jedni od drugih. Onima koji se isele i koji budu iz zavičaja svoga prognani i koji budu na putu Mome mučeni i koji se budu borili i poginuli, sigurno ću preko hrđavih djela njihovih preći i sigurno ću ih u džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći, uvesti; nagrada će to od Allaha biti. - A u Allaha je nagrada najljepša«. Neka te nikako ne obmanjuje to što oni koji ne vjeruju po raznim zemljama putuju: kratko uživanje, a poslije - džehennem će biti mjesto gdje će boraviti, a užasno je to prebivalištelA one koji se Gospodara svoga boje čekaju Džennetske bašče kroz koje će rijeke teći, u kojima će vječno ostati, - takav će biti Allahov doček. A ono što ima u Allaha bolje je za one koji budu dobri. Ima i sljedbenika Knjige koji vjeruju u Allaha i u ono što se objavljuje vama i u ono što je objavljeno njima, ponizni su prema Allahu, ne zamjenjuju Allahove riječi za nešto što malo vrijedi; oni će negradu od Gospodara njihova dobiti. - Allah će zaista brzo račune svidjeti. O vjernici, budite strpljivi i izdržljivi, na granicama bdijte i Allaha se bojte, da biste postigli ono što želite.«(Ali-Imran, 190-200)

***

»Allah će vas - nema drugog boga osim Njega - sigurno sabrati na Sudnjem danu, u to nema nimalo sumnje! A čije su riječi od Allahovih riječi istinitije?«(En-Nisa, 87)

***

»To vam je Allah, Gospodar vaš, nema drugog boga osim Njega, Stvoritelja svega; zato se Njemu klanjajte; On nad svim bdi!«(El-En'am, 102)

***

»Ti ono što ti Gospodar tvoj objavljuje slušaj - drugog boga osim Njega nema! - i mnogobošce izbjegavaj.«(El-En'am, 106)

***

»Reci: »O ljudi, sam svima vama Allahov poslanik, Njegova vlast je na nebesima i na Zemlji; nema drugog boga osim Njega, On život i smrt daje, i zato vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova, vjerovjesnika, koji ne zna da čita i piše, koji vjeruje u Allaha i riječi Njegove; njega slijedite - da biste na pravom putu bili!«(El-E'araf, 158)

»A ako oni glave okrenu, ti reci: »Meni je dovoljan Allah, nema boga osim Njega; samo se uzdam u Njega, On je Gospodar Arša veličanstvenoga!'«(Et-Tevbe, 129)

***

»uzviknu: 'Ja vjerujem da nema boga osim Onoga u kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja se pokoravam!'«(Junus, 90)

***

»Reci: 'On je Gospodar moj, nema boga osim Njega, u Njega se uzdam i Njemu se obraćam!'«(Er-R'ad, 30)

***

»Allah, drugog boga osim Njega nema, najljepša imena ima!«(Taha, 8)

***

»Ja sam, uistinu, Allah, drugog boga, osim Mene, nema; zato se samo Meni klanjaj i molitvu obavljaj - da bih ti uvijek na umu bio!«(Taha, 14)

***

»Vas bog je - Allah, drugog boga, osim Njega, nema! On sve zna!«(Taha, 98)

***

»Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili:' Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!'«(El-Enbija, 25)

***

»pa poslije u tminama zavapi:' Nema boga, osim Tebe, hvaljen neka si! a ja sam se zaista ogriješio prema sebi!'«(El-Enbija, 87)

***

»i neka je uzvišen Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara Arša veličanstvenog!«(El-Mu'minun, 116)

***

»Ja sam-Allah, Silni i Mudri! «(En-Neml, 9)

***

»Allah je, nema boga osim Njega, Gospodar Arša veličanstvenog!«(En-Neml, 26)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣ مَٰلِكِ
يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ٥ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ٦ صِرَٰطَ
ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

الٓمٓ ١ ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى لِّلۡمُتَّقِينَ ٢ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡغَيۡبِ وَيُقِيمُونَ
ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٣ وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ وَبِٱلۡأٓخِرَةِ
هُمۡ يُوقِنُونَ ٤ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٥

وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٣ إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلۡفُلۡكِ ٱلَّتِي تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
مِن مَّآءٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖ وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ
ٱلۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٦٤

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن
ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ
عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ
٢٥٥

لِّلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَإِن تُبۡدُواْ مَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ أَوۡ تُخۡفُوهُ يُحَاسِبۡكُم بِهِ ٱللَّهُۖ
فَيَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٢٨٤ ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ
إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن
رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا
وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ
عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا
وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٨٦

الٓمٓ ﴿١﴾ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ
وَأَنزَلَ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ﴿٣﴾ مِن قَبۡلُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ ٱلۡفُرۡقَانَۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخۡفَىٰ عَلَيۡهِ شَيۡءٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي
ٱلسَّمَآءِ ﴿٥﴾

شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَأُوْلُواْ ٱلۡعِلۡمِ قَآئِمَۢا بِٱلۡقِسۡطِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ
ٱلۡحَكِيمُ ﴿١٨﴾

قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلۡمُلۡكِ تُؤۡتِي ٱلۡمُلۡكَ مَن تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلۡمُلۡكَ مِمَّن تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ
مَن تَشَآءُۖ بِيَدِكَ ٱلۡخَيۡرُۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِۖ
وَتُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَتُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّۖ وَتَرۡزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ﴿٢٧﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ
ٱلنَّهَارَ يَطۡلُبُهُۥ حَثِيثٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتِۭ بِأَمۡرِهِۦٓۗ أَلَا لَهُ ٱلۡخَلۡقُ وَٱلۡأَمۡرُۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ
رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٥٤﴾ ٱدۡعُواْ رَبَّكُمۡ تَضَرُّعٗا وَخُفۡيَةًۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُعۡتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفۡسِدُواْ فِي
ٱلۡأَرۡضِ بَعۡدَ إِصۡلَٰحِهَا وَٱدۡعُوهُ خَوۡفٗا وَطَمَعًاۚ إِنَّ رَحۡمَتَ ٱللَّهِ قَرِيبٞ مِّنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٥٦﴾

۞ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا
كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُواْ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلۡقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوٓاْ
ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٢١﴾

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم
مُّلۡقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ
عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴿٨٢﴾

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلۡ أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ
وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا تَسۡعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوۡجَسَ فِي نَفۡسِهِۦ خِيفَةٗ مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلۡنَا لَا
تَخَفۡ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡأَعۡلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلۡقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوٓاْۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيۡدُ سَٰحِرٖۖ وَلَا
يُفۡلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيۡثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾

أَفَحَسِبۡتُمۡ أَنَّمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ عَبَثٗا وَأَنَّكُمۡ إِلَيۡنَا لَا تُرۡجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡحَقُّۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَن يَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرۡهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ
عِندَ رَبِّهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُل رَّبِّ ٱغۡفِرۡ وَٱرۡحَمۡ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾

لَوۡ أَنزَلۡنَا هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ عَلَىٰ جَبَلٖ لَّرَأَيۡتَهُۥ خَٰشِعٗا مُّتَصَدِّعٗا مِّنۡ خَشۡيَةِ ٱللَّهِۚ وَتِلۡكَ ٱلۡأَمۡثَٰلُ
نَضۡرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِۖ هُوَ
ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلۡمُؤۡمِنُ
ٱلۡمُهَيۡمِنُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡجَبَّارُ ٱلۡمُتَكَبِّرُۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡخَٰلِقُ
ٱلۡبَارِئُ ٱلۡمُصَوِّرُۖ لَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ
﴿٢٤﴾

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا ﴿١﴾ فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا ﴿٢﴾ فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٞ ﴿٤﴾ رَّبُّ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَرَبُّ ٱلۡمَشَٰرِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِزِينَةٍ ٱلۡكَوَاكِبِ ﴿٦﴾

وَحِفۡظٗا مِّن كُلِّ شَيۡطَٰنٖ مَّارِدٖ ٧ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰ وَيُقۡذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٖ ٨
دُحُورٗاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ وَاصِبٌ ٩ إِلَّا مَنۡ خَطِفَ ٱلۡخَطۡفَةَ فَأَتۡبَعَهُۥ شِهَابٞ ثَاقِبٞ ١٠ فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ
أَهُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَم مَّنۡ خَلَقۡنَآۚ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّن طِينٖ لَّازِبِۭ ١١ بَلۡ عَجِبۡتَ وَيَسۡخَرُونَ ١٢ وَإِذَا
ذُكِّرُواْ لَا يَذۡكُرُونَ ١٣ وَإِذَا رَأَوۡاْ ءَايَةٗ يَسۡتَسۡخِرُونَ ١٤ وَقَالُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٌ ١٥

سَنَفۡرُغُ لَكُمۡ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ٣١ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٢ يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ إِنِ
ٱسۡتَطَعۡتُمۡ أَن تَنفُذُواْ مِنۡ أَقۡطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ فَٱنفُذُواْۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلۡطَٰنٖ ٣٣
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٤

فَٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ هَلۡ تَرَىٰ مِن فُطُورٖ ٣ ثُمَّ ٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ كَرَّتَيۡنِ يَنقَلِبۡ إِلَيۡكَ ٱلۡبَصَرُ خَاسِئٗا وَهُوَ
حَسِيرٞ ٤

وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَيُزۡلِقُونَكَ بِأَبۡصَٰرِهِمۡ لَمَّا سَمِعُواْ ٱلذِّكۡرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجۡنُونٞ ٥١ وَمَا هُوَ
إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٥٢

وَأَنَّهُۥ تَعَٰلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَٰحِبَةٗ وَلَا وَلَدٗا ٣

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ ١ لَآ أَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُونَ ٢ وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ٣ وَلَآ أَنَا۠
عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ ٤ وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ٥ لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ٦

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ٢ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ٣ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ٤

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ
فِي ٱلۡعُقَدِ ٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ٥

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١

اللهم رب الناس اذهب البأس أشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقما
أسأل الله العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك
أعوذ بكلمات الله التامة من غضبه و عقابه و من شر عباده و من همزات الشياطين و أن يحضرون
(Ponoviti 7 puta)

Liječenje pobačaja
Proučiti na ulje i njim masirati stomak i leđa:
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,Milostivog, Samilosnog,Vladara Dana sudnjeg,Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo! Uputi nas na pravi put,na put onih kojma si milost Svoju darovao,a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!« (El-Fatiha)

***

» Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! »(El-Bekare, 255)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' On je Allah - jedan! Allah je Utočište svakom'.Nije rodio i rođen nije,i niko Mu ravan nije!'«(El-Ihlas)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Utječem se Gospodaru svitanja od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist ne krije!'«(El-Felek)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana-napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džinova i od ljudi!'«(En-Nas)

***

»A u materice smještamo šta hoćemo, do roka određenog, zatim činimo da se kao dojenčad rađate i da poslije do muževnog doba uzrastate;«(El-Hadždž, 5)

***

»svaki nagovještaj ima svoje vrijeme, i vi ćete znati!«(El-En'am, 67)

***

»i ja nju i porod njezin stavljam pod Tvoje okrilje od prokletog šejtana.«(Ali-Imran, 32)

***

»on doista nema nikakve vlasti nad onima koji vjeruju i koji se u Gospodara svoga pouzdaju;«(En-Nahl, 99)

***

»ali, ti, doista, nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim!« A Gospodar tvoj je dovoljan kao zaštitnik!«(El-Hidžr, 42)

»Ti nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim, osim nad onima koji te budu slijedili, od onih zalutalih.«(El-Isra, 65)

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧﴾

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ ٱلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

الٓمٓ ﴿١﴾ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ
وَأَنزَلَ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ﴿٣﴾ مِن قَبۡلُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ ٱلۡفُرۡقَانَۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخۡفَىٰ عَلَيۡهِ شَيۡءٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي
ٱلسَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ ٱلَّذِي يُصَوِّرُكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ كَيۡفَ يَشَآءُۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٦﴾

إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿١٩٠﴾ ٱلَّذِينَ
يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمٗا وَقُعُودٗا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمۡ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقۡتَ هَٰذَا بَٰطِلٗا سُبۡحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدۡخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدۡ أَخۡزَيۡتَهُۥۖ
وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ ﴿١٩٢﴾ رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيٗا يُنَادِي لِلۡإِيمَٰنِ أَنۡ ءَامِنُواْ بِرَبِّكُمۡ فَـَٔامَنَّاۚ
رَبَّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرۡ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلۡأَبۡرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ
رُسُلِكَ وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ
عَٰمِلٖ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأُوذُواْ فِي
سَبِيلِي وَقَٰتَلُواْ وَقُتِلُواْ لَأُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ ثَوَابٗا مِّنۡ
عِندِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ﴿١٩٦﴾ مَتَٰعٞ
قَلِيلٞ ثُمَّ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۚ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّلۡأَبۡرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنَّ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ
لَمَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِمۡ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشۡتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۗ
أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱصۡبِرُواْ
وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ لَيَجۡمَعَنَّكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِۗ وَمَنۡ أَصۡدَقُ مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثٗا ﴿٨٧﴾

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَٰلِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَٱعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

ٱتَّبِعْ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ
وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَنَا۠ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

قُلْ هُوَ رَبِّى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾

إِنَّنِىٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدْنِى وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكْرِىٓ ﴿١٤﴾

إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

فَنَادَىٰ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ أَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبْحَٰنَكَ إِنِّى كُنتُ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٩﴾

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ۩ ﴿٢٦﴾

Liječenje stopala i zglobova

Slijedeće ajete proučiti na ulje i njime masirati stopala i zglobove:
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,Milostivog, Samilosnog,Vladara Dana sudnjeg,Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo !Uputi nas na pravi put,na put onih kojma si milost Svoju darovao,a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!«(El-Fatiha)

***

» Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! »(El-Bekare, 255)

***

»Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici -svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: »Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.« I oni govore: »Čujemo i pokoravamo se; oprosti nam, Gospodaru naš;Tebi ćemo se vratiti.« Allah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih: u njegovu korist je dobro koje učini, a na njegovu štetu zlo koje uradi. Gospodaru naš, na kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo! Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodaru naš, ne stavljaj nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti, pobriši grijehe naše i oprosti nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar naš pa nam pomozi protiv naroda koji ne vjeruje! »(El-Bekare, 285, 286)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' On je Allah - jedan!Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije,i niko Mu ravan nije!'«(El-Ihlas)

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Utječem se Gospodaru svitanja od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist ne krije!'«(El-Felek)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana-napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džinova i od ljudi!'«(En-Nas)

***

»Udri nogom o zemlju, - eto hladne vođe za kupanje i piće!«(Sad, 42)

»Uđi u dvoranu!; - bi joj rečeno. I kad ona pogleda, pomisli da je duboka voda, pa zadiže haljinu uz noge svoje. »Ova je dvorana uglačanim staklom popločana!« -reče on. - »Gospodaru moj«, - uzviknu ona - »ja sam se prema sebi ogriješila i u društvu sa Sulejmanom predajem se Allahu Gospodaru svjetova!«(En-Neml, 44)

***

»i oni krenuše tiho razgovarajući«(El-Kalem, 23)

***

»Na Dan kada kada se noga otkrije i kada budu pozvani da licem na tle padnu pa ne budu mogli«(El-Kalem, 42)

***

»i vikne se;' Ima li vidara?' i on se uvjeri da je to čas rastanka i noga se uz nogu savije«(El-Kijameh,27-29)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣ مَٰلِكِ
يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ٥ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ٦ صِرَٰطَ
ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن
ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ
عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا
نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا
يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ
أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا

طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ
﴿٢٨٦﴾

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ﴿٣﴾ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ﴿٤﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ
فِي ٱلۡعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ﴿٤﴾
ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

ٱرۡكُضۡ بِرِجۡلِكَۖ هَٰذَا مُغۡتَسَلُۢ بَارِدٞ وَشَرَابٞ ﴿٤٢﴾

قِيلَ لَهَا ٱدۡخُلِي ٱلصَّرۡحَۖ فَلَمَّا رَأَتۡهُ حَسِبَتۡهُ لُجَّةٗ وَكَشَفَتۡ عَن سَاقَيۡهَاۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرۡحٞ مُّمَرَّدٞ مِّن
قَوَارِيرَۗ قَالَتۡ رَبِّ إِنِّي ظَلَمۡتُ نَفۡسِي وَأَسۡلَمۡتُ مَعَ سُلَيۡمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٤٤﴾

فَٱنطَلَقُواْ وَهُمۡ يَتَخَٰفَتُونَ ﴿٢٣﴾

يَوۡمَ يُكۡشَفُ عَن سَاقٖ وَيُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

وَقِيلَ مَنۡۜ رَاقٖ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلۡفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَٱلۡتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ﴿٢٩﴾

Liječenje neplodnosti
Proučiti na maslinovo ulje i njim masirati stomak i leđa:
«U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,Milostivog, Samilosnog,Vladara Dana sudnjeg,Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo!Uputi nas na pravi put,na put onih kojma si milost Svoju darovao,a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!«(El-Fatiha)

***

» Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Njegova kursija obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni! »(El-Bekare, 255)

***

»Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici -svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: »Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.« I oni govore: »Čujemo i pokoravamo se; oprosti nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti.« Allah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih: u njegovu korist je dobro koje učini, a na njegovu štetu zlo koje uradi. Gospodaru naš, na kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo! Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodaru naš, ne stavljaj nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti, pobriši grijehe naše i oprosti nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar naš pa nam pomozi protiv naroda koji ne vjeruje!«(El-Bekare, 285, 286)

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' On je Allah - jedan! Allah je Utočište svakom'.Nije rodio i rođen nije,i niko Mu ravan nije!'«(El-Ihlas)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Utječem se Gospodaru svitanja od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist ne krije! "«(El-Felek)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Reci:' Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana-napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džinova i od ljudi!'«(En-Nas)

***

«A vaš Bog - jedan je Bog! nema boga osim Njega, Milostivog, Samilosnog! Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah spušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina - po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji između neba i Zemlje lebde - doista su dokazi za one koji imaju pameti.«(El-Bekare, 163, 164)

«Tu Zekerijja zamoli Gospodara svoga: »Gospodaru moj,« - reče - »podari mi od Sebe čestita potomka, jer se Ti, uistinu, molbi odazivaš!« I dok se on u hramu stojeći molio, meleki ga zovnuše: »Allah ti javlja radosnu vijest: rodit će ti se Jahja, koji će u Allahovu knjigu vjerovati, i koji će prvak biti, i čedan, i

vjerovjesnik, potomak onih dobrih.« »Gospodaru moj,« - reče - »kako će imati sina kada me starost ophrvala, a i žena mije nerotkinja?« - »Eto tako«, - reče On -, »Allah čini što On hoće«.«(Ali-Imran, 38-40)

***

»O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allah se bojte - s imenom čijim jedni druge molite - i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vam bdi.«(En-Nisa, 1)

***

»O Poslaniče, kazuj ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga, - ako to ne učiniš, onda nisi dostavio poslanicu Njegovu - a Allah će te od ljudi štititi. Allah zaista neće ukazati na pravi put narodu koji neće da vjeruje.«(El-Maide, 67)

»Gospodar vaš je Allah, koji je nebesa i Zemlju u šest vremenskih razdoblja stvorio, a onda se iznad Arša uzdigao; On tamom noći prekriva dan, koji ga u stopu prati, a Sunce i Mjesec i zvijezde se pokoravaju Njegovoj volji. Samo On stvara i upravljat Uzvišen neka je Allah, Gospodar svjetova! Molite se ponizno i u sebi Gospodaru svome, ne voli On one koji se previše glasno mole.«(El-E'araf, 54, 55)

***

»On je taj koji vas od jednog čovjeka stvara - a od njega je drugu njegovu stvorio da se uz nju smiri. I kada je on nju obljubio, ona je zanijela lahko breme i nosila ga; a kad joj je ono otežalo, njih dvoje su zamolili Allaha, Gospodara svoga: »Ako nam daruješ zdrava potomka, bićemo, zaista zahvalni!«(El-E'araf, 189)

***

»O narode moj, molite Gospodara svoga da vam oprosti, i pokajte Mu se, a On će vam slati kišu obilnu i daće vam još veću snagu, uz onu koju imate, i ne odlazite kao mnogobošci!«(Hud, 52)

***

»A žena njegova stajaše tu, i Mi je obradovasmo Ishakom, a poslije Ishaka Jakubom«(Hud, 71)

***

»I prije tebe smo poslanike slali i žene i porod im davali. I nijedan poslanik nije donio ni jedno čudo sobom, već Allahovom voljom. Svako doba imalo je Knjigu«(Er-Ra'd, 38)

***

»Allah za vas stvara žene od vaše vrste, a od žena vaših daje vam sinove i unuke, i ukusna jela vam daje. Pa zašto u laž oni vjeruju, a Allahove blagodati poriču«(En-Nahl, 72)

***

»Allah vas iz trbuha majki vaših izvodi, vi ništa ne znate, i daje vam sluh i vid i razum da biste bili zahvalni.«(En-Nahl, 78)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Kaf-ha-ja-ajin-sad. Kazivanje o milosti Gospodara tvoga prema robu Njegovu Zekerijjau, kad je on Gospodara svoga tiho zovnuo, i rekao: »«Gospodaru moj, kosti su mi oronule i glava osijedjela, a nikada nisam, kad sam Ti, Gospodaru moj, molbu uputio, nesretan ostao. Bojim se rođaka svojih po krvi poslije mene, a žena mi je nerotkinja, zato mi pokloni od Sebe sina da naslijedi mene i porodicu Jakubovu, i učini, Gospodaru moj, da budeš s njim zadovoljan.« »O Zekerijja, javljamo ti radosnu vijest da će ti se dječak roditi, ime će mu Jahja biti, nikome prije njega to ime nismo htjeli dati.« »Gospodaru moj,« - reče on - »kako ću imati sina kad mi je žena nerotkinja, a već sam duboku starost doživio?« »Eto tako!« - reče. »Gospodar tvoj je rekao: 'To je Meni lahko, i tebe sam ranije stvorio, a nisi ništa bio.« »Gospodaru moj,« - reče -»daj mi neki znak!' - »Znak će ti biti što tri noći nećeš s ljudima razgovarati, a zdrav ćeš biti.« i on iziđe iz hrama u narod svoj i znakom im dade na znaje: »Hvalite ga ujutro i naveče!' »O Jahja, prihvati Knjigu odlučno!' - a dadosmo mu mudrost još dok je dječak bio i nježnost i čednost, i čestit je bio i roditeljima svojima bio je dobar, i nije bio drzak i nepristojan. I neka je mir njemu na dan kada se rodio i na dan kada je umro i na dan kad bude iz mrtvih ustao! I spomeni u Knjizi Merjemu: kada se od ukućana svojih na istočnu stranu povukla i jedan zastor da se od njih zakloni uzela, Mi smo k njoj meleka Džibrila poslali i on joj se prikazao u liku savršeno stvorena muškarca. »Utječem se Milostivom od tebe, ako se Njega bojiš!' - uzviknu ona. »A ja sam upravo izaslanik Gospodara tvoga« - reče on - »da ti poklonim dječaka čista!' »Kako će imati dječaka« - reče ona -»kad me nijedan muškarac dodirnuo nije, a ja nisam nevaljalica!' »To je tako!' -reče on. »Gospodar tvoj je rekao; 'To je Meni lahko', i zato da ga učinimo znamenjem ljudima i znakom milosti Naše. Tako je unaprijed određeno!«
I ona zanese i bremenita se skloni daleko negdje, i porođajni bolovi prisiliše je da dođe da stabla jedne palme. »Kamo sreće da sam ranije umrla i da sam potupno u zaborav pala!« - uzviknu ona. I melek je, koji je bio niže nje, zovnu; »Ne žalosti se, Gospodar tvoj je dao da niže tebe potok poteče. Zatresi palmino stablo, posuće po tebi đatule svježe, pa jedi i pij i budi vesela! A ako vidiš čovjeka kakva, ti reci: »Ja sam se zavjetovala Milostivom da ću šutjeti, i danas ni s kim neću govoriti.« I dođe ona s njim porodici svojoj, noseći ga. »O Merjemo,« - rekoše oni - »učinila si nešto nečuveno! Ej ti, koja u čednosti ličiš Harunu, otac ti nije bio nevaljao, a ni mati tvoja nije bila nevaljalica.«
A ona im na njega pokaza. »Kako da govorimo djetetu u bešici?« - rekoše. »Ja sam Allahov rob« - ono reče -, »meni će On Knjigu dati i vjerovjesnikom me učiniti i učiniće me, gdje god budem, blagoslovljenim, i narediće mi da

dok sam živ molitvu obavljam i milostinju udjeljujem, i da majci svojo budem dobar, a neće mi dopustiti da budem drzak i nepristojan. I neka je mir nada mnom na dan kada sam se rodio i na dan kada budem umro i na dan kada budem iz mrtvih ustajao! To je Isa, sin Merjemin, - to je prava istina o njemu, - onaj u koga oni sumnjaju. Nezamislivo je da Allah ima dijete, hvaljen neka je Oni kad nešto odluči, On za to rekne samo: »Budi!« - i ono bude. Allah je, uisitnu, i moj i vaš Gospodar, zato se klanjajte samo Njemu! To je pravi put.«(Merjem, 1-36)

»I Ejjubu se, kada je Gospodaru svome zavapio: »Mene je nevolja snašla, a Ti si od milostivih Najmilostiviji!« - odazvasmo i nevolju mu koja ga je morila otklonismo i vratismo mu, milošću Našom, čeljad njegovu i uz njih još toliko i da bude pouka onima koji se Nama klanjaju.«(El-Enbija, 83, 84)

***

»I Zekerijjau se, kada zamoli Gospdara svoga: »Gospodaru moj, ne ostavljaj me sama, a Ti si jedini vječan!« - odazvasmo i, izliječivši mu ženu, Jahjaa mu poklonismo. Oni su se trudili da što više dobra učine i molili su Nam se u nadi i strahu, i bili su prema Nama ponizni.«(El-Enbija, 89, 90)

***

»O ljudi, kako možete sumnjati u oživljenje, - pa, Mi vas stvaramo od zemlje, zatim od kapi sjemena, potom od ugruška, zatim od grude mesa vidljivih i nevidljivih udova, pa vam pokažemo moć Našu! A u materice smještamo šta hoćemo, do roka određenog, zatim činimo da se kao dojenčad rađate i da poslije do muževnog doba uzrastate; jedni od vas umiru, a drugi duboku starost doživljavaju, pa začas zaboravljaju ono što saznaju. I ti vidiš zemlju kako je zamrla, ali kad na nju kišu spustimo, ona ustrepće i uzbuja, i iz nje iznikne svakovrsno bilje prekrasno,«(El-Hadždž, 5)

***

»Mi smo, zaista, čovjeka od biti zemlje stvorili, zatim ga kao kap sjemena na sigurno mjesto stavili, pa onda kap sjemena ugruškom učinili, zatim od ugruška grudu mesa stvorili, pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli, i poslije ga, kao drugo stvorenje, oživljujemo, - pa neka je uzvišen Allah, najljepši stvoritelj!«(El-Mu'minun, 12-14)

***

»i jedan od dokaza njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara žene da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju«(Er-Rum, 21)

***

»Allah vas stvara od zemlje, zatim od kapi sjemena, i najzad vas čini muškarcima i ženama. I nijedna žena ne zanese niti rodi, a da to On ne zna. I ničiji život se ne produži niti skrati, a da to nije zabilježeno u Knjizi; to je Allahu, uistinu lahko!«(Fatir, 11)

***

»Idem onamo gdje mi je Gospodar moj naredio«, -reče -, »On će me kuda treba uputiti.Gospodaru moj daruj mi porod čestit!« - i Mi smo ga obradovali dječakom blage naravi.«(Es-Saffat, 99-101)

»Allah vam je učinio Zemlju prebivalištem, a nebo zdanjem, i On vam obličje daje i likove vaše čini lijepim, i jelima vas opskrbuljuje ukusnim. To je Allah, Gospodar vaš, i neka je uzvišen Allah, Gospodar svjetova!«(El-Mu'min, 64)

***

»Kažite vi Meni: da li sjemenu koje ubacujete vi oblik dajete ili Mi to činimo?«(El-Vaki'a, 58, 59)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji hvali Allaha, Njemu - vlast i Njemu - pohvala; On sve može! On vas stvara, pa ste ili nevjernici ili vjernici. Sve što vi radite Allah dobro vidi. On je nebesa i Zemlju mudro stvorio, i On vam obličje daje, i likove vaše čini lijepim, i Njemu će se sve vratiti.«(Et-Tegabun, 1-3)

***

»Merjemu, kćer Imranovu, koja je nevinost svoju sačuvala, a Mi smo udahnuli u nju život i ona je u riječi Gospodara svoga i knjige Njegove vjerovala i od onih koji provode vrijeme u molitvi bila.«(Et-Tahrim, 12)

»Nek čovjek pogleda od čeka je stvoren! stvoren je od tekućine koja se izbaci, koja između kičme i grudi izlazi,«(Et-Tarik, 5-7)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Tako mi smokve i masline, i Sinajske gore, i grada ovog, bezbjednog, - Mi čovjeka stvaramo u skladu najljepšem, zatim ćemo ga u najnakazniji lik vratiti, samo ne one koji budu vjerovali i dobra djela činili, njih čeka nagrada neprekidna. Pa šta te onda navodi da poričeš onaj svijet, - zar Allah nije sudija najpravedniji?!«(Et-Tin, 1-8)

***

»U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog Čitaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara, stvara čovjeka od ugruška! čitaj, plemenit je Gospodar tvoj, koji poučava peru, koji čovjeka poučava onome što ne zna.«(El-'Alek, 1-5)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣ مَٰلِكِ
يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ٥ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ٦ صِرَٰطَ
ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن
ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ
عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ
﴿٢٥٥﴾

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا
نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا
يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ
أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ
﴿٢٨٦﴾

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ﴿٣﴾ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ﴿٤﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ
فِي ٱلۡعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ﴿٤﴾
ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلۡفُلۡكِ ٱلَّتِي تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ

مِن مَّآءٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖ وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ
ٱلۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٦٤

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥۖ قَالَ رَبِّ هَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةٗ طَيِّبَةًۖ إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ٣٨
فَنَادَتۡهُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٞ يُصَلِّي فِي ٱلۡمِحۡرَابِ أَنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحۡيَىٰ مُصَدِّقَۢا بِكَلِمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ
وَسَيِّدٗا وَحَصُورٗا وَنَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٣٩ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَقَدۡ بَلَغَنِيَ ٱلۡكِبَرُ
وَٱمۡرَأَتِي عَاقِرٞۖ قَالَ كَذَٰلِكَ ٱللَّهُ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ ٤٠

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَخَلَقَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا وَبَثَّ مِنۡهُمَا رِجَالٗا
كَثِيرٗا وَنِسَآءٗۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِي تَسَآءَلُونَ بِهِۦ وَٱلۡأَرۡحَامَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيۡكُمۡ رَقِيبٗا ١

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغۡ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۖ وَإِن لَّمۡ تَفۡعَلۡ فَمَا بَلَّغۡتَ رِسَالَتَهُۥۚ وَٱللَّهُ يَعۡصِمُكَ
مِنَ ٱلنَّاسِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٦٧

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ
ٱلنَّهَارَ يَطۡلُبُهُۥ حَثِيثٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتِۭ بِأَمۡرِهِۦٓۗ أَلَا لَهُ ٱلۡخَلۡقُ وَٱلۡأَمۡرُۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ
رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٥٤ ٱدۡعُواْ رَبَّكُمۡ تَضَرُّعٗا وَخُفۡيَةًۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُعۡتَدِينَ ٥٥

۞ هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَجَعَلَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا لِيَسۡكُنَ إِلَيۡهَاۖ فَلَمَّا تَغَشَّىٰهَا حَمَلَتۡ
حَمۡلًا خَفِيفٗا فَمَرَّتۡ بِهِۦۖ فَلَمَّآ أَثۡقَلَت دَّعَوَا ٱللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنۡ ءَاتَيۡتَنَا صَٰلِحٗا لَّنَكُونَنَّ مِنَ
ٱلشَّٰكِرِينَ ١٨٩

وَيَٰقَوۡمِ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ يُرۡسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡكُم مِّدۡرَارٗا وَيَزِدۡكُمۡ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمۡ
وَلَا تَتَوَلَّوۡاْ مُجۡرِمِينَ ٥٢

وَٱمۡرَأَتُهُۥ قَآئِمَةٞ فَضَحِكَتۡ فَبَشَّرۡنَٰهَا بِإِسۡحَٰقَ وَمِن وَرَآءِ إِسۡحَٰقَ يَعۡقُوبَ ٧١

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَذُرِّيَّةٗۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ
ٱللَّهِۗ لِكُلِّ أَجَلٖ كِتَابٞ ٣٨

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةٗ وَرَزَقَكُم مِّنَ
ٱلطَّيِّبَٰتِۚ أَفَبِٱلۡبَٰطِلِ يُؤۡمِنُونَ وَبِنِعۡمَتِ ٱللَّهِ هُمۡ يَكۡفُرُونَ ٧٢

وَٱللَّهُ أَخۡرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٧٨

كٓهيعٓصٓ ١ ذِكۡرُ رَحۡمَتِ رَبِّكَ عَبۡدَهُۥ زَكَرِيَّآ ٢ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيّٗا ٣ قَالَ رَبِّ
إِنِّي وَهَنَ ٱلۡعَظۡمُ مِنِّي وَٱشۡتَعَلَ ٱلرَّأۡسُ شَيۡبٗا وَلَمۡ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيّٗا ٤ وَإِنِّي خِفۡتُ
ٱلۡمَوَٰلِيَ مِن وَرَآءِي وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرٗا فَهَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيّٗا ٥ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنۡ ءَالِ
يَعۡقُوبَۖ وَٱجۡعَلۡهُ رَبِّ رَضِيّٗا ٦ يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ ٱسۡمُهُۥ يَحۡيَىٰ لَمۡ نَجۡعَل لَّهُۥ مِن قَبۡلُ
سَمِيّٗا ٧ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرٗا وَقَدۡ بَلَغۡتُ مِنَ ٱلۡكِبَرِ عِتِيّٗا ٨
قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞ وَقَدۡ خَلَقۡتُكَ مِن قَبۡلُ وَلَمۡ تَكُ شَيۡـٔٗا ٩ قَالَ رَبِّ
ٱجۡعَل لِّيٓ ءَايَةٗۚ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٖ سَوِيّٗا ١٠ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنَ
ٱلۡمِحۡرَابِ فَأَوۡحَىٰٓ إِلَيۡهِمۡ أَن سَبِّحُواْ بُكۡرَةٗ وَعَشِيّٗا ١١ يَٰيَحۡيَىٰ خُذِ ٱلۡكِتَٰبَ بِقُوَّةٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ
ٱلۡحُكۡمَ صَبِيّٗا ١٢ وَحَنَانٗا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةٗۖ وَكَانَ تَقِيّٗا ١٣ وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَيۡهِ وَلَمۡ يَكُن جَبَّارًا عَصِيّٗا
١٤ وَسَلَٰمٌ عَلَيۡهِ يَوۡمَ وُلِدَ وَيَوۡمَ يَمُوتُ وَيَوۡمَ يُبۡعَثُ حَيّٗا ١٥ وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ
مِنۡ أَهۡلِهَا مَكَانٗا شَرۡقِيّٗا ١٦ فَٱتَّخَذَتۡ مِن دُونِهِمۡ حِجَابٗا فَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرٗا سَوِيّٗا
١٧ قَالَتۡ إِنِّيٓ أَعُوذُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيّٗا ١٨ قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ

غُلَٰمٗا زَكِيّٗا ﴿١٩﴾ قَالَتۡ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞ وَلَمۡ أَكُ بَغِيّٗا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ
رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞۖ وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةٗ مِّنَّاۚ وَكَانَ أَمۡرٗا مَّقۡضِيّٗا ﴿٢١﴾ ۞فَحَمَلَتۡهُ
فَٱنتَبَذَتۡ بِهِۦ مَكَانٗا قَصِيّٗا ﴿٢٢﴾ فَأَجَآءَهَا ٱلۡمَخَاضُ إِلَىٰ جِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ قَالَتۡ يَٰلَيۡتَنِي مِتُّ قَبۡلَ
هَٰذَا وَكُنتُ نَسۡيٗا مَّنسِيّٗا ﴿٢٣﴾ فَنَادَىٰهَا مِن تَحۡتِهَآ أَلَّا تَحۡزَنِي قَدۡ جَعَلَ رَبُّكِ تَحۡتَكِ سَرِيّٗا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّيٓ إِلَيۡكِ بِجِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ تُسَٰقِطۡ عَلَيۡكِ رُطَبٗا جَنِيّٗا ﴿٢٥﴾ فَكُلِي وَٱشۡرَبِي وَقَرِّي عَيۡنٗاۖ فَإِمَّا تَرَيِنَّ
مِنَ ٱلۡبَشَرِ أَحَدٗا فَقُولِيٓ إِنِّي نَذَرۡتُ لِلرَّحۡمَٰنِ صَوۡمٗا فَلَنۡ أُكَلِّمَ ٱلۡيَوۡمَ إِنسِيّٗا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتۡ بِهِۦ قَوۡمَهَا
تَحۡمِلُهُۥۖ قَالُواْ يَٰمَرۡيَمُ لَقَدۡ جِئۡتِ شَيۡـٔٗا فَرِيّٗا ﴿٢٧﴾ يَٰٓأُخۡتَ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمۡرَأَ سَوۡءٖ وَمَا كَانَتۡ
أُمُّكِ بَغِيّٗا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتۡ إِلَيۡهِۖ قَالُواْ كَيۡفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي ٱلۡمَهۡدِ صَبِيّٗا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبۡدُ
ٱللَّهِ ءَاتَىٰنِيَ ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيّٗا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيۡنَ مَا كُنتُ وَأَوۡصَٰنِي بِٱلصَّلَوٰةِ
وَٱلزَّكَوٰةِ مَا دُمۡتُ حَيّٗا ﴿٣١﴾ وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَتِي وَلَمۡ يَجۡعَلۡنِي جَبَّارٗا شَقِيّٗا ﴿٣٢﴾ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَيَّ يَوۡمَ وُلِدتُّ
وَيَوۡمَ أَمُوتُ وَيَوۡمَ أُبۡعَثُ حَيّٗا ﴿٣٣﴾ ذَٰلِكَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَۚ قَوۡلَ ٱلۡحَقِّ ٱلَّذِي فِيهِ يَمۡتَرُونَ ﴿٣٤﴾
مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٖۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ ٱللَّهَ
رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ

۞وَأَيُّوبَ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ فَكَشَفۡنَا
مَا بِهِۦ مِن ضُرّٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ أَهۡلَهُۥ وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ رَحۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَا وَذِكۡرَىٰ لِلۡعَٰبِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَزَكَرِيَّآ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرۡنِي فَرۡدٗا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡوَٰرِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَوَهَبۡنَا
لَهُۥ يَحۡيَىٰ وَأَصۡلَحۡنَا لَهُۥ زَوۡجَهُۥٓۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِ وَيَدۡعُونَنَا رَغَبٗا وَرَهَبٗاۖ
وَكَانُواْ لَنَا خَٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّنَ ٱلۡبَعۡثِ فَإِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ ثُمَّ
مِن مُّضۡغَةٖ مُّخَلَّقَةٖ وَغَيۡرِ مُخَلَّقَةٖ لِّنُبَيِّنَ لَكُمۡۚ وَنُقِرُّ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ نُخۡرِجُكُمۡ
طِفۡلٗا ثُمَّ لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡۖ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡلَا
يَعۡلَمَ مِنۢ بَعۡدِ عِلۡمٖ شَيۡـٔٗاۚ وَتَرَى ٱلۡأَرۡضَ هَامِدَةٗ فَإِذَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهَا ٱلۡمَآءَ ٱهۡتَزَّتۡ وَرَبَتۡ وَأَنۢبَتَتۡ
مِن كُلِّ زَوۡجِۭ بَهِيجٖ ﴿٥﴾

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِن سُلَٰلَةٖ مِّن طِينٖ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلۡنَٰهُ نُطۡفَةٗ فِي قَرَارٖ مَّكِينٖ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقۡنَا
ٱلنُّطۡفَةَ عَلَقَةٗ فَخَلَقۡنَا ٱلۡعَلَقَةَ مُضۡغَةٗ فَخَلَقۡنَا ٱلۡمُضۡغَةَ عِظَٰمٗا فَكَسَوۡنَا ٱلۡعِظَٰمَ لَحۡمٗا ثُمَّ أَنشَأۡنَٰهُ
خَلۡقًا ءَاخَرَۚ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحۡسَنُ ٱلۡخَٰلِقِينَ ﴿١٤﴾

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم مَّوَدَّةٗ وَرَحۡمَةًۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

وَٱللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ جَعَلَكُمۡ أَزۡوَٰجٗاۚ وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلۡمِهِۦۚ
وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٖ وَلَا يُنقَصُ مِنۡ عُمُرِهِۦٓ إِلَّا فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ﴿١١﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهۡدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبۡ لِي مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرۡنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٖ ﴿١٠١﴾

ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ قَرَارٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَصَوَّرَكُمۡ فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡ وَرَزَقَكُم مِّنَ
ٱلطَّيِّبَٰتِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡۖ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٦٤﴾

أَفَرَءَيۡتُم مَّا تُمۡنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنتُمۡ تَخۡلُقُونَهُۥٓ أَمۡ نَحۡنُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ
ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ فَمِنكُمۡ كَافِرٞ وَمِنكُم مُّؤۡمِنٞۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ وَصَوَّرَكُمۡ فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٣﴾

وَمَرۡيَمَ ٱبۡنَتَ عِمۡرَٰنَ ٱلَّتِيٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتۡ بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا
وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتۡ مِنَ ٱلۡقَٰنِتِينَ ﴿١٢﴾

فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِن مَّآءٖ دَافِقٖ ﴿٦﴾ يَخۡرُجُ مِنۢ بَيۡنِ ٱلصُّلۡبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ﴿٧﴾

وَٱلتِّينِ وَٱلزَّيۡتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ٱلۡأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِيٓ
أَحۡسَنِ تَقۡوِيمٖ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدۡنَٰهُ أَسۡفَلَ سَٰفِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ أَجۡرٌ
غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعۡدُ بِٱلدِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَحۡكَمِ ٱلۡحَٰكِمِينَ ﴿٨﴾

ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِنۡ عَلَقٍ ﴿٢﴾ ٱقۡرَأۡ وَرَبُّكَ ٱلۡأَكۡرَمُ ﴿٣﴾ ٱلَّذِي عَلَّمَ
بِٱلۡقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ ٱلۡإِنسَٰنَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ﴿٥﴾

LITERATURA

1) AHKAMUL-KURAN od Ahmeda el-Džasasa el-Hanefija (umro 370.), izdavačka kuća Darul-Fiker.
2) IHJAU ULUMI-D-DINI od Muhammeda el-Gazalija (umro 505.), izdavačka kuća Darul-Ma'rifeh Bejrut.
3) IGASETU-L-LEHEFAN MIN MESAIDI-Š-ŠEJTAN od Ibnul-Kajjima (umro 751.), izdavačka kuća Mektebetu Atif, Kairo.
4) AKAMUL-MERDŽAN FI AHKAMIL-DŽAN od Bedruddina Abdullaha Eš-Šiblija El-Hanefija (umro 769.), izdavačka kuća Mektebetu el-Hademat el-Hadise, Džidda.
5) BEDAI'UL-FEVAID od Ibnul-Kajjima, izdavačka kuća Darul-Kitab el-Arabi, Bejrut.
6) ET-TEDAVI BIL-KURAN od Abdul-Muni'ma Kandila, izdavačka kuća Mektebetu et-Turas el-Islami, Kairo.
7) ET-TA'RIFAT od Ali b. Muhammed El-Džerdžanija, izdavačka kuća Daru el-Kutub el-Ilmijje, Bejrut.
8) ET-TEFSIRUL-KAJJIM od Ibnul-Kajjima, izdavačka kuća Mektebetu es-Sunne el-Muhammedijje, Kairo.
9) TEFSIR IBN-KESIR od Od Ismaila b. Omera Ibn-Kesira (umro 774.), izdavačka kuća Daru el-Ma'rife, Bejrut.
10) TELBISUIBLIS od Abdurrahman b. Ali el-Dževzija (umro 597.).
11) ET-TEVBIHU VE ET-TENBIHU od Muhammed b. Abdullah el-Asbahanija (umro 369.).
12)EL-DŽAMI' LI AHKAMIL-KUR'AN od Muhammed b. Ahmed el-Kurtubija (umro 671.), izdavačka kuća Daru el-Kitab el-Arabi, Kairo.
13) HAKIKATUL-HASED VE 'ILADŽUL-MAHSUD od Medždi Muhammed eš-Šehavija, izdavačka kuća Mektebetu el-Kur'an, Kairo.
14) ZADUL-MEAD FI HEDJIHAJRIL-IBAD od Ibnul-Kajjima.
15) ET-TIBBU MIN EL-KLTABI VE ES-SUNNETI.
16)SUNEN ET-TIRMIZI od Muhammed b. Isa et-Tirmizi (umro 279.), izdavačka kuća Daru Ihjai et-Turas el-Arabi, Bejrut.
17) SUNEN EBI-DAVUD od Sulejman b. el-Eša's es-Sidžistanija el-Ezdija (umro 275.), izdavačka kuća Darul-Hadis, Bejrut.
18) ES-SUNEN EL-KUBRA LI EL-BEJHEKI od El-Bejhekija, umro 458. godine po Hidžri.
19) SUNEN IBN-MADŽE od Muhammeda b. Jezida el-Kazavejnija (umro 275.).
20) SUNEN EN-NESAI od Ahmed b. Šua'jb b. Harb en-Nesaija (umro 303.), izdavačka kuća El-Mektebetu et-Tidžarije, Kairo.
21) ŠERH ES-SUNNEH od El-Hasan b. Mesu'd el-Fera' el-Begavija (umro 516.), izdavačka kuća El-Mekteb el-Islami, Bejrut.

22) ŠERH EL-'AKIDE ET-TAHAVIJE od Ebu-Ebil-'Izza (umro 792.), izdavač organizacija Er-Risale, Bejrut.
23) ŠERH EN-NEVEVI ALA MUSLIM od Jahja b. Šeref en-Nevevija (umro 676.), izdavač El-Matbe'a el-Asrijje, Kairo.
24) SAHIH MUSLIM od Muslim b. el-Hadždžadž en-Nejsaburija (umro 261.), izdavačka kuća Daru Ihjai et-Turas el-Arabi, Bejrut.
25) ET-TIBBU ER-RUHANI od Ibnul-Dževzija, izdavač Mektebetu el-Kur'an, Kairo.
26) ALEMUL-DŽINNI VE EŠ-ŠEJATINI od Omer b. Sulejman El-eškara, izdavač Mektebetu el-Felah, Kuvajt.
27) ALEMU ES-SIHRI VE SAVEZE od Omer b. Sulejman el-Eškara, izdavač Mektebetu el-Felah, Kuvajt.
28) EL-'ILADŽU ER-RABBANI LI ES-SIHRI VE EL-MESSI EŠ-ŠEJTANI od Meždi Muhammed eš-Šehavija, izdavačka kuća Mektebetu el-Kur'an, Kairo
29) UMDETUL-KARI BI ŠERH SAHIH EL-BUHARI od Bedruddin Mahmud Ahmed El-Ajnija (umro 855.), izdavač štamparija el-Babej el-Halebi, Egipat.
30) FETHUL-BARI BI ŠERH SAHIH EL-BUHARI od Ahmed b. Ali b. Hadžer el-Askalani (umro 852.), izdavač Daru er-Rejjan li-t-Turas, Kairo.
31) EL-FURUK od Ahmed b. Idris b. Abdurrahman el-Karafi el-Sanhadži (umro 684.), izdavač Daru el-Ma'rife, Bejrut.
32) EL-KAMUS EL.MUHIT od Medžduddin b. Jakub el-Fejruzabadija (umro 817.), izdavač Daru er-Rejjan Li-t-Turas i organizacija Er-Risala, Bejrut.
33) LISANUL-ARAB od Džemaluddin Muhammed b. Mukrima.